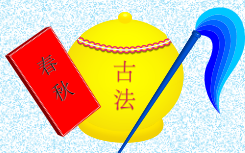

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỲ PHỔ-ĐỘ
TÒA-THÁNH TÂY-NINH

CÂU HỎI ĐÁP
VỀ THIÊN PHONG—PHÀM PHONG—TỰ PHONG

.....
TÙNG THIÊN - TỬ BẠCH HẠC
.....

2016

TÀI LIỆU SƯU TẦM 2016
hai • không • một • sáu

Ebook làm theo tài liệu do được phổ biến trên Website DaoCaoDai.info. Mọi góp ý, đề nghị bổ túc, sửa đổi những sơ sót do sự đánh máy và trình bày lại, có thể có, xin vui lòng gửi điện thư vào địa chỉ: tamnguyen351@live.com

Thành thật tri ơn SOẠN GIẢ TỪNG THIÊN TỬ BẠCH HẠC cùng chư Huynh/Tỷ phụ trách website **DaoCaoDai.info** đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, biên khảo, đánh máy, in ấn hay phổ biến ngõ hầu GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO được phổ truyền rộng rãi, lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 25/01/2024

Tâm Nguyên

Website: tusachCAODAI.wordpress.com

60 CÂU HỎI ĐÁP
VỀ THIÊN PHONG - PHÀM PHONG - TỰ PHONG
TÙNG THIÊN - TỬ BẠCH HẠC
BIÊN SOẠN
2016

MỤC LỤC

LỜI DẪN	7
60 CÂU HỎI ĐÁP VỀ THIÊN PHONG – PHÀM PHONG – TỰ PHONG.....	9
1. Sao Gọi Là Chức Sắc Thiên Phong?	9
2. Như Vậy, Thiên Phẩm Khác Xa Với Nhơn Phẩm?	9
3. Muốn Được Thiên Phẩm, Phải Làm Sao Để Có?	10
4. Các Phẩm Vị Nơi Cửu Trùng Đài?	10
5. Vậy, Dễ Nhất Là Vào Bàn Tri Sự?	11
6. Còn Các Phẩm Vị Cao Hơn Của Cửu Trùng Đài?	11
7. Nếu Muốn Hành Đạo Nơi Hiệp Thiên Đài, Phải Làm Sao?	13
8. Còn Hành Đạo Nơi Cơ Quan Phước Thiện Có Dễ Hơn Không? ..	15
9. Phân Biệt Giữa Cầu Phong Và Cầu Thăng?	16
10. Lễ Công Bình Thực Hiện Thế Nào Khi Cầu Phong, Cầu Thăng? 16	
11. Luật Công Cử Của Chức Sắc Cửu Trùng Đài?	16
12. Việc Cầu Phong, Cầu Thăng Qui Định Trong Đạo Luật Năm Mậu Dần?	17
13. Vậy, Số Chức Sắc Cẩm Quyền Hiện Nay Không Phải Thiên Phong?	20
14. Luật Công Cử Chức Sắc Hiệp Thiên Đài?	20
15. Vì Sao Pháp Chánh Truyền Quan Trọng Đến Thế?	21
16. Vì Sao Chức Sắc Và Tín Đồ Phải Tìm Hiểu Pháp Chánh Truyền?	21
17. Pháp Chánh Truyền Được Thành Lập Khi Nào?	22
18. Pháp Chánh Truyền Cửu-Trùng-Đài Có Quan Trọng Không? ..	23
19. Pháp Chánh Truyền Hiệp- Thiên -Đài Có Quan Trọng Không? 23	
20. Việc Cầu Phong Và Thăng Thường Chức Sắc Hiệp-Thiên-Đài. 25	
21. Hàn Lâm Viện Cao Đài Gồm Những Ai?	29
22. Hiệp Thiên Đài Có Các Cơ Quan Trực Thuộc Nào?	29
1. BỘ PHÁP CHÁNH:	29

2.	CƠ QUAN PHƯỚC THIÊN:	30
3.	TÌNH THẤT:	30
4.	BAN THỂ ĐẠO:	30
5.	ĐẠI ĐẠO THANH NIÊN HỘI:	30
23.	Vậy, Hiệp Thiên Đài Hiện Nay Còn Hay Mất?	31
24.	Pháp Chánh Truyền Nữ Phái Có Quan Trọng Không?	32
25.	Phẩm Vị Nào Được Ở Trong 4 Hội Thánh Hữu Hình?	34
26.	Các Phẩm Vị Chức Sắc Cửu Trùng Đài?	35
27.	Vui Lòng Cho Biết Các Chương Pháp Thiên Phong?	37
1.	THƯỢNG CHUỖNG PHÁP:	37
2.	THÁI CHUỖNG PHÁP:	37
3.	NGỌC CHUỖNG PHÁP:	38
28.	Vui Lòng Cho Biết Các Đầu Sư Thiên Phong?	38
29.	Còn Đầu Sư Thượng Tám Thanh?	40
30.	Vì Sao Cửu Trùng Đài & Hiệp Thiên Đài Hay Khắc Nhau? ...	45
31.	Chương Quản Hội Thánh Là Chức Gì?	47
32.	Tìm Hiểu Cái Gọi Là Bản Ấn Cao Đài?	47
33.	Tìm Hiểu “Bản Cãi Ấn Cao Đài” Năm 1982?	50
34.	Hội Đồng Chương Quản Ra Đời Vào Thời Điểm Nào?	52
35.	Phân Biệt Giữa Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Và Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Cao Đài Tây Ninh?	53
36.	Hiến Chương 2007 Vì Sao Bị Tán Đổ Phản Đối?	54
37.	Tìm Hiểu Đạo Lệnh Số 01 (Ngày 01/03/1979)?	58
38.	Như Vậy, Ai Chịu Trách Nhiệm Về Sự Thay Đổi Này?	61
39.	Giải Thể Toàn Bộ Các Cơ Cấu Tổ Chức Chánh Trị Đạo, Từ Trung Ương Đến Địa Phương, Vậy Ai Sẽ Công Nhận Hội Đồng Chương Quản?	63
40.	Tín Đồ Cao Đài Có Hoạt Động Chính Trị Không?	64
41.	Quan Điểm Nhập Thế Của Tín Đồ Cao Đài Như Thế Nào? ...	65
42.	Phàm Phong Và Tụ Phong Khác Nhau Như Thế Nào?	66

43.	Có Bao Nhiêu Hiền Tài Chánh Thức Được Ân Phong?	67
44.	Luật Công Cử Trong Ban Thế Đạo Như Thế Nào?	67
45.	Không Còn Hội Thánh HTĐ Hữu Hình, Ai Tuyển Chọn Hiền Tài? Làm Sao Lên Quốc Sĩ?	72
46.	Phân Biệt Thiên Tước & Nhơn Tước?	76
47.	Phân Biệt Thiên Vị & Quỉ Vị?	79
48.	Có Thể Lập Hội Thánh Khác Chống Lại Hội Thánh Giả Hiện Nay?	80
49.	Không Giữ Lời Minh Thệ Sẽ Ra Sao?	82
50.	Chức Sắc, Chức Việc Bị Thất Thệ Sẽ Như Thế Nào?	83
51.	Nếu Không Có Áo Mão Thì Tu Theo Tam Lập Được Không?	86
52.	Ngoài Thực Hiện Tam Lập, Tín Đồ Cần Thêm Gì Để Được Giải Thoát?	90
53.	Những Phương Cách Truyền Giáo Có Kết Quả?	91
54.	Nhơn Ý Chẳng Tùng Thiên Ý, Con Bất Hiểu Biết Làm Thế Nào?	93
55.	Sao Người Tu Hành Thường Bị Khảo?	95
56.	Có Tiên Tri Về Cơ Thử Thách Lớn Lao Này Không?	98
57.	Tâm Thư Kính Gửi Chư Huynh Tỷ Cao Đài Hải Ngoại.	107
58.	Vì Sao Nhiều Người Tu Mà Đắc Quá Ít?	113
59.	Thiên Điều Đang Hành Pháp, Thành Tâm Cầu Nguyện Có Ích Không?	115
60.	Kết Luận Thế Nào Về Cơ Đạo Đang Ngửa Nghiêng?	117

LỜI DẪN

XIN MỪNG THƠ CỦA ĐỨC LÝ GIÁO TÔNG THAY CHO
LỜI DẪN.

...sầu bi,
Cuộc thế mị,
Ham phú quý,
Nhiều phen đổ lụy ngậm hờn,
Trăm cay ai để gieo đồn tri âm.
Ruột gan bầm....

* * *

Xoi lỗ tai cho thông và nghe cho lọt
Lời Phật, Tiên ngon ngọt khuyến đời
Sẵn thuốc Thần nhỏ mắt đui, đặng tỏ sáng mà thấy Đạo Trời
Vi mặt kiếp, mở độ đời cơn giết lẫn...
Cõi giả dối, bóng tuỳ theo hướng ánh
Cười dã man chấu cánh cậ hơi cào...
Giọng hạnh kiêu ở thấp tặng mình cao
Miệng Mô Phật lòng gươm đao toan kế hận.
Đời xảo quyết chen chen cùng lẫn lẫn
Kiếp bụi tàn luống lặn đận với lao đao.
Giọng ma yêu rữ quyến rất ngọt ngào,
Tiếng tinh quý, lụy phong trào trong vòng Hoàn Vũ...
Chước Quỷ Vương kéo xô thêm trì đẫy,

Kế mị tà nơi nơi đồng gài bầy với giăng dò,
    Khiến trăm mưu toan đục nước béo cò
    Lòng muôn thế dẫn đo sanh chước độc.
    Kim ong chích, thêm hòa rắn nọc,
Khiến muôn điều, than khóc cho trăm họ muôn nhà,
    Đời cuối cùng bóng Nguyệt đã xế tà,
Cuộc thế mẫn, âm tuyệt dương sanh, loài quỷ ma chờ ngày
    dứt giống.
    Đức Từ Lành Ôn Trên bố rộng,
Người gọi nhuần đặng sống, mà lo vun đắp mỗi Đạo Trời,
Trong nhà không đóng cửa, ngoài đường chẳng lượm của rơi
Người ngậm cơm vô bụng, rất thanh thoi Trời Nghiêu cùng
    Đất Thuấn...

---

60 CÂU HỎI ĐÁP VỀ THIÊN PHONG – PHẠM PHONG – TỰ PHONG

1. Sao Gọi Là Chức Sắc Thiên Phong?

Thiên phong – Đại Thiên phong (*The dignitary conferred by God – The great dignitary*).

Thiên: Ông Trời, tưng Trời, cõi Trời. Phong: vua ban phẩm tước cho bề tôi. Thiên phong là Trời ban phẩm tước cho tín đồ, đệ tử được chọn.

1.– Chức sắc Thiên phong là những Chức sắc được Đức Chí Tôn hay Đức Lý Giáo Tông thay mặt Đức Chí Tôn ban cho phẩm tước trong cửa Đạo để nương theo phẩm vị ấy lập công bồi đức, phổ độ nhơn sanh, cho có trật tự và kết quả tốt đẹp.

2.– Chức sắc Đại Thiên phong là những Chức sắc Thiên phong cao cấp trong Đạo, đứng hàng Tiên vị đồ lên, tức là từ phẩm Đầu Sư hay tương đương trở lên.

TNHT: *Thầy vì thương căn quả của các con mà lấy đức từ bi đặng Thiên phong cho các con, là cố ý để cho các con hành đạo cho hoàn toàn, để bề tương công chiết tội tiền khiên.*

2. Như Vậy, Thiên Phẩm Khác Xa Với Nhơn Phẩm?

Hiển nhiên! Thiên phẩm là phẩm tước của Trời ban cho. Trái với Thiên phẩm là Nhơn phẩm hay Phạm phẩm, là phẩm tước do người phạm ban cho, mà hễ cái gì của người thì đều là phạm, không bền vững, vì nó sẽ mất theo người ban phẩm tước. Chỉ

---

có Thiên phẩm mới bền vững vĩnh viễn.

CG PCT: *Hễ bước vào cửa Đạo thì là có Thiên phẩm, mà hễ có Thiên phẩm rồi thì Thầy lại đem lên cho tới Thượng phẩm mới trọn câu phổ độ.*

3. Muốn Được Thiên Phẩm, Phải Làm Sao Để Có?

Phải nhập môn, tu thân và hành đạo. Phẩm vị sẽ có vì đã được qui định trong PHÁP CHÁNH TRUYỀN. Tín đồ chọn một trong ba con đường để hành đạo, lập công:

- CỬU TRÙNG ĐÀI: là cơ quan phổ tế, truyền giáo, hành chánh đạo.
- HIỆP THIÊN ĐÀI: là cơ quan tư pháp, gìn giữ luật lệ cho đúng theo chơn truyền, không được canh cải, sửa đổi. Cơ quan này bán hữu hình vì chức sắc HTĐ có thể thông công, tiếp xúc với các Đấng Thiêng liêng ở cõi vô hình.
- PHƯỚC THIÊN: là cơ quan của Đạo giúp giải khổ cho đời.

4. Các Phẩm Vị Nơi Cửu Trùng Đài?

Nếu muốn đi vào cơ quan Cửu Trùng Đài thì những Phẩm vị sau đây, một người đệ tử có thể giữ được:

- Đạo Hữu.
- Chức việc Bàn Tri Sự.
- Lễ Sanh.
- Giáo Hữu.
- Giáo Sư.
- Phối Sư.
- Đầu Sư.
- Chương Pháp.

-
- Giáo Tông.

5. Vậy, Dễ Nhất Là Vào Bàn Tri Sự?

Theo luật lệ hiện hành, Đạo hữu muốn được vào hạng chức việc phải do toàn thể Đạo hữu trong thôn xóm công cử. Dĩ nhiên người được công cử phải là những đệ tử xứng đáng biết tuân y luật Đạo và có phẩm hạnh tốt. Chức việc Bàn Tri Sự có ba phẩm:

- CHÁNH TRI SỰ: Làm đầu một Hương Đạo.
- PHÓ TRI SỰ: Coi về Hành chánh trong Hương.
- THÔNG SỰ: Coi về Luật Pháp trong hương Đạo.

Một Chánh Tri Sự có thể có nhiều vị Phó Tri Sự và Thông Sự dưới quyền, và trong trường hợp đó Phó Tri Sự và Thông Sự trông coi một Ấp.

- Chánh Tri Sự còn gọi là “*Đầu Sư Em*” tức là vị thay mặt cho quyền hành Đầu sư ở cấp Xã.
- Phó Tri Sự còn gọi là “*Giáo Tông Em*” tượng trưng cho quyền hành Giáo Tông (3) ở cấp Xã.
- Thông Sự còn gọi là “*Hộ Pháp Em*” tượng trưng cho quyền hành Hộ Pháp ở cấp Xã.

Cả hai Phó Tri Sự và Thông Sự đều đồng phẩm cùng nhau và dưới quyền Chánh Tri Sự. **Chánh Tri Sự làm tròn phận sự trong 5 năm có thể cầu phong Lễ Sanh.**

6. Còn Các Phẩm Vị Cao Hơn Của Cửu Trùng Đài?

- ✦ **LỄ SANH:** Số Lễ Sanh trong Đạo Cao Đài không giới hạn. Lễ Sanh sau 5 năm làm tròn phận sự được cầu phong lên Giáo Hữu.
- ✦ **GIÁO HỮU:** Số Giáo Hữu được ấn định là 3.000 người được chia làm 3 phái:

-
- **PHÁI THÁI:** Mặc áo màu vàng, có 1.000 Giáo Hữu.
  - **PHÁI THƯỢNG:** Mặc áo màu xanh da trời, có 1.000 Giáo Hữu.
  - **PHÁI NGỌC:** Mặc áo màu đỏ, có 1.000 Giáo Hữu.

Ba ngàn Giáo Hữu gồm những người đang nắm quyền hoạt động không kể những chức sắc đã hồi hưu hay giải nhiệm.

Giáo Hữu là phẩm thấp nhất để được kể vào hàng Hội Thánh tức là Thánh Thể Đức Chí Tôn. Giáo Hữu có thể cầu thăng lên các phẩm trên cao hơn đến tột đỉnh bên Cửu Trùng Đài là Giáo Tông.

- ✘ **GIÁO SƯ:** 72 vị, mỗi phái 24.
- ✘ **PHỐI SƯ:** 36 vị, mỗi phái 12 (*trong số này có 3 vị Chánh Phối Sư, mỗi phái 1 vị*)
- ✘ **ĐẦU SƯ:** 3 vị, mỗi phái 1 vị.
- ✘ **CHUỖNG PHÁP:** 3 vị, mỗi phái 1 vị.
- ✘ **GIÁO TÔNG:** chỉ có một vị Giáo Tông là người lãnh đạo Cửu Trùng Đài.

Giới hạn này không áp dụng cho nữ phái, chức sắc nữ phái không được giữ phẩm vị Giáo Tông và Chương Pháp, phẩm cao nhất là Nữ Đầu Sư. Như vậy một vị nữ tu hành đạo nơi Cửu Trùng Đài có thể đi từ phẩm Đạo Hữu đến Nữ Đầu Sư và tổng số nữ chức sắc trong mỗi hàng phẩm thì không giới hạn.

Nói chung hầu hết các phẩm vị trong Hội Thánh đều có thể tuyển chọn bằng lối công cử. Chức sắc ở phẩm này muốn lên phẩm kế tiếp cao hơn phải hành Đạo ở phẩm vị mình trong một thời gian tối thiểu bao lâu tùy luật định, thường là 5 năm và phải chờ đến khi có khuyết vị ở phẩm trên một bậc. Giả sử tổng số Phối Sư

Phái Ngọc đương quyền hành chánh là 12 vị tức là đủ số ấn định trong Pháp Chánh Truyền, thì một vị Giáo Sư phái Ngọc dù đã hành Đạo đầy đủ trong 5 năm hay 6 năm đi nữa cũng phải đợi đến khi nào trong hàng Phối Sư phái Ngọc khuyết một vị thì mới được ứng cử.

Riêng phẩm Chánh Phối Sư do Giáo Tông chỉ định lựa chọn trong số 36 Phối Sư.

Sự công cử các phẩm vị chức việc và chức sắc Cao Đài do bạn đồng phẩm của mình chọn lựa, chẳng hạn toàn thể Lễ Sanh lựa chọn những người xứng đáng để đưa lên hàng Giáo Hữu, toàn thể Giáo Hữu lựa chọn người xứng đáng đưa lên hàng Giáo sư.

Riêng Giáo Tông phải do toàn thể tín đồ công cử và cả hai phẩm Đầu Sư và Chương Pháp đều có thể tranh cử đặng.

Đó là sơ lược lối tuyển chọn chức sắc Cửu Trùng Đài bằng lối công cử dựa theo những điều được qui định trong quyển Tân Luật và Pháp Chánh Truyền. Những quyển sách sau đây nói rõ hơn về phận sự của từng phẩm chức sắc:

- Pháp Chánh Truyền.
- Tân Luật.
- Đạo Luật năm Mậu Dần (1938).

7. Nếu Muốn Hành Đạo Nơi Hiệp Thiên Đài, Phải Làm Sao?

Nơi Hiệp Thiên Đài có hai cấp chức sắc:

– Hàng chức sắc cao cấp có 15 vị do Đức Chí Tôn phong thưởng, không thể thay thế được bằng lối công cử (*HỘ PHÁP, THƯỢNG PHẨM, THƯỢNG SANH và 12 vị THẬP NHỊ THỜI QUÂN*).

– Hàng chức sắc thấp hơn do Hội Thánh HIỆP THIÊN ĐÀI phong thưởng, tổng số không giới hạn, và **tất cả đều phải được Đức Lý Giáo Tông phê chuẩn.**

Chức sắc Hiệp Thiên Đài giữ quyền tư pháp trong Đạo, họ lập những phiên tòa để xử các vụ vi phạm luật Đạo của chức sắc và tín đồ (*Còn có một loại tòa án khác nữa gọi là Tòa Tam Giáo Cửu Trùng Đài tức là Hội Đồng tư pháp tối cao bên Cửu Trùng Đài*). Họ còn có phận sự mở những cuộc điều tra về mọi hành vi của một chức sắc để cung cấp cho Hội Thánh những tài liệu cần thiết xác định vị chức sắc đó có tuân theo luật lệ Hội Thánh hay không cùng là hạnh kiểm và công nghiệp thực sự đã làm được những gì cho Nhơn sanh. **Ngoài việc xử đoán và điều tra, chức sắc cao cấp Hiệp Thiên Đài còn phải thông công với Đức Chí Tôn và các Đấng trọn lành để tiếp nhận Thánh Giáo hay là các phán lệnh tối cao trong việc điều khiển Hội Thánh.**

Một người đệ tử Cao Đài có thể bắt đầu làm việc nơi Hiệp Thiên Đài với phẩm Luật sự. Phẩm Luật sự được tuyển chọn qua một kỳ thi. Sau đó, nếu hạnh kiểm tốt, làm việc tốt sẽ dần dần thăng phẩm theo thứ tự như sau: LUẬT SỰ – SĨ TÁI – TRUYỀN TRẠNG – THỪA SỬ – GIÁM ĐẠO – CẢI TRẠNG – CHUỖNG ẤN – TIẾP DẪN ĐẠO NHƠN.

Tiếp Dẫn Đạo Nhơn có công phổ độ một nước được phép cầu thăng vào hàng Thập Nhị Thời Quân nếu có khuyết tịch.

---

8. Còn Hành Đạo Nơi Cơ Quan Phước Thiện Có Dễ Hơn Không?

Phước Thiện là một cơ quan đặt dưới quyền điều khiển tối cao của Hiệp Thiên Đài. Chức sắc Phước Thiện có 12 phẩm từ dưới lên trên như sau:

- Minh Đức, Tân Dân, Thính, Hành, Giáo, Chí Thiện.
- Đạo Nhơn, Chơn Nhơn, Hiền Nhơn, Thánh Nhơn, Tiên Tử, Phật Tử.

Số chức sắc ở mỗi cấp trong cơ quan Phước Thiện cũng không có giới hạn. Sau một thời gian làm tròn phận sự theo luật định là 3 năm người đệ tử có thể thăng lên một phẩm.

Phước Thiện là cơ quan bảo tồn sanh chúng trên con đường sinh hoạt nuôi sống thi hài, tức là cơ quan giải khổ cho chúng sanh: tầm phương bảo bọc những kẻ tật nguyền, cô độc, dốt nát hoặc giúp tay cho bên hành chánh thi hành luật pháp dễ dàng. Đó là tổ chức xã hội của Đạo Cao Đài. Để có được ý niệm rõ rệt hơn về những hoạt động của người đệ tử Cao Đài theo đường lối Phước Thiện, sau đây là vài điều căn bản đòi hỏi người đệ tử phải cố gắng thực hiện cho được ngay trong những bước đầu tiên sau khi thâm nhận.

- Mỗi Quận Đạo phải lập ra một nhà sở Phước Thiện chánh thức, nơi nhà sở ấy mới được phép hội hiệp lo thương lượng làm ăn thuộc về Phước Thiện.
- Mỗi Làng Đạo phải khai mở nhiều sở lương điền, công nghệ, thương mại, các sở lương điền công nghệ, thương mại ấy phải chịu dưới quyền của sở Phước Thiện Chánh.
- NƠI MỖI NHÀ SỞ PHƯỚC THIỆN CHÁNH PHẢI LẬP NHỮNG CƠ QUAN THIẾT DỤNG NHƯ LÀ: Bảo sanh viện - Y viện - Ấu trĩ viện -

---

Dưỡng lão đường – Học viện.

9. Phân Biệt Giữa Cầu Phong Và Cầu Thăng?

- **Cầu phong** là hàng Chức Việc Bàn Trị Sự cầu xin quyền Vạn Linh ban cho phẩm Lễ Sanh vì đã đủ công nghiệp.
- **Cầu thăng** là hàng Chức sắc có đủ công nghiệp cầu xin Đức Chí Tôn hay Đức Giáo Tông thăng thưởng cho lên chức.

10. Lễ Công Bình Thực Hiện Thế Nào Khi Cầu Phong, Cầu Thăng?

Trong luật công cử của Pháp Chánh Truyền, phần chú giải có ghi rõ:

CHÚ GIẢI: Cả Chức Sắc Cửu Trùng Đài Nam Nữ, đều phải thọ phong nơi Hiệp Thiên Đài hoặc bởi cơ bút hoặc bởi khoa mục hoặc bởi công cử.

Nên khi công cử phải có mặt Chức Sắc Hiệp Thiên Đài, giữ lễ công bình cho khỏi điều tư vị, lại còn có phương thế hỏi Đức Giáo Tông cùng Thầy, coi người đắc cử có phải chánh vị hay chẳng? nên trước khi thọ sắc phải do nơi Đức Giáo Tông cùng Thầy mới đặt.

11. Luật Công Cử Của Chức Sắc Cửu Trùng Đài?

(*Nam Phái và Nữ Phái*)

❖ **PHÁP CHÁNH TRUYỀN:** “Đầu Sư muốn lên Chưởng Pháp thì nhờ ba vị công cử nhau”.

CHÚ GIẢI: Ba vị Đầu Sư muốn lên Chưởng Pháp thì cả ba người phải có mặt nơi Tòa Thánh mà công cử nhau trước mặt Hội Thánh Cửu Trùng Đài và Hiệp Thiên Đài chứng kiến.

Phối Sư lên Chánh Phối Sư thì Pháp Chánh Truyền không quyết tức là phẩm Chánh Phối Sư do nơi quyền Giáo Tông lựa chọn.

❖ **PHÁP CHÁNH TRUYỀN:** “*Phối Sư muốn lên Đầu Sư thì 36 vị công cử*”.

CHÚ GIẢI: Phối Sư muốn lên Đầu Sư, thì cả 36 vị xúm nhau công cử.

Tỷ như hai phẩm Đầu Sư bị khuyết thì phép chia thăm làm hai theo luật công cử thường tình, nghĩa là mỗi người phải cho đủ 18 lá thăm hay là hơn mới đắc cử. **Sự công cử ấy phải tại nơi Tòa Thánh trước Hội Thánh Cửu Trùng Đài, có Hiệp Thiên Đài chứng kiến mới đặng.**

Các Chức Sắc đều phải chịu theo luật công cử này, kỳ dư Thầy giảng cơ phong thưởng cho ai mới ra khỏi luật.

12. Việc Cầu Phong, Cầu Thăng Qui Định Trong Đạo Luật Năm Mậu Dần?

Theo Đạo Luật Mậu Dần (1938), việc cầu phong của Chức Việc BTS và cầu thăng của Chức sắc qui định như sau:

A. CẦU PHONG:

Chức Việc Bàn Trị Sự đã đầy đủ công quả, hoặc các tín đồ có đại công với Đạo được phép khai công nghiệp để xin cầu phong vào phẩm Lễ Sanh.

Đạo Luật: Phương pháp thực hành:

– *Chiếu theo Thánh giáo của Đức Chương Đạo Nguyệt Tâm Chơn Nhơn, thì Chánh Trị Sự phải có 5 năm công nghiệp đầy đủ với chức trách của mình, sau nữa*

---

phải có Tờ Kiết Chứng Công nghiệp, Tờ Tánh Hạnh, trường chay, đạo đức, đủ tư cách, và phải độ đặng 300 người nhập môn thì mới đặng đem vào Sổ Cầu phong.

– Ngoài ra, nếu vị nào có công nghiệp vĩ đại mà có đủ bằng cớ và chiếm đặng lòng tín nhiệm của chúng sanh đồng dâng lên, hoặc công chúng hoan nghênh, thì cũng đặng dự vào Sổ Cầu phong, nhưng buộc phải là người có chơn trong Đạo.

– Khi đã đắc phong rồi, phải về Hạnh Đường học đạo, hoặc đi tập sự một thời gian, chừng có đủ tài đức cầm quyền hành chánh rồi mới đặng truyền bố.

B. CẦU THĂNG:

LUẬT: Chức sắc Thiên phong Nam Nữ toàn đạo phải chịu dưới quyền công nhận của Vạn linh mới đặng thăng chức hay là Vạn linh buộc tội mà bị sa thải.

– **Mỗi vị Chức sắc đủ 5 năm công nghiệp và xứng đáng với chức trách của mình, mới đặng đệ ra Quyền Vạn linh công nhận.**

– Nếu những Chức sắc nào dưới 5 năm công nghiệp mà có lập đặng đại công, toàn công chúng đều hoan nghênh và Tòa Đạo minh tra đủ lẽ thì sẽ đặng đệ lên Quyền Chí Tôn cầu xin thăng thưởng.

Việc Cầu phong và Cầu thăng như vừa nói ở trên được áp dụng trong giai đoạn đầu của nền Đạo, để Hội Thánh có đủ Chức sắc cần thiết cho việc xây dựng nền Đạo được mau chóng, truyền bá một cách mau lẹ và rộng rãi, phổ độ nhưn sanh tử trong nước ra đến ngoại quốc.

Qua giai đoạn này thì việc Cầu phong và Cầu thăng

---

của Chức Việc và Chức sắc phải chiếu y theo Tân Luật và PCT mà áp dụng. Lúc ấy thì hoàn toàn do công cử.

C. CÔNG CỬ

Công cử là nhiều người họp lại, lựa chọn người có tài đức bầu lên để giữ một nhiệm vụ cao trọng hơn.

Theo Pháp Chánh Truyền của Đạo Cao Đài, Luật Công cử Chức sắc CTĐ Nam phái và Nữ phái như sau:

- Đầu Sư muốn lên Chương Pháp thì nhờ ba vị công cử nhau.
- Phối Sư muốn lên Đầu Sư thì 36 vị công cử.
- Giáo Sư muốn lên Phối Sư thì 72 vị kia xúm nhau công cử.
- Giáo Hữu muốn lên Giáo Sư thì nhờ 3000 vị kia xúm nhau công cử.
- Lễ Sanh muốn lên Giáo Hữu thì nhờ cả Lễ Sanh xúm nhau công cử.
- Môn đệ muốn lên Lễ Sanh thì nhờ cả môn đệ xúm nhau công cử. Kỳ dư Thầy giảng cơ cho người nào mới khỏi luật ấy mà thôi.

CHÚ GIẢI PCT:

Chức Chánh Trị Sự thì nhờ cả Phó Trị Sự và Thông Sự xúm nhau công cử.

Tín đồ muốn lên Phó Trị Sự thì nhờ cả tín đồ trong họ xúm nhau công cử.

Tín đồ muốn lên Thông Sự thì nhờ cả tín đồ trong họ xúm nhau công cử.

– Còn Giáo Tông thì hai phẩm Chương Pháp và Đầu Sư tranh đăng, song phải chịu cho toàn môn đệ công cử mới đăng. Kỳ dư Thầy giảng cơ ban thưởng

---

mới ra khỏi luật ấy.

13. Vậy, Số Chức Sắc Cầm Quyền Hiện Nay Không Phải Thiên Phong?

Những phẩm vị nào không theo đúng như Tân luật, Pháp Chánh Truyền và Đạo luật năm Mậu Dần chỉ dạy có thể coi là PHẠM PHONG. Những chức vụ này chỉ có giá trị đối với người đứng ra phong cho, không có giá trị đối với cõi Thiên liêng vì các Đấng không nhìn nhận.

14. Luật Công Cử Chức Sắc Hiệp Thiên Đài?

Riêng Chức sắc HTĐ và của CƠ QUAN PHƯỚC THIÊN thì không theo Luật Công cử trong Tân Luật mà có chế độ riêng:

- **Việc thăng thưởng các Chức sắc HTĐ do Đức Phạm Hộ Pháp trọn quyền quyết định.**
- Việc thăng thưởng Chức sắc của CQPT thì có Đại Hội Phước Thiên quyết định và Đức Phạm Hộ Pháp chuẩn y.

Lưu ý là sự thăng thưởng Chức sắc HTĐ cũng dâng lên Đức Lý GIÁO TÔNG, Nhứt Trấn Oai Nghiêm, nhưng Hội Thánh HTĐ phải cứu xét thật kỹ.

Thánh giáo Đức Lý Nhứt Trấn Oai Nghiêm dạy: *“Hội Thánh Cửu Trùng Đài phải tái lập Sở cầu phong và cầu thăng. Sau khi lập xong, gửi hết hồ sơ cho Hiệp Thiên Đài minh tra công nghiệp. Chư vị không nên bỏ sót một ai.”*

15. Vì Sao Pháp Chánh Truyền Quan Trọng Đến Thế?

PHÁP CHÁNH TRUYỀN của Đạo là một bản văn

---

kiện do Huyền diệu Cơ Bút của ĐỨC CHÍ TÔN truyền dạy, qui định sự tổ chức của nền Đại Đạo, sắc phục của chư Thiên Phong; đẳng cấp, quyền hạn của chư Chức sắc cầm quyền chánh trị, hầu giữ vững chơn truyền của nền chánh giáo, không cho có sự xâm phạm, giữ gìn cho cơ Đạo khỏi qui phạm.

PHÁP CHÁNH TRUYỀN thuộc về loại Hiến Pháp thành văn và lập thành theo cách thứ nhứt, song có điều khác nhau với Đời là Hiến Pháp do Vua ban hành; còn Pháp Chánh Truyền do Đấng CHÍ TÔN dụng quyền năng Thiêng Liêng của Huyền diệu CƠ BÚT mà truyền thế”.

PHÁP CHÁNH TRUYỀN thuộc về loại cương tách Hiến Pháp (Constitution rigide), bởi nó bất di bất dịch, bất khả xâm phạm và Ba Hội Lập quyền Vạn Linh không có quyền sửa cải.

PHÁP CHÁNH TRUYỀN là Pháp Luật chơn chánh được Đức Chí Tôn Ngọc-Hoàng Thượng-Đế giáng cơ truyền dạy để làm căn bản Lập GIÁO, tổ chức và điều hành nền Đại-Đạo Tam-Kỳ Phổ-Độ.

PHÁP CHÁNH TRUYỀN được xem là HIẾN PHÁP của Đại Đạo do Đấng Chí Tôn dụng quyền năng Thiêng Liêng qua HUYỀN DIỆU CƠ BÚT mà truyền thế, nên có tính cách cố định, bất di bất dịch, truyền đến Thất ức niên.

16. Vì Sao Chức Sắc Và Tín Đồ Phải Tìm Hiểu Pháp Chánh Truyền?

Ngày 23. 12. Giáp Thìn (25-1- 1965), ĐỨC PHẠM HỘ PHÁP dạy như sau:

Bản Đạo mừng chung.

... Yếu tố căn bản là tư tưởng và đạo lý phải tu dưỡng trở thành một thời đại Tân Dân, xây nước, dựng nước trên căn bản công bằng, từ ái, thương yêu không phân biệt màu da, sắc tộc, học hỏi hỗ tương cho nhau, tiến tới **thế giới hoàng kim đại đồng nhân loại** thì căn bản để đào tạo con em, chứ Thiên mạng phải lo liệu nghe!

Không phải ngồi không nói phiếm lập công cho Đạo đâu, mà phải thực hiện cả một công cuộc vận động học tập lịch sử, cả Đạo lẫn Đời, cả người lẫn Thần, Thánh, Tiên kia mà chớ!

Bản Đạo muốn nói e sợ lệnh NGỌC HƯ. Lòng Bản Đạo lúc nào cũng lo lắng cho tương lai đại nghĩa của nền Chơn giáo Đức Chí Tôn, mà trọng trách đó ngày nay do chư Thiên mạng cố gắng mà lo liệu mở rộng cửa lọc lược Thánh tâm. **Vậy Bản Đạo buộc chư Thiên mạng và chư Hiền đồ, chư Hiền tử phải học tập từ đây:**

1. **TÂN LUẬT, PHÁP CHÁNH TRUYỀN, THẬP HÌNH, BÁT ĐẠO NGHỊ ĐỊNH**, phải thuộc và thuyết minh thành những lập luận quy cũ tân kỳ, vấn đáp. Làm đề tài cho Thanh niên Đạo hiểu rõ Hiến Pháp, các sơ đẳng tổ chức của Đạo
2. **Tất cả phải thuộc Kinh Thiên Đạo và Thế Đạo**, thuyết minh thành lập luận đầy đủ ý để tu dưỡng đúng như một thanh niên của Đạo.

17. Pháp Chánh Truyền Được Thành Lập Khi Nào?

Ngay sau Đại Lễ Khai Đạo Rằm tháng 10 năm Bính Dần (Vendredi, le 19-11-1926) Đức Chí Tôn dạy rằng: “Đêm nay các con phải thành tâm cầu nguyện đặng ngày mai Thầy lập **PHÁP CHÁNH TRUYỀN** nghe à!”

- ✘ Sau Đại lễ Khai Đạo ngày 15-10-Bính Dần tại Thánh Thất tạm đặt tại Từ Lâm Tự Gò Kén- Tây Ninh, Đức Chí Tôn lập Pháp Chánh Truyền Cửu Trùng Đài Nam phái vào ngày 16-10-Bính Dần (dl: 20-11-1926).
- ✘ Đức Lý Thái Bạch, Nhứt Trấn Oai Nghiêm kiêm Giáo Tông Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ giảng cơ lập Pháp Chánh Truyền Cửu Trùng Đài NỮ PHÁI vào ngày 11-01-Đinh-Mão (dl: Thứ bảy, 12-02-1927) đồng thời Đức Giáo Tông ban sắc phục cho Nữ phái.
- ✘ Đức Chí Tôn giảng cơ lập Pháp Chánh Truyền HIỆP THIÊN ĐÀI vào ngày 12-01-Đinh Mão (dl: Chúa Nhật: 13-02-1927).

Thế là HIẾN PHÁP đã tạo thành tron ven, là văn bản PHÁP LUẬT ĐẠI ĐẠO để điều hành toàn bộ Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ.

18. Pháp Chánh Truyền Cửu-Trùng-Đài Có Quan Trọng Không?

Cửu Trùng Đài là cơ-quan rất quan-trọng của Đạo Cao Đài vì Cửu-Trùng-Đài tượng trưng thể xác của Đạo. Nếu không có thể xác là hình ảnh của Cửu-Trùng-Đài thì không phổ thông được Chơn Đạo của Thầy; tất nhiên những Tôn chỉ quý hóa của nền Đại-Đạo không thể hiện được nơi cõi trần này.

19. Pháp Chánh Truyền Hiệp- Thiên -Đài Có Quan Trọng Không?

Khi Chí-Tôn đến Lập Pháp-Chánh-Truyền, giao cho Hiệp-Thiên-Đài gìn-giữ trong đó có diệu-pháp của Chí Tôn đến lập vị cho con cái của Người tại thế-gian này. Ngài mượn xác thịt của con cái Ngài tổng hợp lại cho có trật-tự, có đẳng-cấp tức nhiên là lập Thánh-Thể của

---

Ngài; các phẩm-trật có liên quan với các phần-tử, tức nhiên Hội Thánh tổng hợp lại là Thánh-Thể của Ngài, mà hễ đạt quyền được tức nhiên về với Ngài được.

Ấy vậy, Pháp Chánh Hiệp-Thiên là phương định vị, lập quyền đặng hiệp một con cái của Chí Tôn cùng Chí Tôn vậy.

Trước khi Thầy lập Pháp Chánh Truyền Hiệp Thiên Đài, Thầy kêu “*Cả chư Môn Đệ khá tuân mạng*” thì Thầy đã chỉ rõ rằng: Thầy lập Hiệp Thiên Đài rất trọng hệ là đường nào. Sự trọng hệ ấy là chi? Sau đây nên giải rõ:

Cơ Tạo Hóa chỉ có hai bí mật tối trọng, một là quan sát sự hữu hình, hai là xét đoán sự vô vi; quan sát sự hữu hình thì dễ; mà xét đoán sự vô vi vẫn rất khó; hữu hình với vô vi chỉ phân nhau với màn bí mật. Từ thuở tạo Thiên lập Địa, dẫu cho bậc Trí Thức Như Sanh đặng tấn hóa lên tới bậc Đại giác đi nữa, cũng chưa hề có phương thế hé trọn vẹn màn bí mật ấy, mà dòm qua phía vô vi cho đặng, nhưng **nhơn sanh đã có sẵn nơi tay một cái chìa khóa, là xem cơ tương đặc của hữu hình và vô vi trong sự sanh hoạt của vạn vật. Vô vi và hữu hình phải hiệp làm một, mới thuận theo cơ tạo.** Trời Đất có Âm Dương, vạn vật có thể phách, nhưn loại có xác hồn. Sự sống của vạn loại trong Càn Khôn Thế Giới chỉ nhờ có vật chất (*La matière*) và tinh thần (*L'essence*) tương hiệp mới thành hình; cả vật chất hồn, thảo mộc hồn, thú cầm hồn, Nhưn hồn, Thần hồn, Thánh hồn, Tiên hồn, Phật hồn, Thiên hồn đều khác đẳng cấp nhau, nên hình thể cũng biến sanh ra khác. Vật chất không giống thảo mộc, thảo mộc không giống thú cầm, thú cầm không giống người, người không giống Thần, Thần không giống Thánh, Thánh

---

không giống Tiên, Tiên không giống Phật, Phật không giống Trời. Nói tóm một lời, hình thể tâm thần đều khác hẳn...

Ấy vậy **Cửu Trùng Đài là xác, Hiệp Thiên Đài là hồn**. Đã nói rằng **Cửu Trùng Đài là Đồi, tức nhiên là xác của Đạo, còn Hiệp Thiên Đài là Đạo, tức nhiên là chơn thần của Đạo**, vậy thì xác thịt có định hạn lệ đẳng cấp, chớ chơn thần chẳng hề định hạn lệ đẳng cấp đẳng. Nhiều Đấng Thiêng Liêng cao mà lại tái thế xuống ra hèn hạ, còn cũng có nhiều Đấng Thiêng Liêng thấp mà lại nhờ một phen đắc Đạo lập vị cao trọng tốt phẩm, vậy thì Thiêng Liêng không có giới hạn tức là Đạo không có giới hạn. Ấy là cơ bí mật của Đạo vậy.

20. Việc Cầu Phong Và Thăng Thưởng Chức Sắc Hiệp-Thiên-Đài.

❖ **PHẨM LUẬT SỰ:** Luật Sự sau khi đắc khoa mục phải tập sự một năm tại Bộ Pháp Chánh hay các Văn phòng Thập Nhị Thời Quân. Sau một năm tập sự không gián đoạn, được nhìn nhận vào hàng Luật Sự chánh vị. Luật Sự muốn lên phẩm Sĩ Tải, phải có đầy đủ 5 năm công nghiệp với chức vụ (*kể luôn một năm tập sự*) và có sự minh tra đủ lẽ:

❖ **PHẨM SĨ TẢI:** Sĩ Tải muốn thăng phẩm Truyền Trạng phải có đầy đủ 5 năm công nghiệp với chức vụ và có sự minh tra đủ lẽ:

❖ **PHẨM TRUYỀN TRẠNG:** Truyền Trạng muốn thăng phẩm Thừa Sứ phải có đầy đủ 3 năm công nghiệp với chức vụ và có sự minh tra đủ lẽ:

❖ **PHẨM THỪA SỨ:** Thừa Sứ muốn thăng phẩm Giám

Đạo phải có đầy đủ 3 năm công nghiệp với chức vụ và có sự minh tra đủ lẽ:

❖ **PHẨM GIÁM ĐẠO:** Giám Đạo muốn thăng phẩm Cải Trạng phải có đầy đủ 3 năm công nghiệp với chức vụ và có sự minh tra đủ lẽ:

❖ **PHẨM CẢI TRẠNG:** Cải Trạng muốn thăng phẩm Chương Ấn phải có đầy đủ 3 năm công nghiệp với chức vụ và có sự minh tra đủ lẽ:

❖ **PHẨM CHƯƠNG ẤN:** Chương Ấn phải đầy đủ 3 năm công nghiệp với chức vụ và có sự minh tra đủ lẽ mới được cầu thăng lên Tiếp Dẫn Đạo Nhơn.

❖ **PHẨM TIẾP DẪN ĐẠO NHƠN:** Tiếp Dẫn Đạo Nhơn đắc công phổ-độ một nước có bằng có cụ thể khi trở về được cầu thăng vào hàng Thập Nhị Thời Quân chánh vị khi có khuyết tịch.

❖ **ĐIỀU THỨ TÁM:** – Cầu thăng đặc biệt.

Ngoài luật định cầu phong, và cầu thăng của mỗi cấp bậc kể trên, những Chức Sắc Hiệp-Thiên-Đài còn được hưởng trường hợp đặc biệt như:

- Có công nghiệp phi thường được công chúng hoan nghinh, có bằng có xác đáng và có Bộ Pháp Chánh minh tra đủ lẽ:
- Có khổ hạnh trong trách vụ hành Đạo và có Bộ Pháp Chánh minh tra đủ lẽ, thì được vị Thời Quân Chương Quán đề nghị cầu thăng thưởng đặc biệt.
- Sự cầu thăng thưởng đặc biệt không áp dụng trong trường hợp Chức Sắc bị tù tội hay giam cầm vì

---

những hành vi trái với Luật Pháp Chơn Truyền của Đạo.

❖ **ĐIỀU THỨ CHÍN:**

Những cấp bậc nào được quyền Thiêng Liêng giảng cơ phong thưởng tại Cung Đạo Đền Thánh thì mới ra ngoài luật định kể trên. Bản Hiến-Pháp này Hội-Thánh Hiệp-Thiên-Đài đã dâng lên Đức Hộ-Pháp cầu xin chỉnh sửa và phê chuẩn, được Đức Ngài chấp thuận toàn diện do đàn cơ đem Rằm tháng 11 năm Bính-Ngọ (26.12.1966).

PHẨM TRẬT HIỆP THIÊN ĐÀI.

(Xem Bản **HỆ THỐNG CHỨC-SẮC HIỆP-THIÊN-ĐÀI** nơi trang kế)

HỆ THỐNG CHỨC-SẮC HIỆP-THIÊN-ĐÀI

GHI CHÚ: Chi Đạo quản lý 3 Cung:

- Trí-Huệ-Cung
- Trí-Giác-Cung
- Vạn-Pháp-Cung

---

21. Hàn Lâm Viện Cao Đài Gồm Những Ai?

Thập Nhị Bảo Quân (*Les douze Académiciens techniques*) tức HÀN LÂM VIỆN CAO ĐÀI gồm 12 chức phẩm:

1. BẢO SANH QUÂN: coi việc cứu tế, từ thiện, tương tế
2. BẢO CÔ QUÂN: bảo vệ người cô thế, cô nhi, quả phụ, tàn tật
3. BẢO VĂN PHÁP QUÂN: coi về văn hoá nghệ thuật
4. BẢO HỌC QUÂN: coi về học thuật
5. BẢO Y QUÂN: coi về y tế xã hội
6. BẢO HUYỀN LINH QUÂN: hướng dẫn thiền định tu chơn
7. BẢO THIÊN VĂN QUÂN: coi về vũ trụ học, lịch đạo
8. BẢO ĐỊA LÝ QUÂN: coi về phong thủy, địa chất
9. BẢO SĨ QUÂN: coi về kẻ sĩ, trí thức, nhân sĩ
10. BẢO NÔNG QUÂN: coi về nông nghiệp
11. BẢO CÔNG QUÂN: coi về hoạt động công ích, kỹ thuật, khoa học
12. BẢO THƯƠNG QUÂN: coi về kinh tế, xã hội

22. Hiệp Thiên Đài Có Các Cơ Quan Trực Thuộc Nào?

Hiệp Thiên Đài có ba Chi: PHÁP, ĐẠO, THẾ. Nên HIỆP THIÊN ĐÀI lập ra nhiều cơ quan trực thuộc ba Chi ấy, kể ra có 5 cơ quan chánh như sau:

1. BỘ PHÁP CHÁNH:

Theo Đạo Luật năm Mậu Dần (1938) thì gọi là Tòa Đạo, nhưng đến ngày 15-10-Đinh Hợi (*dl 27-11-1947*), Ngài Khai Pháp Trần Duy Nghĩa đổi tên lại gọi là Bộ Pháp Chánh. Đây là cơ quan trực thuộc Chi Pháp, **do**

---

một vị Thời Quân chi PHÁP Chưởng quản. Bộ Pháp Chánh được xem là Bộ Tư Pháp của Đạo, quản lý luật pháp của Đạo, tổ chức các phiên Tòa để xử trị Chức sắc hay tín đồ vi phạm luật pháp của Đạo.

2. CƠ QUAN PHƯỚC THIÊN:

CQPT có nhiệm vụ cứu khổ và tận độ chúng sanh, với Thập nhị đẳng cấp thiêng liêng, trực thuộc chi Đạo, **do một vị Thời Quân chi ĐẠO làm Thống Quản.**

3. TỊNH THẤT:

Tịnh Thất được Đức Phạm Hộ Pháp lập ra gồm có ba Cung trong ba Động, trực thuộc chi Đạo, **do một vị Thời Quân chi ĐẠO làm Thống Quản**, kể ra:

- TRÍ HUỆ CUNG THIÊN HỮY ĐỘNG: Nơi tu chơn của Nữ phái.
- TRÍ GIÁC CUNG ĐỊA LINH ĐỘNG: Nơi tu chơn của cả tín đồ Nam và Nữ phái.
- VẠN PHÁP CUNG NHƠN HÒA ĐỘNG: Nơi tu chơn của các tín đồ Nam phái.

4. BAN THẾ ĐẠO:

Ban Thế Đạo là cơ quan độ dẫn các trí thức và quan chức đang làm việc nơi các cơ quan của đời, đi vào cửa Đạo. Ban Thế Đạo trực thuộc chi Thế, **do một Thời Quân chi THẾ làm Chưởng quản.**

5. ĐẠI ĐẠO THANH NIÊN HỘI:

Cơ quan này để qui tụ và huấn luyện các thanh niên con em trong Đạo. Sự huấn luyện nhằm vào Đức dục, Thế dục và Trí dục, đào tạo một lớp thanh niên có đạo đức và tài năng, hữu dụng cho Đời và cho Đạo mai sau. Cơ quan này trực thuộc chi THẾ.

---

23. Vậy, Hiệp Thiên Đài Hiện Nay Còn Hay Mất?

“Cửu Trùng Đài là Đồi, mà Hiệp Thiên Đài là Đạo, cho nên buộc Đồi phải nương Đạo mà lập ra thiết tướng, mới mong độ rỗi như sanh chuyển cơ tạo hóa. Cái hệ trọng là nếu không có Hiệp Thiên Đài thì không có Đạo, Trời Đất qua chớ Đạo không qua, như loại tuyệt chớ Hiệp Thiên Đài không tuyệt. (Hay lắm.)^[1]”

Hiệp Thiên Đài là tay vén màn bí mật cho sự hữu hình và sự vô vi hiệp làm một, tức là tay làm cho Đạo với Đồi tương đắc vậy. Vì có ấy mà Thầy giảng cơ buộc cả chư Môn Đệ Thầy, chẳng khi nào đặng phép trái mạng lệnh của Thầy.

Dưới đây Thầy đã nói rõ:

PHÁP CHÁNH TRUYỀN: Hiệp Thiên Đài là nơi Thầy ngự, cầm quyền Thiêng Liêng mỗi Đạo, hễ Đạo còn thì Hiệp Thiên Đài vẫn còn.

CHÚ GIẢI: Thầy là Chúa cả Càn Khôn Thế Giới, tức là Chúa tế sự vô vi, nghĩa là chủ quyền của Đạo, mà hễ chủ quyền của Đạo, ngự nơi nào thì là Đạo ở nơi ấy.

Thầy đã nói Hiệp Thiên Đài là nơi Thầy ngự, ấy là nơi Thầy cầm quyền Thiêng Liêng mỗi Đạo, vậy Đạo còn thì Tòa ngự của Thầy là Hiệp Thiên Đài vẫn còn, hễ nói Đạo chẳng hề khi nào bị diệt, vì Đạo diệt thì là tận thế, vậy thì Đạo chưa tuyệt, ắt Hiệp Thiên Đài cũng không tuyệt. (Hay lắm.)

PHÂN TÍCH: tuy vẫn phòng HTĐ bị đóng cửa, chức sắc HTĐ không được hành đạo theo luật Đạo qui định nhưng Hội Thánh HTĐ vô hình vẫn giám

---

[1] (Hay lắm) là lời khen của Đức Lý Giáo Tông.

---

sát công việc của Đạo. Những vị nào nghĩ rằng có thể “múa gậy vườn hoang” thì lắm to. Con mắt Pháp Chánh vẫn dõi theo xem đám môn đệ đã dấy công dạy dỗ. Mới xa Thầy 40 năm còn nhớ hay quên hết lời dạy dò của Đức Chí Tôn và Đức Tôn sư rồi sao? Các Đấng đang tuyển chọn, lọc lừa đó. Thiên điều đang hành Pháp. Xin cẩn thận giữ mình.

24. Pháp Chánh Truyền Nữ Phái Có Quan Trọng Không?

Nữ phái là nguồn sống của Đạo. Nay Đức Chí-Tôn mở Đại Đạo ban cho một sự bình quyền giữa Nam Nữ là một vinh dự lớn cho Việt Nam và cả nhân loại nữa. Nữ Phái đứng vào cơ Hòa, trùng hợp với mục đích của Đạo:

“Cơ Đạo của Chí-Tôn đến lập buổi Hạ ngưng Tam Kỳ Phổ-Độ này duy lấy một chữ HOÀ làm tôn-chỉ: có hòa mới có hiệp, có hiệp mới có Thương-yêu, mà sự Thương yêu là chìa khóa mở cửa Tam Thập Lục Thiên, Cực-lạc thế-giới và Bạch Ngọc-Kinh y như lời Đức Chí Tôn đã dạy, chỉ nghĩa là phải Từ-bi, Bác-ái mới đắc Đạo vô-vi, phải HOÀ HIỆP mới có cơ qui nút”.

■ *(Xin đọc chi tiết trong quyển PHÁP CHÁNH TRUYỀN)*

Nữ phái vốn của Đức Lý Giáo Tông lập thành. Hộ Pháp nhắc lại lời Thầy nói cùng Chánh Phối Sư HƯƠNG THANH rằng: *muốn phước Nữ Phái, song con cũng đồng con, hễ bao nhiêu Nam tức cũng bao nhiêu Nữ; Nam, Nữ vốn như nhau, nên Thầy đến phong cho Nữ Phái buổi lập Pháp Chánh Truyền, chẳng hiểu có điều chi huyền bí với Thầy cùng Ngọc Hư Cung nên Thầy mới đành lòng nói ra lời ấy, rồi lại cam lòng để cho Đức*

Giáo Tông đứng lập đặng tránh cho khỏi luật lệ Thiên Điều hay chẳng? Hễ càng suy nghĩ lại càng thêm sợ hãi ngày.

Xem lại Nữ Phái không biết trau giồi trí thức đặng làm trách nhiệm cho xứng vị mình, thì lại càng âu lo thêm nữa! **Chính mình Cao Thượng Phẩm mới giảng cơ nói rằng nhờ Ngài cầu xin tha thứ cho Nữ Phái nơi Ngọc Hư, bằng chẳng thì đã bị phế**; xin chư Đạo Tỷ để dạ lo lấy phận mình.

Hộ Pháp có hỏi Đức Lý Giáo Tông về sự tôn ti phẩm trật, thì Ngài dạy rằng: *Nam Nữ vốn đồng quyền, còn hỏi về Lễ Nghĩa giao thiệp về phần Đời, thì Ngài dạy Giáo Hữu Nam Phái cũng chịu dưới quyền Giáo Sư Nữ Phái, còn lễ thì khi vào Đại Điện tỳ như Giáo Sư Nam Phái gặp Phối Sư Nữ Phái thì Nam phải đánh lễ Nữ trước, lớn nhỏ vẫn đồng, quyền hành tùy Chức Sắc.*

PHÁP CHÁNH TRUYỀN: Nữ Phái phải tòng Đầu Sư Nữ Phái song Đầu Sư lại phải tòng quyền của Giáo Tông và Chương Pháp.

CHÚ GIẢI: Hội Thánh Nữ Phái phải tòng quyền Đầu Sư Nữ Phái, song cả thầy đều phải tòng quyền Giáo Tông và Chương Pháp.

Xem rõ lại thì **Pháp Chánh Truyền truất quyền Nữ Phái không cho lên địa vị Chương Pháp và Giáo Tông.**

Hộ Pháp để lời phân phiên cùng Thầy như vậy: *Thưa Thầy, Thầy đã nói con cũng đồng con, Nam Nữ vốn như nhau mà Thầy truất quyền của Nữ Phái không cho lên địa vị Chương Pháp và Giáo Tông, thì con e mất lễ công bình chẳng?*

Thầy dạy: *Thiên Địa hữu Âm Dương, Dương thanh*

---

tắc sanh, Âm thanh tắc tử. Cả Càn Khôn Thế Giới nhờ Dương thanh mới bền vững; cả chúng sanh sống bởi Dương quang, ngày nào mà Dương quang đã tuyệt, Âm khí lũy lừng, ấy là ngày Càn Khôn Thế Giới phải chịu trong hắc ám, mà bị tiêu diệt. Nam ấy Dương, Nữ ấy Âm, nếu Thầy cho Nữ Phái cầm quyền Giáo Tông làm chủ nền Đạo thì là Thầy cho Âm thắng Dương, nền Đạo ắt bị tiêu tàn ám muội.

Hộ Pháp lại kêu nài nữa rằng: Thầy truất quyền Giáo Tông Nữ Phái thì đã đành, song quyền Chương Pháp thì tưởng dầu ban cho cũng chẳng hại.

Thầy dạy: “Chương Pháp cũng là Giáo Tông, mà còn trọng hệ hơn, là vì người thay mặt cho Hộ Pháp nơi Cửu Trùng Đài. Thầy đã chẳng cho ngồi địa vị Giáo Tông, thì lẽ nào cho ngồi địa vị Hộ Pháp con. Bởi chịu phạt rủa sanh, nên cam phạt thiết thòi, lẽ Thiên Cơ đã định, Thầy chỉ cậy con để dạ thương yêu binh vực thay Thầy kéo tội nghiệp!

25. Phẩm Vị Nào Được Ở Trong 4 Hội Thánh Hữu Hình?

Cơ cấu tổ chức của Hội Thánh Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh chia thành 4 Hội Thánh hữu hình, bao gồm:

- ✘ **Hội Thánh HIỆP THIÊN ĐÀI:** Các phẩm chức sắc Hiệp Thiên Đài từ phẩm Truyền Trạng trở lên.
- ✘ **Hội Thánh CỬU TRÙNG ĐÀI:** Các phẩm chức sắc Cửu Trùng Đài từ bậc Giáo Hữu trở lên.
- ✘ **Hội Thánh PHƯỚC THIÊN:** Các phẩm chức sắc cơ quan Phước Thiên từ bậc Chí Thiện trở lên.
- ✘ **Hội Thánh HÀM PHONG:** Các vị chức sắc thuộc các Hội Thánh nêu trên, khi đến tuổi 60 về hưu

---

thì sẽ được đưa vào Hội Thánh Hàm Phong.

26. Các Phẩm Vị Chức Sắc Cửu Trùng Đài?

Ở Nam phái, các tín đồ chia làm 3 phái với 3 đạo phục đặc trưng: Phái Thái (*đạo phục màu vàng, tượng*

---

trưng cho Phật giáo), Phái Thượng (đạo phục màu xanh da trời, tượng trưng cho Lão giáo), Phái Ngọc (đạo phục màu đỏ, tượng trưng cho Khổng giáo).

Chú ý các đạo phục phân biệt của các phái.

1. GIÁO TÔNG: là phẩm vị cao nhất của Cửu Trùng Đài. Kế đến là phẩm Chương pháp.
2. CHƯƠNG PHÁP: Đứng đầu mỗi phái là 3 ngôi vị Chương pháp. Các vị Chương pháp mặc đạo phục theo màu của phái mình, riêng Thượng Chương pháp mặc đạo phục toàn trắng, với ý nghĩa thế quyền. Giáo tông khi Giáo tông vắng mặt.
3. ĐẦU SƯ: Theo quy chế đạo, ngôi vị Đầu sư là ngôi vị đứng thứ ba của Nam phái (sau Giáo Tông và Chương Pháp), gồm 3 vị, đứng đầu mỗi phái. Ba chức sắc đầu tiên được phong ngôi vị đầu sư gồm^[1]:
4. PHỐI SƯ: 36 vị (Mỗi phái 12 vị, đứng đầu là 3 vị Chánh Phối sư)
5. GIÁO SƯ: 72 vị (Mỗi phái 24 vị).
6. GIÁO HỮU: 3.000 vị. (Mỗi phái một ngàn).
7. LỄ SANH: Không định số.

Những con số trên được qui định cho toàn thế giới, không phải chỉ riêng Việt nam. Chỉ khi có một vị mất, mới được công cử một vị khác thế vào. Vì thế lập công bồi đức trong thời kỳ khai Đạo dễ hơn sau này rất nhiều. Khi tôn giáo Cao Đài phát triển mạnh mẽ trên thế giới, đến thời kỳ anh tài các nước tìm tới lập công thì người Việt sẽ khó lòng có mặt trong hàng

---

[1] Thượng Trung Nhật, Ngọc Lịch Nguyệt và Thái Minh Tinh[sau thay Thái Nương Tinh. (*Ông Minh bị Đức Lý trực xuất*)]—(phần Chú thích này không có trong nguyên bản được phổ biến trên Internet, và được thêm vào để giúp đọc giả phần nào tiện lợi)TN.

---

ngũ chức sắc.

27. Vui Lòng Cho Biết Các Chức Pháp Thiên Phong?

1. THƯỢNG CHƯỞNG PHÁP:

Người đầu tiên và duy nhất giữ ngôi vị Thượng Chưởng pháp là ông NGUYỄN VĂN TƯỜNG, vốn là một nhà tu hành cao cấp của đạo Minh Sư. Sau khi quy hiệp về đạo Cao Đài, ông được phong Thượng Chưởng pháp ngày 24 tháng Bảy năm Bính Dần (*tức ngày 31 tháng 8 năm 1926*), với đạo hiệu là Thuyết Pháp Đạo Sư Chưởng Quản Oai Linh Đạo Sĩ. Tuy nhiên, chưa đầy 4 tháng sau, ông qua đời ngày 11 tháng 12 năm 1926.

Chức vị Quyền Thượng Chưởng pháp được chuyển cho ông Trần Đạo Quang, một nhà tu hành cao cấp khác của đạo Minh Sư. Sau khi ông Trần Đạo Quang được phong ngôi vị Ngọc Chưởng pháp ngày 13 tháng 6 năm 1927, ngôi vị Thượng Chưởng pháp bỏ trống cho đến ngày nay.

2. THÁI CHƯỞNG PHÁP:

Ngôi vị Thái Chưởng pháp được phong cho Hòa thượng Thích Từ Phong, hiệu NHƯ NHÃN, thế danh Nguyễn Văn Tường, ngày 29 tháng Bảy năm Bính Dần (*tức ngày 5 tháng 9 năm 1926*), với đạo hiệu Quảng Pháp Thiên Sư Thích Đạo Chuyển Luật Linh Điều Đạo Sĩ. Ông là một Thiền sư phái Lâm Tế và là người cho các chức sắc Cao Đài mượn chùa Gò Kén để làm nơi hành lễ Khai đạo Cao Đài. Tuy nhiên, do ông thuần túy hoạt động Phật sự trong hội “*Lục Hòa Liên hiệp*” và phong trào Chấn hưng Phật giáo Nam Kỳ, nên chức

---

vị Thái Chưởng pháp bị thu hồi. Từ đó ngôi vị này cũng bị bỏ trống cho đến nay.

3. NGỌC CHƯỞNG PHÁP:

Ngôi vị Ngọc Chưởng pháp ban đầu được phong cho ông TRẦN VĂN THỤ, cũng là một nhà tu hành cao cấp của đạo Minh Sư. Ngày 10 tháng Chín năm Bính Dần (tức ngày 16 tháng 10 năm 1926), ông được phong ngôi vị Ngọc Chưởng pháp, với đạo hiệu Nho Tông Chưởng Giáo Tuyên Đạo Thiển Sư Đại Đức Đại Hòa Đạo Sĩ. Ông cũng là cha vợ của vị Ngọc Đầu sư đầu tiên là Ngọc Lịch Nguyệt (*Lê Văn Lịch*).

Sau khi Ngọc Chưởng pháp Trần Văn Thụ qua đời giữa năm 1927, ngôi vị Ngọc Chưởng pháp được phong cho Quyền Thượng Chưởng pháp Trần Đạo Quang. Năm 1931, ông Trần Đạo Quang hợp tác với Thái Phối sư Nguyễn Văn Ca lập phái Minh Chơn Lý, đến năm 1935 thì ông lại về Bạc Liêu hợp với ông Cao Triều Phát mở ra phái Minh Chơn Đạo. Năm 1937, ông ra Đà Nẵng xây dựng Cơ quan Truyền giáo Trung Việt, tiền thân của Hội Thánh Truyền giáo Cao Đài Đà Nẵng sau này. Tuy ông ly khai khỏi Tòa Thánh Tây Ninh, ngôi vị Ngọc Chưởng pháp vẫn do ông chấp chưởng cho đến ngày ông qua đời vào năm 1946. Từ đó, ngôi vị này bỏ trống cho đến ngày nay.

28. Vui Lòng Cho Biết Các Đầu Sư Thiên Phong?

1. **THƯỢNG ĐẦU SƯ Lê Văn Trung**, Thánh danh THƯỢNG TRUNG NHỰT, phong ngày 11 tháng Ba năm Bính Dần (tức ngày 22 tháng 4 năm 1926);
2. **NGỌC ĐẦU SƯ Lê Văn Lịch**, Thánh danh NGỌC

LỊCH NGUYỆT, phong ngày 12 tháng Ba năm Bính Dần (*tức ngày 23 tháng 4 năm 1926*);

3. **THÁI ĐẦU SƯ Thích Thiện Minh**, thế danh Nguyễn Văn Giáp, Thánh danh THÁI MINH TINH, được phong ngày 13 tháng Mười năm Bính Dần (*tức ngày 17 tháng 11 năm 1926*).

Do Hòa thượng Thích Thiện Minh cũng thiên về hoạt động trong phong trào Chấn hưng Phật giáo Nam Kỳ cùng với thầy mình là Hòa thượng Thích Từ Phong, ngày 12 tháng Chạp năm Bính Dần (*tức ngày 15 tháng 1 năm 1927*), ngôi vị Thái Đầu sư được phong cho ông **Dương Văn Nương (Thánh danh THÁI NƯƠNG TINH)**. Ông qua đời vào cuối năm 1929.

Chỉ duy nhất các vị Đầu sư tiên khởi này mới mang tên Thánh ở cuối là Nhựt, Nguyệt, Tinh. Về sau, các tên Thánh ở cuối đều mang chữ Thanh.

Các vị Đầu sư được Thiên phong về sau này gồm:

- Quyền Đầu sư Thượng Tương Thanh (*Nguyễn Ngọc Tương*), phong năm 1930.
- Quyền Đầu sư Ngọc Trang Thanh (*Lê Bá Trang*), phong năm 1930
- Quyền Đầu sư Thái Thơ Thanh (*Nguyễn Ngọc Thơ*), phong năm 1933
- Đầu sư Thượng Sáng Thanh (*Trần Ngọc Sáng*), phong năm 1963
- Đầu sư Thái Bộ Thanh (*Nguyễn Lễ Bộ*), phong năm 1973
- Đầu sư Ngọc Nhuận Thanh (*Bùi Đắc Nhuận*), phong năm 1973

---

29. Còn Đầu Sư Thượng Tám Thanh?

Đây là trường hợp rất đặc biệt vì vị này trải qua hai giai đoạn:

✘ **Giai đoạn từ 1957 đến 1975: THIÊN PHONG**

Ông được Đức Lý Giáo Tông phong cho chức LỄ SANH phái Thượng (1957), GIÁO HỮU (1965),

Cầu phong Giáo Sư (1972) nhưng bị Đức Lý đình chỉ; GIÁO SƯ (1973).

✘ **Giai đoạn từ 1975 đến 2016: PHẠM PHONG**

▫ Ban Tôn giáo chính phủ VN cho chức PHỐI SƯ (1999). Từ tháng 9 năm 1999, Phối sư Thượng Tám Thanh (*Nguyễn Thành Tám*) được ban Tôn giáo chính phủ cho chức Hội Trưởng HỘI ĐỒNG CHUỖNG QUẢN.

▫ Ban Tôn giáo chính phủ VN cho chức ĐẦU SƯ (2005), sau đó được ban Tôn giáo chính phủ cho chức CHUỖNG QUẢN HỘI THÁNH Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh.

▫ Dưới đây là Thánh giáo phong phẩm vị Lễ sanh cho ông Nguyễn Thành Tám.

➡ *Đền Thánh, đêm 17-10-Đình Dậu (dl 8-12-1957)*

Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Pháp.

LÝ BẠCH NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM

Chào chư hiền hữu Hiệp Thiên, Cửu Trùng.

Mặc dầu Đức Chí Tôn có để lời khuyên dạy cặn kẽ, Lão nhận thấy:

Chức sắc Hiệp Thiên và Cửu Trùng cũng còn hững hờ phạm sự, chưa đem hết tiếng nói của Đại Từ Phụ

---

vào não cân. Một phần Chức sắc Hiệp Thiên coi rẻ sứ mạng thiêng liêng, hoặc coi đời trọng Đạo khinh. Lão lo cho họ phải thất thế với Ngọc Hư Cung.

Một phần Chức sắc Cửu Trùng Đài xu hướng về mặt đời, không để tâm lo trách nhiệm, tức là để cho ngoại vật lôi cuốn một cách dễ dàng. Thiên điều chẳng vì từ bi của Chí Tôn mà dung thứ, và vì công nghiệp của một phần ít Chức sắc mà để cho Đạo phải thất chơn truyền.

Lão khuyên hai Đài Hiệp Thiên và Cửu Trùng Đài nên chung tâm nhứt trí chấn chỉnh nền chánh giáo cho được thuần túy hơn, nghiêm trang hơn, để đối phó với sự tiến triển của các tôn giáo, làm cho rạng danh Đạo, và mới có đủ chuẩn thẳng độ rồi nhưn sanh trong thời kỳ mạt kiếp này.

Phải cải tổ bộ máy Hành chánh đạo, lựa Chức sắc có nhiều ít chuyên môn, nhứt là có thiện chí làm nên cho Đạo, chớ chẳng phải tùy theo phẩm chức mà thôi. Cơ phục hưng có tiến triển cùng không, chư hiền hữu cũng đã thấy và cứ như tánh cách đứng đờng mãi, hoặc bước lui thì nhưn sanh không trông mong nhờ cậy chi được. **Thế thì sứ mạng của Chí Tôn giao cho để làm gì ?**

Hiền hữu Bảo Thế đọc danh sách cầu phong Sĩ Tài.

1. Trần Văn Ngôn, chấm phong Sĩ Tài.
2. Nguyễn Văn Còn, sắc phong Lễ Sanh phái Thái, sẽ giúp đắc lực cho Cửu Trùng Đài.
3. Trần Thanh Danh, chấm phong Sĩ Tài.
4. **Nguyễn Thành Tám, sắc phong Lễ Sanh phái Thượng.**
5. Trương Ngọc Anh, chấm phong Sĩ Tài.
6. Trần Minh Hiếu, sắc phong Lễ Sanh phái Ngọc.

---

7. Nguyễn Văn Như, chấm phong Sĩ Tải.

8. Lê Minh Khuyên, chấm phong Sĩ Tải...

... Lão cho hay cuộc phong phẩm vị kỳ này là chiêu theo Thánh ý của Đức Chí Tôn. Nên biết trọng quyền tức chịu trọng phạt. Những Chúc sắc mới được thăng cấp nên nghe à!

- Dưới đây là Thánh giáo không chấp thuận cho Lê Sanh Nguyễn Thành Tám chuyển sang làm Sĩ Tải Hiệp Thiên Đài.

➡ *Cung Đạo Đền Thánh, đàn cơ đêm mừng 5-12-Tân Sửu (dl 10-1-1962).*

LÝ BẠCH NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM

Chào chư Chúc sắc nam nữ lưỡng Đài Hiệp Thiên và Cửu Trùng.

Lão xin dâng tiếp danh sách nam phái.

Đọc tiếp danh sách Chúc việc cầu Hàm phong Lê Sanh năm Mậu Tuất (1958) xin chấm phái.

- *Hội Thánh Hiệp Thiên Đài cầu cho Sĩ Tải Nguyễn Ngọc Hiếu thăng đặc biệt Truyền Trạng.*
- *Lão chấm phong đặc biệt Truyền Trạng.*
- *Hội Thánh Hiệp Thiên Đài xin cho Lê Sanh Thượng Tám Thanh được chuyển qua Sĩ Tải HTĐ.*
- **Trường hợp của Thượng Tám Thanh không thể chấp thuận, đương sự cứ phục vụ bên Hiệp Thiên Đài với chức vị hiện hữu, sau có chỗ dùng...**

*Lão để lời cho Chúc sắc nam nữ rõ: Những vị nào không được chấm phong hoặc chấm thăng, đó là Lão muốn tránh cho những vị ấy một bước đường thử thách nặng nề, chớ nên buồn và **phải cố gắng thêm về sự trau***

---

giỏi tài đức, nhứt là về đức tính phải được gần như đức tính của các Thánh hiền xưa mới xứng đáng.

Học Đạo cốt yếu là nâng mình lên cao hơn tính chất của thường tình, phải cho phi thường thì giá trị của người học đạo và diu đạo mới được người kính nể. **Đời không yên, Đạo phải có bậc phi thường để nâng đỡ cứu giúp kẻ sái bước về vật chất hoặc tinh thần. Mỗi vị Chức sắc cần phải có một phận sự, nếu không phải là phận sự Đạo thì là một phận sự đối với đời về mặt bác ái thì mới thật hành câu cứu nhân độ thế. Không có phận sự gì đặc biệt để đếm ngày giờ trông mong cầu thăng phẩm thì là tội với thiêng liêng đó...**

➔ **Cung Đạo Đền Thánh, đêm 15-11-Tân Hợi (dl 1-1-1972).**

Phò loan: Hiến Pháp – Khai Đạo.

HỘ PHÁP

Chào mừng Hội Thánh, chư Chức sắc nam nữ, chư quý vị quan khách.

Đã từ lâu không có dịp gặp nhau, nay Bản đạo rất hoan hỷ. Bản đạo sẽ lấy hết công tâm và lòng thương yêu mà ân thưởng cho Chức sắc Hiệp Thiên và PT.

Đọc danh sách Chức sắc, Chức việc HTĐ:

- ▣ Nguyễn Văn Hợi, Cải Trạng thăng Chương Ấn.
- ▣ Huỳnh Hữu Lợi, Giám Đạo — Cải Trạng.
- ▣ Nguyễn Văn Kiệt, Giám Đạo — Cải Trạng.
- ▣ Võ Thành Quốc, Truyền Trạng — Thừa Sử.
- ▣ Nguyễn Ngọc Hiếu, Truyền Trạng.

... **Bản đạo cho quý bạn biết rằng: Hiểu không phải Chức sắc HTĐ, Đức Lý Nhứt Trấn Oai Nghiêm**

đã chọn Hiếu từ lâu để hành sự có hiệu quả hơn bên Hành Chánh, nên Bản đạo đồng ý giao Hiếu cho Đức Lý sử dụng.

- ▣ Lê Quang Tấn, Truyền Trạng thăng Thừa Sử.
- ▣ Lê Minh Khuyên, Truyền Trạng – Thừa Sử.
- ▣ Trương Ngọc Anh, Truyền Trạng – Thừa Sử nhưng phải cố gắng thêm.
- ▣ Trần Văn Ngôn, Truyền Trạng – Thừa Sử cũng như trường hợp Anh.
- ▣ Nguyễn Minh Nhứt tự Trân, đặc cách thăng Thừa Sử.
- ▣ Nguyễn Thành Tất, Sĩ Tải – – – Thừa Sử.
- ▣ Bùi Quang Cao, Sĩ Tải thăng Truyền Trạng.
- ▣ Trần Thanh Danh, Sĩ Tải – Truyền Trạng.
- ▣ Lê Thị Liêm, Sĩ Tải – Truyền Trạng.

Ngài Hiến Đạo bạch: – Cầu xin Đức Ngài phong vị chính thức cho 3 vị Bảo Quân.

Đọc danh sách:

- ▣ Trương Kế An, đặc phong Bảo Ý Quân.
- ▣ Nguyễn Văn Lộc, – – Bảo Học Quân.
- ▣ Đặng Văn Dẫn, – – Bảo Nông Quân.

➔ TÁI CẦU: Hồi 21 giờ 30.

LÝ BẠCH Nhứt Trấn Oai Nghiêm

– Vậy là thiếu thủ tục hành chánh. Nếu còn trong vòng điều tra thì không được cầu thăng. Lão đình sự cầu thăng của Thái Tám Thanh ...

➔ Cung Đạo Đền Thánh, đêm mừng 1-12-Nhâm Tý (dl 4-1-1973).

Phò loan: Hiến Pháp – Khai Đạo.

LÝ BẠCH NHỨT TRẦN OAI NGHIÊM

Chào Hội Thánh và chư Chức sắc nam nữ.

Lão rất vui mừng hội diện với chư quý vị hôm nay. Chư Thánh muốn hỏi điều chi?

– Cầu xin Đức Ngài đặc cách thăng thưởng cho 3 vị Giáo Hữu: **Thượng Tám Thanh**, Thượng Tư Thanh và Thái Cờn Thanh hành sự Hiệp Thiên Đài, theo lời cầu xin của Quyển Chương quản HTĐ.

– **Ráng chờ một thời gian ngắn nữa, thế nào cũng sẽ được trọng dụng bên Hiệp Thiên Đài, nhưng lúc này chưa thuận tiện...**

PHÂN TÍCH: Vì sao, nhiều lần xin chức vụ bên Hiệp Thiên Đài, nhưng Đức Lý Giáo Tông kiên quyết để ông Tám bên Cửu Trùng Đài? Chúng ta không dám luận nhảm, bàn khùng nhưng có thể suy nghĩ thêm về cơ thủ thách, khảo đảo mà các Đấng đã báo trước... Đức Lý biết tâm ý của tất cả chức sắc, không riêng gì ông Tám. Với người mở được Huệ nhãn, Người đó có thể đọc được tư tưởng của người khác rất dễ dàng, huống hồ đó là một vị Đại Tiên, cầm quyền Giáo Tông kiêm Nhứt Trấn Oai nghiêm!

30. Vì Sao Cửu Trùng Đài & Hiệp Thiên Đài Hay Khắc Nhau?

Nói theo chánh trị đời thì quyền hành pháp của Tổng Thống, Chủ tịch nước vẫn thường xung khắc với quyền lập pháp của Quốc hội và quyền tư pháp của Tòa án tối cao hay Pháp viện. Trong chánh trị Đạo cũng tương tự thế. Các Đấng Thiêng liêng giảng dạy như sau:

➤ Tòa Thánh, đàn đèm 3-4-Canh Dần (dl 19-5-1950)

CAO THƯỢNG PHẨM

...“Các giáo lý từ xưa đã bị thất kỳ truyền là tại môn đồ của họ không chịu đặt mình trong khuôn viên luật pháp của giáo lý ấy. Nếu một thời kỳ mà một giáo lý đã thất chơn truyền thì đem đến cho nhơn sanh biết bao tang thương biến đổi!

Cũng vì lẽ ấy mà nay Đức Chí Tôn giáng trần lập Đạo, lại chia hình thể của Ngài ra hai phần để có phương kèm thúc nhau trên bước đường lập vị. Phần Cửu Trùng Đài chuyên về mặt giáo hóa nhơn sanh, còn phần của Hiệp Thiên Đài thì lo về mặt luật pháp để bảo thủ chơn truyền của Đạo. Nhờ đó nên Thánh giáo của Đức Chí Tôn khỏi phải qui thành phạm giáo.

Cũng vì lẽ quyền hành riêng biệt ấy mà khiến cho hai bên thường có phản khắc Đạo quyền, bởi tánh phạm thường hay có phạm những lỗi lầm mà chẳng chịu phục thiện, đặng cải sửa cho trở nên tận thiện. Các em đâu hiểu rằng, Chí Tôn giao quyền sửa trị Chức sắc, Chức việc và toàn đạo nam nữ cho bên Hiệp Thiên Đài là Thánh ý của Đức Chí Tôn muốn dùng hình phạm đặng làm cho giảm bớt tội vô hình. Nếu ai chẳng thận trọng để cho phạm vào luật pháp mà chẳng chịu pháp sửa trị của Hiệp Thiên Đài thì rất uổng cho một kiếp tu mà không trọn phận, và đến khi rời bỏ xác phạm rồi làm sao có cơ hội lập công nữa! Mà một khi không lập công quả được nữa thì tội án đã phạm làm sao chuộc được. Rồi mãi bị trầm luân khổ hải đời đời kiếp kiếp.

Vậy các em khá nhớ lời Bản đạo dặn mà giữ mình cho trọn phận trong lúc Tam Kỳ Phổ Độ này”.

---

31. Chương Quản Hội Thánh Là Chức Gì?

✪ HỘI THÁNH HIỆP THIÊN ĐÀI có vị Chương quản là HỘ PHÁP.

Sau khi Ngài lưu vong thì giao lại cho THƯỢNG SANH (1901–1971) chương quản HIỆP THIÊN ĐÀI.

Sau khi đức Thượng Sanh mất, ngài HIẾN PHÁP (1892–1976) được phong làm CHƯỞNG QUẢN HIỆP THIÊN ĐÀI (1971).

✪ Hội Thánh Phước Thiện trực thuộc Chi Đạo Hiệp Thiên Đài, do một vị Thời Quân chi Đạo làm Thống Quản cả nam và nữ phái. Hội Thánh Phước Thiện tổ chức riêng biệt theo hai phái: nam và nữ. Mỗi phái có một vị Chương quản phẩm Chơn Nhơn đứng đầu.

Còn chức vụ Chương quản Hội Thánh cả Cửu Trùng đài và Hiệp Thiên Đài thì không có trong Pháp Chánh Truyền, không do nơi Đức Hộ Pháp hay Đức Lý Giáo Tông phong.

Lịch sử của danh từ này xuất phát từ Đạo lệnh 01.

32. Tìm Hiểu Cái Gọi Là Bản Án Cao Đài?

Ngày 20-9-1978, tức là chỉ hơn 3 năm kể từ khi thống nhất Việt Nam, chính quyền thời ấy, thông qua Mặt Trận Tổ Quốc Tỉnh Tây Ninh, cho phổ biến một văn kiện mang tên “*Bản Án Cao Đài*”. Bản án, mở đầu bằng lời giới thiệu mang tính chất của một kết luận, viết nguyên văn: “*Đạo Cao Đài Tây Ninh từ ngày thành lập đến nay đã 52 năm. Trên nửa thế kỷ qua, một số tên trong những người cầm đầu giáo phái này không ngừng lợi dụng xương máu, mồ hôi, nước mắt của tín đồ, mà tụyệt đại bộ phận là nông dân và nhân dân lao*

động yêu nước, để làm hậu thuẫn chính trị phản động cho các đế quốc xâm lược nước ta qua thời kỳ lịch sử của dân tộc.” (???)

Nội dung Bản Án 1978

Bản Án năm 1978 gồm trên 5 ngàn chữ, phân tích 4 giai đoạn thành hình và hoạt động của Đạo Cao Đài. Các giai đoạn này, theo nguyên văn Bản Án, bao gồm:

- ▣ “*Thời kỳ thành lập*” từ 1926 đến 1938,
- ▣ “*Thời kỳ làm tay sai cho phát xít Nhật*” từ 1939 đến 1945,
- ▣ “*Thời kỳ làm tay sai cho Đế quốc Mỹ và Ngụy quyền Miền Nam*” từ 1956 đến 1975,

và thời kỳ từ 30.4.1975 đến thời điểm ra đời bản án, tức tháng 9 năm 1978.

Bản Án đưa ra một số kết luận. Các kết luận ấy, phần lớn nhằm vào những người khai sáng đạo và các chức sắc cao cấp của Đạo, viết nguyên văn rằng: “*Đạo Cao Đài là một tổ chức chính trị đội lốt tôn giáo, lợi dụng niềm tin của quần chúng và làm tay sai cho đế quốc.*” (???)

Dựa trên lập luận rằng, đạo Cao Đài đi theo đế quốc để đổi lấy quyền lợi, nhận tài trợ từ đế quốc và Ngụy quyền, chính quyền tỉnh Tây Ninh ra lệnh tịch thu “*tài sản, dinh thự, các cơ sở kinh doanh của Hội Thánh*” với lý do đây “*không phải là của riêng ai, mà là tài sản của đế quốc đã rút chạy để lại*”. Trên căn bản này, chính quyền tuyên bố cần phải “*tước đoạt những phần tài sản của chức sắc do tham ô, ăn cắp, và dựa thế lực đế quốc tạo ra*”.

⊛ **PHÂN TÍCH:** “*Hội Thánh có thể chứng minh ai là*

---

sở hữu chủ của Tòa Thánh?

- Bằng chứng thứ nhất, toàn bộ cơ sở đã có từ năm 1926. Các tín đồ buổi ban sơ đã rau cháo, ăn đọt cây mì với nước muối để xây cất từ Tòa Thánh tạm đến Tòa Thánh hiện hữu. Ngài Phạm Công Tắc còn phải xuống nhà bà Lâm Hương Thanh để mượn tiền vì quỹ của Hội Thánh có quá ít ỏi! Thực dân Pháp còn cho lính vào chiếm Đền Thánh, đày Đức Phạm Hộ Pháp đi Madagascar, Phi Châu! SỰ ĐẠO chưa hề thấy đế quốc, thực dân nào tài trợ chút gì về vật chất cho nền tôn giáo non trẻ này!
- Thứ hai là toàn bộ cơ sở đều có tên với 6 đại tự “ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ.” Tài sản này đã được công bố ngay từ khi lập Đạo năm 1926 chứ không phải đợi đến năm 1965.
- Đệ Nhất Cộng Hòa, chính quyền bắt bớ các chức sắc và tín đồ hoạt động cho chính sách HÒA BÌNH CHUNG SỐNG do Đức Phạm Hộ Pháp chủ xướng. Họ cho người vây Hộ Pháp Đường đến nỗi Ngài Phạm Công Tắc phải sang Campuchia sống để tránh cho dân Việt khỏi mang tội giết Chúa...
- Đệ Nhị Cộng Hòa, chính quyền ban hành Pháp nhân 1965 để nhìn nhận những gì mà “ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ.” đã có trước đó mà thôi.

Bây giờ chính quyền Việt Nam thường hay nói rằng pháp nhân 1965 là do Đệ Nhị Cộng Hòa ban, nên họ không chấp nhận, phải xoá đi. Như vậy là họ cố ý bỏ ngang một giai đoạn lịch sử.

Hai sự kiện chứng minh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ có từ năm 1926 là tờ Khai Đạo với chính phủ Pháp, và cuộc lễ KHAI MINH ĐẠI ĐẠO được tổ chức trọng

---

thể trước xã hội vào ngày 15 tháng 10 năm BÍNH DẦN (1926). Con dấu được đăng ký với chính quyền thời Pháp thuộc.”

Tính hợp pháp của bản án: Theo Điều 97 của Hiến Pháp 1959, vẫn còn hiệu lực cho đến năm 1980, chỉ có: “*Toà án Nhân dân Tối cao Nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà, các Toà án Nhân dân địa phương, các Toà án quân sự là những cơ quan xét xử của nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà. Trong trường hợp cần xét xử những vụ án đặc biệt, Quốc hội có thể quyết định thành lập Toà án đặc biệt.*” Như vậy, Mặt Trận Tổ Quốc các cấp không có quyền này, và vì vậy không có tư cách ra bản án. Ủy Ban Nhân Dân tỉnh Tây Ninh không có thẩm quyền ra bất kỳ quyết định nào liên quan đến Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ – một tôn giáo có tín đồ, không chỉ riêng ở Tây Ninh. Vì thế, việc ban hành quyết định này là một hành vi lạm quyền, mà khoa học pháp lý gọi là “bạo hành hành chính”.

33. Tìm Hiểu “Bản Cãi Án Cao Đài” Năm 1982?

Ngày 3-5-1982, một số Sĩ Tãi chức sắc của Hiệp Thiên Đài cho công bố một văn bản gửi một số cơ quan và cá nhân, trong đó có Chủ Tịch Hội Đồng Bộ Trưởng, tức thủ tướng, và Chủ Tịch Hội Đồng Nhà Nước, tức chủ tịch nước. Văn bản có tên “BẢN CÃI ÁN CAO ĐÀI” phản bác những cáo buộc nêu ra trong Bản Án năm 1978, đồng thời nói rõ rằng: “Đạo Cao Đài trải qua cuộc khủng hoảng trầm trọng nhất trong lịch sử Đạo, do Bản án của Mặt Trận Tổ quốc tỉnh Tây Ninh đề ngày 20-9-1978, lên án các bậc tiền bối có công khai sáng mỗi Đạo...”

Bản Cải Án viết rằng, văn kiện tố giác các tiền bối Cao Đài không có chứng tích xác thật, mà chỉ ghép thành một “Bản án” không có phiên toà xét xử, và bị cáo là những vị đã qua đời từ lâu. Một trong những điểm khiến tín đồ Cao Đài đau lòng, là Bản Án năm 1978 lên án những nhân vật khai sáng Đạo, trong đó có Đức Hộ Pháp Phạm Công Tắc, vị được xem là Giáo chủ hữu hình... và với Bản Án năm 1978: “chức sắc nào cũng là tay sai. Ai cũng có tội. Không ai vô tội, trừ những người núp bóng trong cửa Đạo nhưng hợp tác với chính quyền để phá hoại tôn giáo..”

Hệ lụy từ Bản Án năm 1978 gây ra cho đạo Cao Đài, không gì khác hơn, là “*Những tín hữu không đồng ý với Bản án bị bắt bớ, giam cầm*”. Quan trọng hơn, “**Hội Thánh bị giải thể cùng với ba cơ quan Cửu Trùng Đài, Hiệp Thiên Đài và Phước Thiện để thành lập “Hội Đồng Chứng Quản” thay thế. Cùng với sự giải tán Hội Thánh, “nhiều dinh thự nội ô Toà Thánh cùng các động sản, bất động sản của Đạo đã bị trưng dụng.**”

Tuy nhiên, kết luận quan trọng và có lẽ gây khó chịu nhất cho chính quyền lại nằm ở phần tâm linh của Bản Cải Án. Kết luận đó là, “**phần tinh thần tín ngưỡng vẫn nguyên vẹn, vì nó ở trong tâm khảm của mỗi người**”. Thật vậy, Thánh Ấn độ MAHATMA GANDHI đã nói với chính quyền đế quốc Anh: các người có thể trói tôi, tra tấn tôi, thậm chí có thể phá hủy cả cơ thể này. Nhưng các người không bao giờ giam cầm được tâm trí tôi.

Chánh quyền Cách mạng quá vội vã nên thất nhân tâm, đã đánh mất cơ hội thu phục cảm tình của hơn 3 triệu tín đồ Cao Đài còn lại trong nước mà từ năm

---

1975 đến nay họ vẫn an tâm làm công dân nước Việt Nam mới, và đóng góp công sức xây dựng Cộng Hoà Xã Hội Chủ Nghĩa. Việt nam.

34. Hội Đồng Chương Quán Ra Đời Vào Thời Điểm Nào?

Ngày 4-6-1979, chính quyền Tỉnh Tây Ninh ra quyết định giải thể Hội Thánh và guồng máy hành chính của Đạo từ trung ương đến địa phương. Kể từ thời điểm ấy, Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ không còn cơ quan đứng đầu có thẩm quyền ban bố đạo lệnh, mà chỉ còn cơ quan xử lý thường vụ, mang tên “*Hội Đồng Chương Quán*.”

“Cương vị của Hội Đồng chỉ là xử lý thường vụ trong khi Hội Thánh không còn được phép. Nhưng Hội Đồng đã làm quá quyền. Một Quyết định của Tỉnh Ủy Tây Ninh vào thời gian đó có đoạn viết, rằng: “Cần thu hẹp Tôn giáo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh để tự tiêu vong.”

Từ năm 1997, chính quyền bắt đầu quản lý tôn giáo thông qua “Pháp Lệnh Tôn Giáo. Hội Đồng Chương Quán lập hiến chương theo qui định của Ban Tôn Giáo Chính Phủ. Nội dung hiến chương 1997 bị tín hữu Cao Đài phản đối vì sai biệt với Pháp Chánh Truyền, tức hiến pháp Cao Đài, và không tuân thủ nguyên tắc thành lập hiến chương theo luật Đạo.

✪ PHÂN TÍCH:

“Trong tôn giáo ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ, HIẾN PHÁP (*PHÁP CHÁNH TRUYỀN*) có giá trị vĩnh viễn; còn Luật Đạo nếu muốn lập mới, phải đủ 3 quyền sau đây mới được ban hành:

- Quyền thứ nhất là quyền của VẠN LINH, tức của hơn sanh trong hạ tầng.
- Quyền thứ hai là quyền của HỘI THÁNH, tức là của chức sắc đạo từ hàng phẩm Giáo hữu trở lên đến Chánh Phối Sư.
- Quyền thứ ba, quyết định, là quyền THƯỢNG HỘI, do nơi Giáo Tông, Hộ Pháp quyết định.

Phải có đủ 3 quyền thì mới có Tân Luật, có Hiến chương. Thiếu ba quyền này thì, người tín hữu hiểu rõ luật đạo sẽ không thừa nhận.”

35. Phân Biệt Giữa Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Và Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Cao Đài Tây Ninh?

Năm 1997, cùng thời điểm Hội Đồng Chương Quản ban hành hiến chương mới, cơ quan này cũng cho thành lập một tổ chức với danh hiệu “ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ CAO ĐÀI TÂY NINH.” Danh hiệu này, gồm 10 chữ, dẫn đến sự phản đối của phía Cao Đài nguyên thủy. **Hai danh hiệu 6 chữ và 10 chữ được vận dụng khéo léo tạo sự hiểu lầm nơi tín đồ Cao Đài.** Chi phái này không thể thay thế danh hiệu gốc của Đạo, chỉ có 6 chữ là “Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ.”

“Họ đã xoá sạch Hội Thánh nguyên thủy và dùng danh hiệu 10 chữ trên giấy tờ rồi điều động với danh nghĩa 6 chữ. Đây là điều rất tế nhị mà nhiều người không thấy. Về phương diện pháp lý, giấy tờ hộ tịch một người nếu trệt một dấu thôi còn không được công nhận huống chi danh hiệu 10 chữ và 6 chữ thì làm sao là một được.”

Diễn tiến câu chuyện sẽ bị coi là thiếu sót nếu không lưu ý đến sự can thiệp trực tiếp của chính quyền.

---

vào nội bộ tôn giáo. Lệnh giải thể Hội Thánh đặt tôn giáo Cao Đài vào tình thế không còn cơ quan quyền lực tối cao. Hội Đồng Chương Quản được thành lập là để xử lý thường vụ và coi sóc các cơ sở đạo. Theo nhận định của một số người quan tâm đến tình hình tôn giáo Việt Nam, nhất là giai đoạn những năm đầu sau thời điểm 30-4-1975, Hội Đồng Chương Quản ra đời dựa trên hai văn kiện của chính quyền tỉnh Tây Ninh thời ấy. Và cả hai văn bản này đều vô giá trị và vi hiến, chiếu theo hiến pháp và luật Việt Nam vào thời điểm ấy (*Theo Điều 97 của Hiến Pháp 1959, vẫn còn hiệu lực cho đến năm 1980*).

36. Hiến Chương 2007 Vì Sao Bị Tín Đồ Phản Đối?

Vì vượt trên phân quyền, dân chủ đưa đến độc tài, áp chế tín đồ. **Đường lối của tôn giáo Cao Đài phải đi đúng theo Tân Luật và Pháp Chánh Truyền, Đạo luật.**

Trong luật của đạo Cao Đài, điều gì cũng phải đủ 3 quyền mới được thừa nhận. Nếu thiếu một quyền thì không có tác dụng đối với Đạo.

- Quyền thứ nhất là quyền của Vạn linh, tức của Nhơn sanh trong hạ tầng.
- Quyền thứ hai là quyền của Hội Thánh, tức là của chức sắc đạo từ hàng phẩm Giáo hữu trở lên đến Chánh Phối Sư.
- Quyền thứ ba, quyết định, là quyền Thượng hội, do nơi Giáo Tông Hộ Pháp quyết định.

Phải có đủ ba quyền thì mới có Tân Luật, có Hiến chương. Thiếu ba quyền này thì người tín đồ hiểu rõ luật đạo sẽ không thừa nhận.”

“Hiển chương Hội Thánh gồm 12 chương, 27 điều, được lập ra do Hội Thánh dựa vào căn bản Tân Luật và Pháp Chánh Truyền đạo luật, các đạo nghị định. Hiển chương này không mang màu sắc chính trị, chỉ thuần túy tôn giáo và không vi phạm vào hiến pháp và pháp luật bất cứ chế độ nào. Điều 25 của hiến chương 1965 nói rằng “**để áp dụng hiến chương này, bản Tân Luật và Pháp Chánh Truyền, Đạo luật, Kinh lễ có tính cách nội qui, nội luật.**” Có nghĩa là đường lối của tôn giáo Cao Đài phải đi theo Tân Luật và Pháp Chánh Truyền, Đạo luật.

Cơ cấu quyền lực và sự phân quyền của Đạo là một trong các tính chất đặc trưng phản ánh tính dân chủ của Đạo nhằm tránh trường hợp độc quyền đưa Chánh giáo trở thành Phàm giáo. Sự phân quyền này thể hiện rõ qua cơ cấu “*Lưỡng Đài,*” gồm Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài, tồn tại song song và có chức năng riêng biệt.

Chiếu theo Pháp Chánh Truyền: Hội Thánh là hình thể của Đức Chí Tôn. Hội Thánh ấy có hai Đài hữu hình là Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài. Mỗi Đài có quyền hạn và nhiệm vụ đặc biệt:

- ✘ **Cửu Trùng Đài dưới quyền Đức Giáo Tông chương quản:** có nhiệm vụ phổ thông Chơn Đạo, giáo hoá phổ độ chúng sanh trên đường Đạo và đường đời, tức là chỉ có quyền về mặt chánh trị đạo mà thôi.
- ✘ **Hiệp Thiên Đài dưới quyền Đức Hộ Pháp chương quản:** có nhiệm vụ bảo thủ luật pháp, Chơn Truyền Đại Đạo, tức là có quyền về mặt luật pháp đạo.

Khi nào quyền của GIÁO TÔNG + HỘ PHÁP hiệp

---

nhất được xem là quyền. CHÍ TÔN.

Trái lại, Điều 11 và 16 của Hiến Chương 2007 thống nhất hai đài hữu hình Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài dưới quyền vị Đấng Sư phạm, phong chương quản là phạm Pháp Chánh Truyền, một cách nặng nề, trắng trợn.

Pháp Chánh Truyền có đoạn:

“Nay Thầy đến, chẳng phải lấy nó lại, mà Thầy chỉ để làm cho tiêu diệt cái hại của nó; nếu muốn trừ cái hại ấy thì chẳng chi hay hơn là chia đôi nó ra, không cho một người nhất thống.

Kẻ nào đã nắm trọn phần hữu hình và phần Thiêng Liêng thì là độc chiếm quyền Chánh trị và luật lệ vào tay, thì như sanh chẳng phương nào thoát khỏi vòng áp chế.”

Ngoài ra, khi Đức Chí Tôn khai Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Ngài dùng huyền diệu cơ bút ban Pháp Chánh Truyền, Tân Luật để định vị, lập quyền Hội Thánh, Thiên Phong Chúc Sắc thay hình thể cho Ngài hầu phổ độ chúng sanh trên mặt địa cầu này. Hội Thánh ĐĐTKPĐ phải là Chúc Sắc Thiên Phong do Ngài chọn lựa qua luật công cử đã qui định tại Pháp Chánh Truyền từ xưa:

“Cả Chúc Sắc Cửu Trùng Đài nam, nữ điều phải thọ phong nơi Hiệp Thiên Đài hoặc bởi cơ bút, hoặc bởi công cử. Nên khi công cử phải có mặt Chúc Sắc Hiệp Thiên Đài giữ lễ công bình cho khỏi điều tư vị, lại còn có phương thế hỏi Đức Giáo Tông cùng Thầy coi người đắc cử có phải chánh vị hay chẳng? Nên trước khi thọ sắc, phải do nơi Giáo Tông cùng Thầy mới đặt.”

Nhưng thực tế hiện nay thì sao? Chiếu theo pháp luật Đạo, **Chức Sắc HĐCQ chưa phải là chức sắc Thiên Phong Chánh Vị thì không đủ tư cách pháp lý để cầm quyền Hội Thánh.** Hội Trưởng Hội Đồng Chứng Quản do phạm phong lại nắm độc quyền cả chính trị lẫn luật lệ đưa đến nhưn sanh không chấp thuận.”

Cây có cội, nước có nguồn. **TÒA THÁNH, HỘI THÁNH ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ LÀ GỐC, LÀ TRUNG ƯƠNG.** Các chi phái sau này muốn qui về sẽ có qui chế đặc biệt. Đạo Nghị Định thứ 8 ngày 25-08-1934 định rõ:

❖ **ĐIỀU THỨ NHỨT:** Những Chi Phái nào do bởi Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ làm gốc lập thành mà không do nơi mạng lệnh Hội Thánh, thì cả chúng sanh chẳng đặng nhìn nhận là của Chí Tôn và phải định quyết là Bàng Môn Tả Đạo.

Báo Xa Lộ Pháp Luật số 36 ra ngày 17/8/2013 trang 16 cột bốn dòng 26 viết:

“... Hiện nay, Cao Đài Tây Ninh được nhà nước công nhận là một trong chín chi phái Cao Đài hoạt động hợp pháp ở Việt Nam”.

Vậy, chư tín đồ, Chức việc, Chức sắc phải suy nghĩ sao đây? Ma ma, Phật Phật chính ở ngã ba đường này.

Tóm lại, kể từ năm 1997 chánh phủ Việt Nam lấy cơ ngơi và danh hiệu Cao Đài (lập năm 1926) cho chi phái Cao Đài Tây Ninh (lập năm 1997) sử dụng. Ban Tôn giáo chánh phủ đã thay tên đổi họ cả một nền tôn giáo: “Hồn một nơi, xác một ngã”. Việc trồng tráo tên tuổi này là một thủ đoạn rất tinh vi. Họ chơi canh bài tráo này đã làm rất nhiều người, trong và ngoài

---

nước nhậm lẫn!!! Nhà nước là thẩm quyền thi hành luật, nhưng luật và thẩm quyền chỉ là điều kiện cần. Trong khi đó, **sự tôn trọng tinh thần Pháp quyền mới là điều kiện đủ để tôn giáo được trả về vị trí nguyên thủy của một tín ngưỡng.**

Thánh thể của Đức Chí Tôn không thể bị lem lốc như vậy mãi. Đạo diệt thì tận thế. Vì thế, Chúng ta, cá nhân và tập thể, hãy cầu nguyện đến ĐỨC DI LẠC VƯƠNG PHẬT nhiều thời, nhiều buổi một cách thường xuyên. Ráng chờ xem đến bao giờ Hội Thánh mới được phục quyền, Tân Luật và Pháp Chánh Truyền được tôn trọng?

“Từ điểm Thương Yêu trong tâm Thượng Đế

Xin Thương yêu tràn ngập trong tâm con người

Cầu xin Đức Di Lạc (Đức Chúa) sớm xuất hiện ở trần gian...

Từ trung tâm mà ta gọi là loài người.

Xin Thiên Cơ của THƯỜNG YÊU và ÁNH SÁNG thực hiện.

Và mong sao Thiên Cơ sẽ đóng kín nẻo Tà.

Cầu xin ÁNH SÁNG, TÌNH THƯƠNG và SỨC MẠNH sẽ vẫn hồi Thiên Cơ trên trần thế.”

■ (trích Lời Đại Thỉnh nguyện)

37. Tìm Hiểu Đạo Linh Số 01 (Ngày 01/03/1979)?

Đạo Linh số 01 ra đời sau Bản Án Cao Đài chỉ vắn vẹn có 5 tháng 11 ngày. Ngày 13.12.1978, Hội Đồng Nhân Dân Tỉnh Tây Ninh ban hành Quyết Nghị đăng trên báo Tây Ninh bộ mới số 47, ngày thứ bảy, 23-12-1978.

Quyết Nghị gồm 05 Điều mà quan trọng nhất là Điều 3 và 4 như sau:

- Giải tán và nghiêm cấm hoạt động hệ thống tổ chức Hành chánh Đạo từ trên đến cơ sở.
- Xóa bỏ và nghiêm cấm Cơ bút,
- Chính quyền sẽ quản lý toàn bộ các cơ sở vật chất mà Đạo đang quản lý kinh doanh không thuộc chức năng tôn giáo để phục vụ cho lợi ích xã hội.
- Căn cứ vào tính cách tu hành, chính quyền sẽ qui định cụ thể số cơ sở để chuyên lo việc tín ngưỡng.
- Giao cho Ủy Ban Nhân Dân Tỉnh Tây Ninh chịu trách nhiệm tổ chức chỉ đạo, thực hiện thắng lợi Nghị quyết này, và báo cáo kết quả lên cấp trên, và Hội Đồng Nhân Dân Tỉnh trong kỳ họp tới.

Thông Tri số 01/HT/TT ngày 16 tháng giêng Kỷ Mùi (dl. 12-2-1979).

Nhà cầm quyền buộc Hội Thánh phải ra Thông Tri cho toàn Đạo rõ về thực hiện Nghị Quyết của Hội Đồng Nhân Dân. Dưới áp lực của cường quyền, Hội Thánh đành phải chấp nhận dự thảo Thông Tri được soạn ra.

(tác giả là Trương Ngọc Anh, gốc là tín đồ Cao Đài Bến Tre, lên đến chức Thừa sử Hiệp Thiên Đài, sau đó bỏ ra bưng và được kết nạp đảng viên, sau 1975 về giữ chức Phó Chủ Tịch Mặt Tổ Quốc VN Tỉnh Tây Ninh lúc bấy giờ).

Thế là qua biểu quyết bằng cách giơ tay, dự thảo Thông Tri được thông qua trong Hội Nghị ngày 22 tháng 12 năm Mậu Ngọ, để rồi thành Bản Thông Tri chính thức số 01/HT/TT ngày 16 tháng giêng Kỷ Mùi (dl. 12-2-1979).

Đạo Lịnh số 01 ký ban hành ngày mùng 04 tháng 2 Kỷ Mùi (01- 03-1979) gồm 09 Điều mà quan trọng là các Điều 1, 2, 3, 4 và 5 như sau:

1. Giải thể toàn bộ các cơ cấu tổ chức Chánh Trị Đạo, từ Trung ương đến Địa phương, bao gồm:

- Hiệp Thiên Đài và các Cơ quan trực thuộc.
- Cơ Quan Phước Thiện (*gồm các cơ quan chuyên môn và các tổ chức địa phương trực thuộc*).
- Cửu Trùng Đài và tất các cơ quan Hành chánh các cấp từ Trung Ương đến địa phương
- Phổ Tế Trung Ương và Địa phương.
- Hội Thánh Hàm Phong.
- Các tổ chức Chính trị từ Đạo, các Hội đoàn có gốc từ Đạo Cao Đài Tòa Thánh Tây Ninh...
- Khởi mào cho việc tịch thu các cơ sở vật chất, thiết bị vật tư, lương thực, tài chánh, động sản và bất động sản của Đạo...(Điều 1)

2. Thành lập mới một Cơ quan hành Đạo duy nhất tại Tòa Thánh là “Hội Đồng Chứng Quản” (HĐCQ) của Hội Thánh Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ.

Ngoài thành phần, chức năng và nhiệm vụ của HĐCQ và về hành trì Đạo Pháp được qui định, HĐCQ phải *“quan hệ gắn bó với Mặt Trận Tổ Quốc Việt Nam, với Nhà nước Cộng Hòa Xã hội chủ nghĩa Việt Nam các cấp về mặt đoàn kết dân tộc.. chấp hành nghiêm chỉnh các chánh sách, chủ trương, pháp luật của Đảng và chánh phủ”*. (Điều 2)

3. Qui định việc thăng thưởng Chức sắc hữu công cùng Đạo, việc đào tạo tuyển chọn Chức sắc vào hàng Hội Thánh và hình phạt đối với Chức sắc vi phạm luật

---

Đạo, luật nước. **Một trong các tiêu chuẩn Chức sắc và tuyển chọn Chức sắc trong hàng Thánh thể là: “Tinh thần phục vụ Đạo, phục vụ nhân dân và phục vụ Tổ quốc Việt Nam Xã hội chủ nghĩa”.** (Điều 3)

Điểm đáng lưu ý là từ Điều 2 đến Điều 4, có những qui định mang tính trấn áp và dọn đường cho việc đưa người vào tổ chức HĐCQ và chức sắc hành Đạo ở các địa phương mà cụ thể là ở các khoản sau:

* Về nguyên tắc giới thiệu Chức sắc ứng cử Hội Đồng, tiêu chuẩn thành viên Hội Đồng Chương Quản:

- Lý lịch bản thân của mỗi ứng cử viên phải không án tiết với Đạo, với Đời, **phải là Chức sắc hết lòng vì Đạo, vì nước, vì chủ nghĩa xã hội...**
- Lý lịch cá nhân phải thông qua Hội Thánh, chánh quyền địa phương xét duyệt trước khi bầu cử. (Điều 2-khoản d)

ĐL01: Do đó, Hội Thánh qui định bốn tiêu chuẩn căn bản sau đây để tuyển chọn Chức sắc hành đạo

- Phương diện hạnh đức thiết thực.
- Trình độ văn hóa và khoa học kỹ thuật.
- **Tinh thần phục vụ đạo, phục vụ nhân dân và phục vụ Tổ quốc Việt Nam xã hội chủ nghĩa.**
- Khả năng giáo hóa như sanh mặt đạo lẫn đời.

38. Như Vậy, Ai Chịu Trách Nhiệm Về Sự Thay Đổi Này?

Sau khi Hội Thánh ký ban hành Đạo Lệnh số 01, gây ra bao nỗi đớn đau, uất hận lan tỏa trong Chức sắc và tín đồ Cao Đài. Công nghiệp xây dựng bởi mồ hôi và đức tin trong 60 năm bỗng chốc bị rơi vào tay người ngoài!!!

Trước tình huống đó, Ngài Hồ Bảo Đạo ban hành Bức Tâm Thư gửi trấn an các Chức sắc HTĐ ngày 18.3. Kỷ Mùi (14/4/1979). Bức Tâm thư có nội dung như sau:

“... Trước cuộc biến thiên trong cửa Đạo hiện nay, do ảnh hưởng của cơ Đồi, có một số Chức Sắc Hiệp Thiên Đài tỏ ra hoang mang lo sợ không biết việc cải tổ cả cơ cấu tổ chức Hành Chánh Đạo có phạm đến luật pháp chơn truyền của Đạo hay không và làm như vậy có tội gì với Ngọc Hư Cung hay không?...”

Đặc biệt việc giải tán Bộ Pháp Chánh Hiệp Thiên Đài làm cho số Chức Sắc đó càng thất mắc lo âu hơn,... họ không còn phương tiện bảo vệ Luật pháp Chơn truyền của Đạo. Tôi rất thông cảm cảnh thất mắc lo âu của mấy em đó vì đây là một việc chưa từng có từ khi mở Đạo đến giờ! Nếu nói đến việc phạm luật Đạo, đặc biệt là Đạo Luật năm Mậu Dần thì điều đó hẳn có. Nhưng nói việc làm đó có tội hay không thì hẳn là không có tội với Thiêng Liêng, vì việc làm đó là do lệnh của nhà nước không thể bất tuân đặng...”

❖ PHÂN TÍCH: Tuy Ngài Bảo Đạo nói “hẳn là không có tội với Thiêng Liêng?”, Ngài không muốn tin đồ tranh đấu để chịu cảnh tù tội, đầu rơi, máu đổ nên Ngài hy sinh gánh tội hết. Nhưng ở cõi vô hình, Ngài làm sao chịu tội thay cho hơn 4 triệu tín đồ! Hôn ai nấy giữ thôi. Đức Chí Tôn đã dạy: **Lành dữ hai đường vừa ý chọn...**

39. Giải Thể Toàn Bộ Các Cơ Cấu Tổ Chức Chánh Trị Đạo, Từ Trung Ương Đến Địa Phương, Vậy Ai Sẽ Công Nhận Hội Đồng Chương Quản?

Có một sơ sót vô cùng quan trọng mà người soạn ĐẠO LĨNH không ngờ tới! Các cơ quan của Đạo đều bị

---

khai tử khi Đạo Lịnh có hiệu lực. ĐẠO LỊNH 01 có hiệu lực ngay kể từ ngày ký. Nghĩa là sau khi Ba Ngài (*Bảo Đạo, Thượng Đâu Sư, Ngọc Đâu Sư*) đặt bút ký xong thì không còn Ba Chánh Phối Sư, không còn Cửu Viện và hành chánh Châu-Tộc (*điều 8 – trang 11- Đạo Lịnh*)

Như vậy theo điều 9 Đạo Lịnh thì không còn một cơ quan nào có chức năng để ban hành. Đây là ý Trời vì Quý Ngài (*Bảo Đạo và Thượng-Ngọc Đâu Sư*) ký ĐẠO LỊNH 01 theo áp lực của chính quyền. Khi Đạo lịnh bắt đầu áp dụng thì đâu còn cơ quan nào của tôn giáo Cao Đài ban hành vì đã bị giải thể hết rồi, chỉ có người của Hội Đồng Chương Quản, là tổ chức vi hiến, bất hợp lệ ban hành. Đây là một sự vi phạm Pháp Luật Đại Đạo nghiêm trọng nhưng chúng ta hãy tin vào Thiên ý.

Ngày xưa, các chức sắc bản khoán mãi, không biết làm sao để đuổi thực dân Pháp ra khỏi nước VN. Đức Đại Từ Phụ đã dạy: hãy lo khai mở Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ để cứu nhơn sanh; còn việc độc lập và thống nhất của nước VN để Ngài lo. Vài chục năm sau, mọi sự đã rõ: thực dân Pháp cuốn gói (1954), và thống nhất nước Việt nam (1975).

Hãy tin đó là Đạo nạn để thử thách đức tin chư môn đệ của Đức Chí Tôn. Tu không phải chỉ biết cúng kiếng, tụng kinh gõ mõ mà còn phải đọc Thánh ngôn, học Tân Luật, Pháp Chánh Truyền để phân biệt Chánh tà, Chơn Giả, đúng sai. Công đức của mỗi người có nhiều cách để lập, đâu nhất thiết phải hợp tác để lấy phẩm chức giả mạo cho thêm tội.

---

40. Tín Đồ Cao Đài Có Hoạt Động Chính Trị Không?

Không, Đức Chí Tôn đã dạy từ buổi đầu: tôn giáo không đi đôi với chính trị. Tuy nhiên, theo tự điển Bách Khoa toàn Thư Việt Nam định nghĩa thì **chính trị là toàn bộ những hoạt động có liên quan đến các mối liên hệ giữa các giai cấp, giữa các dân tộc, các tầng lớp xã hội, mà cốt lõi của nó là giành chánh quyền, duy trì và sử dụng quyền lực nhà nước.**

Tóm lại, tất cả những hoạt động nào nhằm vào việc giành lấy chính quyền, duy trì và sử dụng quyền lực nhà nước đều là những hoạt động chính trị.

Hoạt động đấu tranh của những tín đồ Cao Đài **không phải là những hoạt động chính trị.** Việc làm của họ không nhằm vào việc giành lấy chánh quyền, duy trì và sử dụng quyền lực nhà nước. Nhưng, người Tín đồ Cao Đài có quyền mong muốn, đòi hỏi những quyền có ghi trong Hiến pháp: **“Mọi người sinh ra đều có quyền bình đẳng. Tạo Hoá đã cho họ những quyền không ai có thể xâm phạm được; trong những quyền ấy có quyền được sống, quyền tự do và quyền mưu cầu hạnh phúc”.**

Ngày nào mà người dân chưa thực sự được hưởng những quyền này thì xã hội vẫn còn những bất công. Mà **hễ còn bất công thì Đạo chưa thành Đạo!** Như vậy, Họ chỉ thực thi **bốn phận nhập thế** của người tín đồ. Nhập thế để đem lại một đạo quyền thực sự cho Đạo nghiệp. Lòng từ bi và sự thương yêu không chỉ dừng lại ở chỗ sớm mốt chiều chuông, không phải dừng lại ở chỗ không làm điều gì ác; mà lòng từ bi và sự thương yêu phải bước song hành với một trí tuệ sáng suốt và khả

---

năng chiến đấu chống lại điều ác. Như Đức Chí Tôn nói: “*Thầy dạy các con một điều là biết tranh đấu cùng Thầy. Hễ nó tấn thì mình chống, cân sức cho bằng hoặc trởi hơn mới thắng. Các con chịu nổi thì Đạo thành, còn các con ngã thì Đạo suy. Liệu lấy!*”.

❖ PHÂN TÍCH: Thầy dạy phải tranh đấu cùng Thầy nhưng tranh đấu như thế nào để có kết quả tốt mà lòng vẫn giữ được sự công chánh và không ghét bỏ những kẻ sai đường lạc lối? Nói cho cùng thì họ cũng là con của Thượng Đế kia mà. Đây thực sự là một công án khó, một đề thi khó. Xin chú ý suy gẫm.

41. Quan Điểm Nhập Thế Của Tín Đồ Cao Đài Như Thế Nào?

Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ có rất nhiều câu liên nói lên quan điểm nhập thế:

1. Hai câu liên của Đức Lý Giáo Tông được đặt tại cổng Chánh Môn, Tòa Thánh hoặc tại cổng chính các Thánh thất:

**CAO THƯỢNG CHÍ TÔN, ĐẠI ĐẠO HÒA BÌNH DÂN CHỦ MỤC,
ĐÀI TIỀN SÙNG BÁI, TAM KỲ CỘNG HƯỞNG TỰ DO QUYỀN.**

HÒA BÌNH và DÂN CHỦ là mục tiêu tối thượng của nền Đại Đạo, Vào thời buổi Tam Kỳ Phổ Độ, tự do quyền là quyền phải được tôn trọng và mang tính phổ cập, mọi con người trên thế giới này đều phải được hưởng.

2. Hai câu liên trên lầu Hiệp Thiên Đài (*mặt tiền Đền Thánh*):

**NHƠN BỐ TỬ PHƯƠNG, ĐẠI ĐẠO DĨ NHƠN HƯNG XÃ TẮC,
NGHĨA BAN VẠN ĐẠI, TAM KỲ TRỌNG NGHĨA CHẤN SƠN HÀ.**

3. Tại cổng Đạo Đức Học Đường:

**ĐẠO ĐỨC LƯU TRUYỀN HẬU TẤN HIẾU TRUNG PHÒ XÃ TẮC,
HỌC ĐƯỜNG GIÁO HÓA THƠ SINH NHƠN NGHĨA LẬP GIANG SƠN.**

Hành trang nhập thế của người tín đồ Cao Đài là **NHƠN-NHĨA** với đồng loại và **HIẾU-TRUNG** với **ĐẠI TỬ PHỤ, ĐẠI TỬ MẪU**. Người tín đồ Cao Đài không có tham vọng quyền lực trần thế và cũng không coi đối phương là kẻ thù, nếu không thương yêu được tha nhân thì cũng không vì thế mà ghét bỏ họ vì Đức chí Tôn đã dạy: *“Nếu các con không đủ sức thương yêu nhau thì cũng chẳng đáng ghét nhau, nghe à!”*.

“Thầy dạy các con một điều là biết đấu tranh cùng Thầy...”, người tín đồ Cao Đài chỉ tranh đấu để nói lên tiếng nói của những người bị bắt công, áp bức, những phi pháp, phi lý ngoài mặt đời cũng như trong cửa Đạo; mong sao các tổ chức quốc tế can thiệp để người dân Việt nam được tự do tôn giáo, nhân quyền được tôn trọng; người tín đồ được hưởng những quyền mà lẽ ra họ phải được hưởng.

■ (theo **NHẤT NGUYỄN**).

42. Phàm Phong Và Tự Phong Khác Nhau Như Thế Nào?

Cả hai giống nhau ở chỗ không theo luật công cử của Đạo luật năm Mậu Dần (1938) và Pháp Chánh Truyền qui định. Điểm khác nhau ở chỗ *“Phàm phong”* là do chính quyền (**BAN TÔN GIÁO, MẶT TRẬN TỔ QUỐC**) phong cho; còn *“Tự phong”* là do một nhóm nhỏ quen biết tự phong cho nhau.

43. Có Bao Nhiêu Hiền Tài Chánh Thức Được Ân Phong?

Có 5 khóa Hiền tài được tuyển chọn và tấn phong. **Tổng cộng là 715 vị.**

- KHÓA I: có 58 vị ngày 7-9-1966. Danh sách do Đức THƯỢNG SANH CAO HOÀI SANG ấn ký
- KHÓA II: có 123 vị ngày 30-12-1967. Danh sách do Đức THƯỢNG SANH CAO HOÀI SANG ấn ký.
- KHÓA III: có 78 vị ngày 15-2-1970. Danh sách do ngài CẢI TRẠNG HTĐ kiêm xử lý thường vụ văn phòng CHUỖNG QUẢN BAN THẾ ĐẠO Nguyễn văn Hội ký
- KHÓA IV: có 162 vị ngày 19-4-1972. Danh sách do Quản văn phòng QUẢN NHIỆM TRUNG ƯƠNG BAN THẾ ĐẠO HT Phan Tử Anh ký.
- KHÓA V: có 286 vị ngày 15-8-1973. Danh sách do TỔNG QUẢN NHIỆM T. Ư./BTĐ HT Phạm tấn Xuân ký.

Mỗi vị Hiền Tài được chọn đều có THÁNH LĨNH phong cho. THÁNH LĨNH do Đức THƯỢNG SANH hoặc ngài HIẾN PHÁP Trương Hữu Đức, CHUỖNG QUẢN HTĐ ký. Trong Thánh lĩnh ghi rõ:

Các vị Hiền Tài trên đây phải tôn trọng Luật Pháp chơn truyền của ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ TÒA THÁNH TÂY NINH và tuân hành NỘI LUẬT của Ban Thế Đạo.

44. Luật Công Cử Trong Ban Thế Đạo Như Thế Nào?

§ QUY ĐIỀU của BAN THẾ ĐẠO

Thế theo tinh thần Thánh Giáo của Đức LÝ GIÁO TÔNG đêm mừng 3 tháng 12 năm Quý Tỵ (1953) và theo tôn chỉ của ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ, Hội Thánh Tòa Thánh Tây Ninh thành lập BAN THẾ ĐẠO cốt yếu mở rộng trường công quả tiếp đón những bậc nhân tài văn võ có khả năng phụng sự cho Đạo mà không

---

thể phế Đồi hành Đạo. BAN THẾ ĐẠO tức là cơ quan thuộc về phần Đồi bắt nguồn từ cửa Đạo – phát xuất làm dây nối liền cho Đạo Đồi tương đắc tương liên, ngõ hầu tạo lập một đời sống thanh bình cho nhơn loại trong thời chuyển thế.

CHƯƠNG I. NHIỆM VỤ VÀ PHẨM TRẬT

Chức Sắc trong Ban Thế Đạo có nhiệm vụ độ ĐỒI nâng ĐẠO và hành sự trực tiếp với Cửu Trùng Đài về mặt chuyên môn trong Xã Hội, và trực thuộc Hiệp Thiên Đài “CHI THỂ” về mặt Chơn Truyền và Luật Pháp.

BAN THẾ ĐẠO gồm có 4 phẩm: HIỀN TÀI, QUỐC SĨ, ĐẠI PHU, PHU TỬ

Những vị nào muốn được tuyển trạch vào Ban Thế Đạo phải có 2 Vị Chức Sắc trong Đạo (*cấp GIÁO HỮU, TRUYỀN TRẠNG trở lên*) tiến cử và **phải nhập môn cầu Đạo.**

I- HIỀN TÀI: Là bậc trí thức chọn vào trong hàng Đạo Hữu có Văn Bằng Trung Học Đệ Nhứt Cấp hoặc Văn Bằng Sơ Học (*Certificat d'Études Primaires*) hồi xưa, hoặc trong hàng Công, Tư Chức bậc Trung Cấp Nam Nữ đương quyền từ 40 tuổi sắp lên, hay đã hồi hưu, hay trong hàng Sĩ phu có Tú Tài toàn phần từ 21 tuổi sắp lên và hàng Sĩ Quan từ Đại Úy sắp lên. Ngoài ra những Vị có Học lực khá và có khả năng mở mang kinh tế làm nên sự nghiệp như Nghiệp Chủ, Điền Chủ, nhà Thầu Khoán có giúp ích cho Đạo có đủ bằng chứng cũng được xin vào hàng phẩm Hiền Tài.

Những vị 40 tuổi sắp lên được chọn vào phẩm Hiền Tài phải có thành tích lập công với Đạo và đầy đủ

---

hạnh đức. Con nhà Đạo dòng khi xin gia nhập Ban Thế Đạo được miễn xuất trình Sơ cầu Đạo (*con những Vị Chức Sắc tiền bối có công khai Đạo lúc ban sơ*)

Hai Vị Chức Sắc tiền cử phải hoàn toàn chịu trách nhiệm với Hội Thánh về phương diện hạnh đức của người mình tiền cử vào Ban Thế Đạo.

II- QUỐC SĨ: Những danh nhưn được trạch cử vào hàng Quốc Sĩ phải có điều kiện sau đây:

- Bậc Hiền Tài đầy đủ hạnh đức, đã dày công giúp Đạo trợ Đồi được công chúng hoan nghinh có văn bằng minh chứng.
- Bậc Nhân Sĩ có công nghiệp vĩ đại đối với Quốc gia Dân tộc có bằng chứng cụ thể đặc nhưn tâm.
- Các Tổng Trưởng, Bộ Trưởng, Sứ Thần, Tướng Lãnh và các vị Tiến Sĩ, Thạc Sĩ có thiện tâm giúp Đạo, kỳ công trợ Đồi...

PHƯƠNG THỨC CHỌN LỌC VÀ PHONG VỊ:

- ✘ Hàng phẩm Hiền Tài do Hội Thánh Hiệp Thiên Đài chọn lọc và tấn phong
- ✘ Các hàng phẩm QUỐC SĨ, ĐẠI PHU và PHU TỬ do Hội Thánh Hiệp Thiên Đài tuyển chọn và dâng lên **quyền Thiêng Liêng phán định.**

CHƯƠNG II: GIA NHẬP, NHIỆM VỤ, HOẠT ĐỘNG

❖ **ĐIỀU THỨ BẢY:** Khi được tuyển trạch vào Ban Thế Đạo tùy theo công đức, tài năng và đạo hạnh, vị Chức Sắc Ban Thế Đạo tấn phong được xếp vào một trong bốn phẩm tính từ dưới lên như sau: Hiền Tài, Quốc Sĩ, Đại Phu, Phu Tử.

❖ **ĐIỀU THỨ TÁM:** Muốn vào Ban Thế Đạo, đương sự

---

phải lập hồ sơ cầu phong theo Quy Điều ấn định trình lên vị Chương Quán, do 2 vị Chức Sắc từ phẩm Giáo Hữu đương hành quyền Tòa Thánh Tây Ninh tiến cử. Những vị được tiến cử phải có thành tích lập công với Đạo và đầy đủ hạnh đức.

Chức Sắc Ban Thế Đạo sau thời gian một năm thọ phẩm không phạm kỷ luật được cùng với một vị Chức Sắc Hội Thánh tiến cử nhân tài gia nhập Ban Thế Đạo.

❖ **ĐIỀU THỨ CHÍN:** Nhiệm vụ của Chức Sắc Ban Thế Đạo về phương diện Chính Trị Đạo:

- **Truyền bá giáo lý của Đại Đạo.**
- **Bảo vệ và giúp đỡ Tín đồ của Đại Đạo trong mọi hoàn cảnh.**
- **Giúp ý kiến cho Chức Sắc Hành Chánh Đạo địa phương.**
- **Đề nghị với Ban Quản Nhiệm Trung Ương đệ lên vị Chương Quán xin Hội Thánh điều chỉnh hoặc bổ túc phương châm hành Đạo nơi địa phương cho thích hợp và hữu hiệu hơn...**

CHƯƠNG IV. CẦU PHONG VÀO HÀNG THÁNH

Chức Sắc Ban Thế Đạo muốn cầu phong vào hàng Chức Sắc Hiệp Thiên Đài hay Cửu Trùng Đài phải nộp hồ sơ gồm có:

- Chứng chỉ cấp bậc hiện tại do CHI THẾ cấp phát.
- Tờ hiến thân trọn đời cho Đạo.
- Tờ khai lý lịch.
- Tờ ước nguyện giữ gìn trai giới theo luật pháp Đại Đạo.

Quyền phong vị vào hàng Chức Sắc Thánh Thế Đức

Chí Tôn tại thế do Hội Thánh Hiệp Thiên. Đài đề cử và **dâng lên quyền Thiêng liêng định đoạt.**

Thế theo tinh thần Thánh Lệnh Đức HỘ PHÁP số 49, ngày mồng 1 tháng 6 năm Tân Mão (DL ngày 4-7-1951) thành lập, ngôi vị Hiền Tài trong cửa Đạo sau (05) năm năm công nghiệp có Bộ Pháp chánh minh tra đủ lễ, bậc Hiền Tài sẽ cầu phong vào hàng Chúc Sắc Hiệp Thiên Đài hay Cửu Trùng Đài do Thiêng liêng chỉ định.

Cũng như trên, bậc QUỐC SĨ, ĐẠI PHU và PHU TỬ sẽ được cầu phong **do quyền Thiêng liêng định đoạt.**

Khi đắc phong vào hàng Thánh rồi thì không còn phận sự trong Ban Thế Đạo nữa và phải tuân y trọn vẹn Tân Luật và Pháp Chánh Truyền.

Ngày sau Bản Quy Điều này có thể bổ sung hay điều chỉnh tùy nhu cầu tiến hóa của nhơn sanh. Quy Điều này đã được tu chỉnh do Hội Thánh Hiệp Thiên Đài theo vi bằng số 10/VB ngày mùng 6 tháng 6 năm Kỷ Dậu (DL. ngày 19-7-1969) và được Đức Hộ Pháp phê chuẩn do Thánh giáo đêm mùng 4 tháng 7 Kỷ Dậu. (DL.16-8-1969).

Như vậy, chỉ có Hội thánh HTĐ tuyển chọn chứ không có luật công cử như bên Cửu Trùng Đài.

Nội Luật Ban Thế Đạo được Hội Thánh HTĐ duyệt y do phiên họp ngày 22 tháng 11 năm Đinh Mùi (23-12-1967), Vi Bằng số 03/VB.

Nội Luật đã sửa đổi chiếu theo Vi Bằng số 07/VB do phiên nhóm Hội Thánh Hiệp Thiên Đài tại Giáo Tông Đường ngày 30 tháng 2 năm Mậu Thân (28-03-1968) dưới quyền chủ tọa của Đức Thượng Sanh.

Nay chiếu Vi Bằng Hội Thánh Hiệp Thiên Đài số 02/VB ngày 27 tháng 11 năm Mậu Thân (15-01-1969) dưới quyền chủ tọa của Đức Thượng Sanh, Nội Luật được tu chỉnh lần thứ nhì và ban hành cho toàn Ban Thế Đạo tuân hành.

45. Không Còn Hội Thánh HTĐ Hữu Hình, Ai Tuyển Chọn Hiền Tài? Làm Sao Lên Quốc Sĩ?

Người tín đồ cần phân biệt hai thế giới hữu hình và vô hình. Mười lăm vị của Hội Thánh HTĐ (*HỘI PHÁP, THƯỢNG PHẨM, THƯỢNG SANH, 12 VỊ THỜI QUÂN*) chỉ mất cái xác phàm thôi, còn Chơn Linh các vị vẫn hoạt động, theo dõi biến chuyển của cơ Đạo. Vì thế, Tín đồ Cao Đài có đức hạnh và khả năng đóng góp, phát triển Đạo cách này hay cách khác đều được các Đấng Thiêng liêng ghi nhận. Tâm mình động thì Thầy đã hay. Một mũi kim xưa nay chẳng lọt được lưới trời!.

Còn nhận phàm phong hay tự phong thì càng mang lấy tội tình vì phá luật, không tuân theo TÂN LUẬT, PHÁP CHÁNH TRUYỀN. Lập HỘI THÁNH tức thánh thể hữu hình của Đức Chí Tôn đâu phải chuyện vui đùa như trong tuồng hát bội được! Điều đó thể hiện phàm ngã còn quá nặng về DANH, LỢI, QUYỀN, đâu phải phẩm hạnh của bậc chơn tu.

Để đào tạo lớp kế thừa, Ban Thế Đạo có thể tuyển chọn HIỀN TÀI DỰ PHONG cho những ai nhập môn và thể hiện đức tin cùng với khả năng qua những đóng góp cụ thể như truyền bá giáo lý, in ấn kinh sách, xây dựng Thánh Thất... và đức hạnh tốt. Không còn Hội Thánh HTĐ hữu hình thì lập hồ sơ công quả cho các HIỀN TÀI DỰ PHONG. Chờ đến khi có HỘI THÁNH

đúng chơn truyền thì dâng lên để xin phong chánh thức. Nếu vị HTDP mất trước khi có HỘI THÁNH đúng chơn truyền thì Ban Thế Đạo sẽ lập tờ công nghiệp và dâng số đốt lên trong tang lễ, các Đấng Thiêng liêng chứng và xét hết mà. Điều này cũng nên áp dụng cho các Chức việc trong Bàn Tri Sự,...

Thà là HTDP suốt đời còn hơn là tự phong để mang tội không giữ lời minh thệ là “gìn luật lệ Cao Đài”. Còn sự cầu thăng hay tuyển trạch vào hàng Quốc Sĩ trở lên phải do Quyền Thiêng Liêng định đoạt, tự phong cho nhau là làm trò cười cho nhân thế!

Nếu muốn truyền giáo, dự Hội nghị tôn giáo thì danh hiệu CƠ QUAN TRUYỀN GIÁO HẢI NGOẠI là đủ. Danh từ hợp với Pháp Chánh này do chính Đức Hộ Pháp chọn.

Giáo hữu Thượng Màng Thanh, Giáo hữu Thượng Ngọc Thanh và Giáo hữu Thái Cẩm Thanh chỉ vâng lời thành lập mà thôi.

Vào thời điểm 1996, ở hải ngoại có đủ ba vị Giáo Hữu Thiên phong kể trên và rất nhiều thành phần trí thức nhiệt tình đã gây được tiếng vang tại Hoa kỳ, Canada, Úc, Pháp, Ý (*Vatican*)... Lý do vì sao giải tán Cơ quan hợp pháp này rồi lập nhiều nhóm, đặt nhiều tên, không sao nhớ và phân biệt được? Có phải vì ai cũng muốn làm Hội trưởng, Chủ trưởng, Chủ quản, Chủ quản không!

Tín đồ hải ngoại hiện nay như rắn không đầu. Thế hệ đàn anh, tiền bối nếu thương thế hệ kế thừa, hãy làm tấm gương vị tha, vô ngã.

Các vị Hiền tài có ba nhiệm vụ chánh:

-
1. **Truyền bá giáo lý của Đại Đạo.** Với phương tiện kỹ thuật hiện nay, giảng dạy giáo lý trên mạng, trên truyền hình, trên băng đĩa sách nói rất thuận lợi. Ban Thế Đạo nằm trong Cơ Quan Truyền Giáo Hải Ngoại có cơ hội truyền bá tôn chỉ, giáo lý đại đồng của Tôn Giáo Cao Đài trên trường quốc tế. So với các tôn giáo bạn và so với các chi phái khác, Ban Thế Đạo làm tốt chưa?
  2. **BẢO VỆ VÀ GIÚP ĐỠ TÍN ĐỒ CỦA ĐẠI ĐẠO TRONG MỌI HOÀN CẢNH:** giúp đỡ nhau khi có tang lễ, hoạn nạn. v. v.
  3. **GIÚP Ý KIẾN CHO CHỨC SẮC HÀNH CHÁNH ĐẠO ĐỊA PHƯƠNG:** chẳng hạn như có Thánh Thất phần nghi lễ chưa chuẩn theo chơn truyền, Ban Thế Đạo hãy giúp ý kiến, nhắc nhở đồng đạo. Muốn như vậy, bản thân vị Hiền tài phải làu thông kinh kệ, nghi lễ, Tân luật, Pháp chánh truyền, Đạo lệnh, Huấn lệnh. Tuy phải học hỏi nhiều, bỏ công sức nhiều nhưng năng lượng truyền giáo thiết thực hữu ích đó sẽ là hành trang ngày về của chúng ta.

Còn mục đích *“tạo tư thế để hành đạo hải ngoại và hợp nhất với quốc nội khi đúng thời điểm tạo thành Hội Thánh Trung ương vì “Đạo thành từ ngoài vào”*? Chúng ta hãy suy nghĩ sâu xa hơn một chút. Câu **“Đạo thành từ ngoài vào”** có ý nghĩa như thế nào?

Ý nghĩa của chữ Đạo rộng lớn mênh mông lắm. TÔN GIÁO chỉ là phần dụng hữu hình của ĐẠO. Chúng ta đều biết ĐỨC DI LẶC VƯƠNG PHẬT (MAITREYA, LORD CHRIST) sẽ giáng linh trong thế kỷ 21. Chúng ta chưa biết Ngài sẽ chọn xác phàm của giống dân nào. Ngài sẽ giảng những chân lý mới mẻ để khai mở tâm thức cho nhân loại. Ngài cùng với những đệ tử chân

---

truyền sẽ lập nên một kỷ nguyên mới. Chỉ những ai tỏ ra xứng đáng mới đủ cơ duyên sống vào thời kỳ Thánh đức đó. Đức Chí Tôn đã khẳng định: ***Đấng Cứu Thế sẽ trở lại với các con một lần nữa...*** Hãy dọn mình và lập công để xứng đáng đứng vào hàng ngũ chào đón Ngài.

Bài thơ của Đức Lý Giáo Tông nói rõ ***“Giáo chủ Phật Vương thay Đức Lý”***.

Tôn giáo CAO ĐÀI ĐẠI ĐẠO SẼ CÓ MỘT VỊ GIÁO TÔNG VANG DANH THẾ GIỚI. Đấng Cứu Thế trở lại. Đó mới là thời kỳ của tịch đạo ĐẠO TÂM. Ngài đã ngồi trên cao ở mặt tiền Tòa Thánh Tây Ninh để thị hiện vai trò của Ngài. Dân Việt nam được Đức Chí Tôn chọn vì biết tin tưởng và thờ phượng Tổ Tiên, Thần, Thánh, Tiên, Phật từ xưa.

Nhưng ngày nay, nếu dân Việt bắt Đức không còn xứng đáng nữa vì chạy theo Tà thần, thì ĐỨC DI LẶC VƯƠNG PHẬT, được Thượng Đế chọn thay mặt cho Ngài làm CHUỖNG GIÁO THẾ GIỚI, có trọn quyền chọn nơi khác làm Thánh địa, chọn giống dân khác làm sắc dân con cái của Ngài... Hồng ân lớn lao một khi mất, dân Việt có khóc than thì đã muộn. ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ khai mở cho toàn nhân loại để hướng tới thời kỳ dân chủ, đại đồng, nào có phải dành riêng cho nước Việt, dân Việt...

ĐỨC LÝ TRẢ LỜI BÁT NƯƠNG

Bốn phương phát động tự lòng Trời

Tám hướng xoay vần HÓA khắp nơi!

Đại chiến thứ ba gây ác nghiệt!

Binh đao dấy động tứ sơn đời.

Chiến tranh chấm dứt Long Hoa hội.

---

*Thế giới kỳ tư Đạo dẫn Đồi.
Giáo chủ Phật vương thay Đức Lý
Ngũ châu lập quốc thuận lòng Trời.*

Cõi vô hình chỉ cách chúng ta có một lớp sương mỏng. Tại phạm nhân không thấy được chứ các đấng Thiêng liêng ở sát bên ta, nhưng các vị chỉ dõi theo mà không can thiệp vì theo luật công bình, mỗi linh hồn có quyền thể hiện tự do ý chí. Như thế, khi về cõi Thiêng liêng, đứng trước MINH CẢNH ĐÀI không còn ai chối tội được nữa.

46. Phân Biệt Thiên Tước & Nhơn Tước?

Nhân lễ Tấn Phong Hiền Tài tại Đền Thánh ngày mùng 8 tháng 2 Canh Tuất, (DL.15-3-1970), ĐỨC THƯỢNG SANH đã ban huấn từ có đoạn như sau:

“Nho giáo dạy rằng: *“Mục đích của đời người là TU THÂN theo tiếng gọi của lương tâm, tiến tới hoàn thiện để kết hợp với Thượng Đế và giáo hóa người khác được hoàn thiện như mình. Vì vậy từ bậc vua chúa cho đến thứ dân, ai cũng lấy sự sửa mình làm gốc”*.

(Tự thiên tử dĩ chí ư thứ dân, nhưt thị giai dĩ tu thân vi bản).

Không thực hành cái định luật này, con người chỉ là con người của vật chất, quá tầm thường sanh ra để gây rối cho gia đình và cho xã hội.

Thế nào là Tu Thân? Tu Thân là đem trật tự lại trong con người sửa ngay ngăn lại những gì chệnh lệch, chấn chỉnh lại những gì gian tà, đổi ra thành thật những gì giả dối. Để hoàn thành những công việc đó, Đức Khổng Tử khuyên phải triệt để thực hiện thứ tự

---

những điều mục:

THÀNH Ý, CHÁNH TÂM, TU THÂN,
TÊ GIA, TRỊ QUỐC, BÌNH THIÊN HẠ.

Quý vị may duyên sanh nhằm thời kỳ trên đất nước có được nền Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ do Đấng Chí Tôn Thượng Đế khai sáng với tôn chỉ tận độ chúng sanh, cứu vớt 92 ức Nguyên nhân đọa trần thoát vòng khổ hải.

Mở rộng trường thi công quả để tiếp đón nhơn tài, Hội Thánh chỉ mong ước cho quý vị thấm nhuần đạo đức, lập chí tu thân, hằng ngày lo tròn bổn phận làm người, sau nữa là thi thố tài năng giúp Đời trợ Đạo tùy theo địa vị và hoàn cảnh của mỗi người. Một đấng Hiền Tài là một nhơn vật có phẩm giá đặc biệt, đầy đủ đức độ và chân tài.

Cái tài thì do sự học mà có, cái đức là do lập chí tu thân theo đạo Thánh Hiền mà được. Nếu có tài mà không có đức thì cũng như đóa hoa có sắc mà không hương; cái tài đó cũng không phải là tài hữu dụng.

Thời xưa, Nho học sắp những bậc Hiền Nhân vào hạng người Quân Tử, tức là hạng người có đức hạnh tôn quý, trọng nghĩa ái nhân. Những Ông Hiền được đời kính nể mến phục vì những đấng ấy có tư tưởng cao siêu, hành vi xuất chúng, lúc nào cũng cứ ngay thẳng mà làm điều lành, điều phải, không vì tư tâm tư lợi mà hại đạo lý. Giàu sang không thể làm cho đổi được cái chí của mình, uy quyền võ lực không thể làm cho khuất được cái khí của mình (Phú quý bất năng dâm, bần tiện bất năng di, uy-võ bất năng khuất). **Lúc nào bậc Hiền nhân cũng không tự dối với mình và dối thiên hạ, cho nên ngưỡng lên không xấu với Trời, cúi xuống không thẹn**

---

với người, cùng khổ không mất nghĩa, hiển đạt không là Đạo (Ngưỡng bất quý ư Thiên, phủ bất tạo ư nhân; cùng bất thất nghĩa, đạt bất ly Đạo).

Khi đắc vận được một đấng minh quân thịnh cầu ra giúp nước, thì đem cái ân rải khắp muôn phương làm cho nhà an nước trị. **Nếu không gặp vận thì thà chịu mai một, sống ẩn dật, vui thú lâm tuyền bạn với gió trăng, thi gan cùng tuế nguyệt, chớ không màng đến danh lợi đen tối.**

Các bậc Hiền thời xưa được có cái tiết tháo như vậy là nhờ biết phân biệt cái tước của Trời cho và cái tước của người cho. Nhân nghĩa, trung tín, vui làm điều lành không mới là cái tước của Trời, tức là Thiên Tước; công khanh đại phu là cái tước của người cho, tức là Nhơn Tước.

Người xưa lo sửa cái Thiên tước thì cái Nhơn tước theo sau và được bền-bỉ. Người đời nay chỉ lo mình có cái Thiên tước để cầu lấy cái Nhơn tước; khi đã được cái Nhơn tước rồi thì đập bỏ cái Thiên tước không nói đến nữa. Như thế thì thật quá nông nổi, vì rốt cuộc thành ra mất hết, cái Nhơn tước cũng không giữ được bao lâu...”

47. Phân Biệt Thiên Vị & Quí Vị?

ĐỨC CHÍ TÔN đến, dùng Lương sanh lập nên Hội Thánh để hướng dẫn quần sanh, nhưng quí mị tà quyền cũng không chừa cửa Đạo.

➔ Thánh giáo ngày 23 tháng 3 Canh Ngọ (21.4.1930)

... Thầy phải sửa cái Thiên cơ, mà để cho mỗi đứa có ngày giờ, và thế lực mà dìu dắt nhau cho tròn phận sự; nhưng rốt lại, tà quyền cũng lẩn lướt chất Thánh,

---

bước tục dẫn chơn phàm. Thấy rất đau lòng mà dòm thấy con cái liều xiếu, bị lâm vào đường tà quái. Đứa thì bị mê tài, đứa thì ham cận sắc, đứa bị biếm vào lối lợi quyền, đứa bị xô vào nơi thất đức. Mỗi đứa mỗi nẻo, đều quảng sạch chất Thiêng liêng, lâm lũi đưa tay theo mấy mươi động.

... Thấy tưởng để các con lo liệu giành giựt, đương cự với chúng nó, nhưng dòm Thiên thơ, thì tám phần mười đã sa vào chơn của Quỷ Vương vầy đạp...

Năm 1930, Đức Chí Tôn đã than như thế. Đến 2016 chắc Đại Từ Phụ khổ tâm biết bao! Vậy, chúng ta hãy tìm hiểu Quỷ vương, tà quái là gì để biết mà tránh xa, để đừng làm đứa con bất hiếu..

Tà là nghiêng lệch, không thẳng. Quái là lạ lùng, khác thường gây nên sợ hãi, ngờ vực. Quỷ vương là chúa của sự chết, còn Thầy là chủ của sự sống. Tam thập lục động là giả cảnh của Quỷ vương bắt chước theo Tam thập lục Thiên mà bày ra mỗi nơi một giả cuộc. Ai sẽ là ngọn đuốc hướng dẫn cho chúng ta khỏi sa vào hang động vì từ Thất thập nhị địa đến Tam thiên thế giới... nơi nào cũng có giả cảnh của Quỷ vương? Họ lập Hội Thánh được thì khi họ muốn, một Hiệp Thiên Đài giả, Giáo Tông giả, Hộ Pháp giả đều có thể lập ra...

Đức Nhân Âm Đạo Trưởng chỉ dạy: *Đạo đức cần trau nơi TÂM là chỗ chẳng ai thấy được. Rèn trau cho thuần tâm mỹ tánh, rồi mới lần đến bề ngoài.; trọn hết cả ngoài trong thì chừng ấy thân hình tâm trí chắc khư, nào ai chuyển lay cho được. Lo ngoài quên trong, cũng như có xác không hồn, chuộng hữu hình mà quên cả huyền bí chơn truyền.... Ấy vậy, nên biết mà răn mình...*

Nếu bỏ tâm kia ra ngoài mà lấy hình thể thì chẳng khác chi qui đọc Kinh, đèn đốt đở hừng mà thiếu bức Thiên Nhân trên Điện vậy. Hồn ma bóng quế cũng lên ngôi, mà Nga qui vô thường cũng xấn bản. Đó là phương đem đường cho Qui vương chẳng một ai tránh được.

Nên hiểu kỹ lời, bằng chẳng thấu thì tu có ích chi!

48. Có Thể Lập Hội Thánh Khác Chống Lại Hội Thánh Giả Hiện Nay?

Trong bài Diễn văn của Đức Phạm Hộ Pháp đọc tại Tòa Thánh Tây Ninh ngày 14-2-Mậu Thìn (1928) có đoạn nói về Hội Thánh, xin trích ra sau đây:

«Hội Thánh là gì? Trong bài phú của Thầy cho bà cụ di mẫu của Chị Phối Sư Hương Thanh có câu: «**Thầy dùng lương sanh mà cứu vớt quần sanh.**»

Hội Thánh tức là đám lương sanh của Thầy tom góp lại làm một. Cả lương sanh ấy, Thầy đã dùng quyền thiêng liêng dạy dỗ, trước ung đúc nơi lòng một khiếu từ bi cho tâm địa có mây mùn tình ái vật ưu sanh theo Thánh đức háo sanh của Thầy, dùng làm lợi khí phạm tục để độ rỗi người phạm tục.

Những lương sanh ấy phải thế nào hội hiệp lại nhau làm một mà làm ra một xác thân phạm của Thầy thì Thầy mới có hình thể trong lúc Tam Kỳ Phổ Độ này, hầu tránh cho khỏi phải hạ trần như trong mấy kỳ phổ độ trước vậy.

Thầy mới dùng huyền diệu cơ bút dạy dỗ mỗi người đặng tỏ rằng quả nhiên có Thầy trước mắt, để đúc tin vào lòng mỗi lương sanh ấy, rằng Thầy thật là Chí Tôn, Chúa tể CKTG, cầm cán cân Công bình thiêng liêng thưởng phạt, **quyết đoán rằng chính mình Thầy đủ quyền bảo**

---

hộ con cái của Thầy, dẫu đương sanh tiền hay buổi chung qui cũng có Thầy trước mắt, công thưởng tội trừng, tu thì thành, dữ thì đọa, chỉ rõ Niết Bàn, Địa ngục đôi đường, đặng dẫn bước đường không lầm lạc.

Hứa rằng: Lập ngôi nơi Bạch Ngọc Kinh, khai đường vào Cực Lạc TG và đóng chặt cửa Phong Đô đặng tận độ chúng sanh, vớt 92 ức nguyên nhân trở về cựu vị. Các lời hứa ấy, nếu chẳng phải Thầy thì chưa một vị Phật nào dám gọi mình là đủ quyền năng mà làm đặng.

Cả lương sanh Thầy lựa chọn so sánh quyền Chí Tôn của Thầy và căn lời hứa ấy mà nhìn quả thật là Thầy, để đức tin mạnh mẽ mà trong cây nơi Thầy. Cái đức tin ấy nó tràn khắp trong nhơn sanh mà gây ra một khối lớn tựa khắp cả hoàn cầu, sửa đời cải dữ. Cải dữ đặng thì phải tu, tu thì phải thành, mà nếu cơ thành Chánh quả mà không để trước mắt mọi người thì khó làm cho nhơn sanh mến yêu mùi Đạo, nên buộc Thầy phải lập Chánh thể, xây nền Đạo tạo Đời, cho cả chúng sanh đều nhìn nhận, vì có hiển nhiên, đặng giục lòng tu niệm.»

KẾT LUẬN: Hội Thánh chỉ có một, gồm Chư Chức sắc Thiên phong do các Đấng Thiêng liêng phong cho và phải điều khiển cơ Đạo đúng y theo Tân Luật, Pháp Chánh Truyền. Không thể lập một “Hội Thánh” nhái để thay thế “Hội Thánh” giả. Vì cả hai đều không đúng theo PHÁP CHÁNH TRUYỀN. Trước mắt Nhơn sanh chẳng ai từng phục, về cõi vô hình lại mang lấy tội tình.

49. Không Giữ Lời Minh Thệ Sẽ Ra Sao?

Có một điều rất quý báu là Lời Minh thệ do Đức

Chí Tôn đặt ra, chớ không phải do Hội Thánh hay một Đấng nào khác đặt ra, cho nên Lời Minh thệ này có hiệu quả thiêng liêng rất quan trọng. Đức Chí Tôn đặt ra Lời Minh Thệ cho các tín đồ gồm 36 chữ, in rõ trong TNHT, như sau:

Tên gì? ..... Họ gì? .....

"Thề rằng: Từ đây biết một Đạo Cao Đài Ngọc Đế, chẳng

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

đổi dạ đổi lòng, hiệp đồng chư môn đệ, gìn luật lệ

13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

Cao Đài, như sau có lòng hai thì Thiên tru Địa lục."

25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36

Xin hãy hiểu "Thiên tru, địa lục" là gì?

Ai đổi dạ thay lòng, theo tà quyền lập nên phe đảng làm mất đức tin trong cửa Đạo? Ai chẳng hiệp đồng chư môn đệ lại còn xua đuổi cho tan tác khối tín đồ? Ai chẳng gìn luật lệ Cao Đài, dám không tuân TÂN LUẬT, PHÁP CHÁNH TRUYỀN (*chỉ chiếu cho có trên giấy tờ là dối gạt*)? Ai hai lòng, lấy nhà của ĐẠI TỬ PHỤ, ĐẠI TỬ MẪU đem bán rẻ? Đừng lấy cái GIẢ đổi lấy CHƠN, lời thề phải khắc sâu vào trí não mới khỏi bị lạc vào con đường BẰNG MÔN TẢ ĐẠO.

Đức Chí-Tôn có dạy rõ: trên có Tam thập lục Thiên (36 tầng trời), dưới có Tam Thập Lục động (36 động của Quỷ vương) đó là tượng trưng hai cảnh thăng, đọa của con người. Vì vậy mà lời Minh thệ có 36 chữ. Điều ấy chứng tỏ rằng ai giữ đúng chơn truyền của Đại-Đạo thì đường Tiên thông-thả. Khi giữ trọn lời Minh thệ

---

sẽ được các Đấng hộ trì, ban ân lành, đạo tâm sáng suốt, trọn vẹn đức tin, đến ngày về; dù một tín đồ thường cũng được phẩm vị ĐỊA THẦN, còn Hiền tài thì ngang với NHỜN THẦN. Ai có công lớn lao, các Đấng sẽ ban cho Phẩm tước cao hơn vì Đức Chí Tôn đã hứa: **“bao nhiêu công quả bấy nhiêu phần”** kia mà.

Điều quan trọng là chúng ta nghiêm khắc nhận xét: ta đã đóng góp được gì cho nền Đạo, báo hiếu cho ĐẠI TỬ PHỤ, ĐẠI TỬ MẪU được gì chưa? Đức Hộ Pháp hằng nhắc nhở:

“VẬY THÌ AI LÀ NGƯỜI THẤT THỆ VỚI CHÍ-TÔN THÌ PHẢI SỚM THỨC TỈNH TÂM HỒN, ĂN-NĂN SÁM HỐI CẦU XIN ĐẠI-TỬ PHỤ CÙNG CÁC ĐẶNG THIÊN-LIÊNG TỬ BI ÂN XÁ TỘI-LỖI TIỀN KHIÊN THÌ HỌA MAY ĐẶNG CHUNG HƯỞNG ÂN HUỆ CỦA CHÍ-TÔN BAN CHO SAU NÀY”

■ (ĐHP: 15-9 *Bính-Tuất 1946*)

50. Chức Sắc, Chức Việc Bị Thất Thệ Sẽ Như Thế Nào?

Ngày 15 tháng 3 Bính Dần (26.4.1926) Lễ Thiên phong Chức sắc đầu tiên được tổ chức tại nhà Ngài Lê Văn Trung ở Chợ Lớn, khởi đúng giờ Tý.

Đặc biệt trong cuộc lễ Thiên phong này, Đức Chí Tôn trực thân của ông Phạm Công Tắc để đưa chơn linh Hộ Pháp nhập vào xác thân của ông Phạm Công Tắc. Chính vì vậy, các chức sắc cấp cao vẫn phải quỳ trước bàn thờ Hộ Pháp để Minh thệ:

Đức Chí Tôn dạy: *«Cả thầy chư môn đệ đều qui xuống, bảo Tắc nó leo lên bàn, con chấp bút bằng nhang đến bàn Ngũ Lôi đặng Thầy trực xuất chơn thân nó ra. Rồi bảo hai vị Đầu sư xuống ngai đến trước mặt Ngũ*

Lôi, hai tay chấp trên đầu cúi ngay bùa Kim Quang Tiên mà thề như vậy:

Tôi là Lê Văn Trung tự Thiên ân là Thượng Trung Nhứt và Lê Văn Lịch tự Thiên ân là Ngọc Lịch Nguyệt thể Hoàng thiên Hậu thổ trước bửu pháp Ngũ Lôi rằng:

Làm tròn Thiên đạo và diu dắt mấy em chúng tôi đều là môn đệ của Đức Cao Đài Ngọc Đế. Nhứt nhứt do lệnh Thầy phân định chẳng dám chuyên quyền mà lập thành tả Đạo. Như ngày sau hữu tội, thì thề Ngũ Lôi tru diệt.

Đến bàn Hộ Pháp cũng quì xuống vái y như vậy nhưng thề:

Như ngày sau có phạm Thiên điều thề có Hộ Pháp hành đạo Tam đồ bất năng thoát tục.

Đó là những nghi lễ bí truyền, về sau Đạo cú theo đó mà thi hành dành cho chức sắc.

Ngũ Lôi tru diệt là năm vị Thần sấm sét giết chết. Hình phạt Ngũ Lôi tru diệt giống như hình phạt: Thiên tru Địa lục: Trời giết chết, Đất giết chết. Đây là hình phạt rất nặng nề dành cho những người nào phạm Thiên điều một cách nặng nề hay phạm thề.

Khi người nào bị kết án Ngũ Lôi tru diệt thì năm vị Lôi Thần dùng sấm sét đánh chết người đó, làm cho Chơn thần người đó bị đánh tiêu tan, Chơn linh không còn nơi nương tựa, phải bị xiêu lạc vất vờ trong Càn Khôn Vũ Trụ trong một thời gian dài vô hạn, chờ đến khi nào Đức Chí Tôn mở ra một cuộc Đại Ân Xá khác thì điểm Chơn linh ấy mới được Đức Phật Mẫu tái tạo cho một Chơn thần để đầu kiếp xuống trần trả quả và tiến hóa.

Hình phạt «*Ngũ Lô tru diệt*» nặng hơn hình phạt «*Tận đọa tam đồ bất năng thoát tục*», bởi vì hình phạt sau không bị giết chết, nên vẫn còn giữ được Chơn thân, mà chịu hình phạt trầm luân từ kim thạch, thảo hồn, thú vật, đến làm người. Phải ba vòng như vậy, ôi vô số kiếp!!! Vì sao phải buộc thế nặng như vậy. Đó là vì Chúc sắc thay Trời mà thi hành nền Chánh đạo của Đúc Chí Tôn để cứu độ nhơn sanh (*Thể Thiên hành đạo*). Phẩm nhỏ như Chúc việc vẫn buộc phải lập thế là thế.

CG PCT: *Trước khi lãnh trách nhiệm, buộc Chánh Trị Sự phải đến Thánh Thất sở tại mà lập Minh Thế, phải thế rằng “Giữ dạ vô tư mà hành đạo, dầu cha mẹ, anh em, vợ con, cũng chẳng đặng phép tư vị, gìn dạ chơn thành, thể Thiên hành đạo.”*

... Phận sự Chúc sắc ấy rất cao trọng, nhưng cũng rất khó khăn. Nếu làm nên thì công quả rất lớn, mà nếu làm hư hỏng thì tội cũng không nhỏ, vì hễ trọng quyền thì trọng phạt.

Dầu toàn Hội Thánh hay là một phần tử của Hội Thánh, tức là một vị Chúc sắc Thiên phong nào cũng vậy, phải đáng mặt lương sanh đặng vào Thánh thể của Người chẳng phải là dễ. Vì vậy mà Chí Tôn phải đem lương sanh ấy vào bậc Thiên phong cho đồng thể cùng chư Thần, Thánh, Tiên, Phật mới đáng làm hình thể của Người.

Nếu để phạm phong thì quả nhiên như loại đã lăng mạ danh thể của Người. Ấy là tội Thiên điều chẳng hề dung thứ. Mà Thiên phong chánh vị còn giữ phạm tách thì lại lăng mạ danh thể của Người

---

hơn thập bội.

Nơi cửa Đạo, Thiên phong bỏ phế qui củ, tập tánh ra phạm, dầu nam nữ đều biến thiên đức hạnh. Muốn sửa đương tức phải trừ tệ đổi hay, mà trừ tệ đặng phải dùng oai Thiên mạng. Vì có Bản đạo phải buộc ôm đầu thâm nơi lòng mà ra Huấn lệnh này.”

- (Trích trong Huấn Lệnh của Đức Phạm Hộ Pháp số 638 ngày 4-6-Đinh Hợi, dl 21-7-1947)

51. Nếu Không Có Áo Mào Thì Tu Theo Tam Lập Được Không?

Phép tu hành nhằm đạt đến sự giải thoát Chơn Thần con người, còn quyền hành áo mào, chức tước chỉ là phương tiện để xác thân làm việc.

Tam lập là ba điều lập nên, còn gọi là Tam bất hủ, vì ba điều lập nên này không bao giờ hư hoại, mà lại truyền mãi về sau. Tam lập gồm: LẬP ĐỨC, LẬP CÔNG, LẬP NGÔN.

Đạo Cao Đài mở ra ba cách tu, đặc đạo đoạt vị Thần, Thánh, Tiên, Phật:

- Cách thứ nhất hay con đường tu thứ nhất là hành đạo nơi Cửu Trùng Đài.
- Cách thứ nhì hay con đường tu thứ nhì là hành đạo nơi Cơ Quan Phước Thiện.
- Cách thứ ba hay con đường tu thứ ba là vào Tịnh Thất luyện đạo, học và thực hành các bí pháp luyện đạo, luyện cho Tam bửu Tinh Khí Thần hiệp nhất thì đặc đạo tại thế.

Nhưng trước khi được vào Tịnh Thất luyện đạo, hành giả phải trải qua thời kỳ hành đạo cho đủ Tam Lập. Nếu không đủ Tam Lập thì không thể nào luyện

---

cho đắc đạo.

Trong thời kỳ Đại Ân Xá của Đức Chí Tôn, Đức Chí Tôn miễn cho môn luyện đạo nơi Tịnh Thất, nên trong thời kỳ này, người tín đồ Cao Đài chỉ cần đủ Tam Lập là đắc đạo.

Trong Tam Lập (*Lập Đức, Lập Công, Lập Ngôn*), ba Lập ấy tương quan mật thiết với nhau, và mỗi tín đồ đều có thể tự tu.

1. LẬP CÔNG: Lập Công là đem sức lực và sự hiểu biết của mình ra làm việc phụng sự nhơn sanh. Đức Chí Tôn có nói nhiều lần rằng: Đức Chí Tôn mở ĐĐTKPĐ là lập một trường thi công quả cho nhơn sanh đắc đạo. Đắc đạo cùng chẳng là do công quả. Muốn làm giàu thì phải tìm cách làm ra của cải cho nhiều, muốn làm Tiên Phật thì phải có công quả.

Công quả xuất phát từ lòng tự giác tự nguyện. Mỗi người tùy theo khả năng chuyên môn mà làm công quả. Ai có sở trường trong công việc nào thì xin vào làm công việc đó cho đạt được mau chóng nhiều kết quả tốt đẹp. Ví dụ: thợ hồ, thợ mộc, thợ may, thợ in, v.v.; nhà kinh doanh thì tạo lập cơ sở từ thiện, giúp trẻ mồ côi, già yếu, bệnh tật...

TNHT: «*Vậy Thầy khuyên các con, đứa nào có trí lực bao nhiêu, khá đem ra mà thi thử, chớ đừng sợ sẽ theo thói nữ nhi, vậy cũng uống cái điểm linh quang của Thầy ban cho các con lắm.*»

Và Đức Chí Tôn cũng có hứa rằng: “**Bao nhiêu công quả bấy nhiêu phần.**”

Ngoài ra, người tín đồ phải thường xuyên đọc kinh sách hoặc nghe băng đĩa giảng về KINH THIÊN

ĐẠO, THỂ ĐẠO; TÂN LUẬT, PHÁP CHÁNH TRUYỀN, CON ĐƯỜNG THIÊN LIÊNG HẰNG SỐNG... Như thế, người tín đồ vừa nghe, hiểu, làm đúng theo Chơn truyền; vừa có khả năng dẫn dắt người chưa biết đạo hay chưa hiểu đạo đi vào con đường đạo đức như mình. Đó là tự giác nhi giác tha, tức là mình tự giác ngộ lấy mình rồi sau đó giác ngộ người khác.

2. LẬP NGÔN: Lập Ngôn là nói những lời chơn chánh, dễ nghe, đạo đức và hữu ích.

Đức Chí Tôn dạy: *“Thầy dạy các con phải cẩn ngôn cẩn hạnh, thà là các con làm tội mà chịu tội cho đành, hơn là các con nói tội mà phải mang trọng hình đồng thể.”*

Người tín đồ Cao Đài phải nghiêm chỉnh tuân theo giới cấm thứ 5 trong Ngũ Giới Cấm: *“Ngũ bất vọng ngữ là cấm xảo trá láo xược, gạt gẫm người, khoe mình, bày lỗi người, chuyện quấy nói phải, chuyện phải thêu dệt ra quấy, nhạo báng, chê bai, nói hành kẻ khác, xúi giục người hờn giận, kiện thưa xa cách, ăn nói lỗ mãng thô tục, chửi rủa người, hủy báng tôn giáo, nói ra không giữ lời hứa.”*

3. LẬP ĐỨC: Lập đức là tạo lập công đức. Lập đức lấy bố thí làm phương tiện.

Bố thí gồm: Thí tài, Thí công, Thí ngôn, Thí pháp.

- Thí tài là đem tiền của ra giúp khó trợ nghèo.
- Thí công là đem sức lực làm những công việc giúp người
- Thí ngôn là đem lời nói mà giúp ý kiến hay cho người để giải quyết những khó khăn của người.
- Thí pháp là đem lẽ Đạo để cảm hóa giáo dục người trở nên lành.

Những cách bố thí trên, chỉ có **Thí pháp là có nhiều công đức hơn cả.**

Giúp người đói, giúp người hết khổ hay thoát khỏi tai nạn, cũng chỉ qua một thuở mà thôi, duy chỉ có đem Pháp ra hóa độ người dữ ra hiền, người mê muội ra giác ngộ, lo tu hành để thoát vòng sinh tử luân hồi thì công đức ấy đời đời chẳng mất. Lập đức phải đứng trên quan điểm VÔ NGÃ, VÔ DANH tức là quên mình mà lo cho người, chẳng cầu người trả, chẳng nghĩ đó là công do ta làm, chẳng cần ai biết, ai khen..

Muốn lập đức trên phương diện Thí pháp, cần phải có quyết tâm lớn trên đường tu học. Phải học cho thông, phải hiểu cho rành, quán thông từ Nhơn đạo đến Thiên đạo. Phải cầu bậc cao minh mà thọ giáo. Chớ nên tự mãn, cho rằng mình biết hết, rồi đem cái biết thô thiển đó truyền thụ cho người thì tai hại vô cùng, không lập đức được mà lại còn tổn đức.

Truyền giáo có nhiều phương pháp, phải tùy duyên mà hóa độ. Nếu gặp kẻ chẳng may lạc vào Tả đạo Bàng môn thì ta đem Chánh lý mà mở mang trí tuệ cho họ. Tóm lại, Lập đức là dùng sự thương yêu để cứu độ chúng sanh. Đức Chí Tôn đã dạy: ***Sự thương yêu là chìa khóa mở cửa Bạch Ngọc Kinh*** là vậy đó.

Đức Phạm Hộ Pháp thuyết đạo giảng giải về Tam Lập, trích ra như sau đây: **Lập Đức thì phải nhớ đạo lý. Lập Công thì phụng sự nhơn sanh. Lập Ngôn thì để hết trí óc tìm hiểu về triết học tinh thần, tìm tòi mọi lẽ cao sâu để thuyết minh Chánh giáo. Phương pháp Tam Lập, nói rõ ra là chỉ đem mảnh thân này làm tế vật cho Đức Chí Tôn đặng phụng sự nhơn loại.»**

---

52. Ngoài Thực Hiện Tam Lập, Tín Đồ Cần Thêm Gì Để Được Giải Thoát?

Người tín đồ ngoài việc thực hiện được Tam Lập, còn phải **TÙNG THỊ PHÁP ĐIỀU TAM KỲ PHỔ ĐỘ MỚI TẮT ĐẮC GIẢI THOÁT**.

Tùng thị là tuân theo. Pháp điều TAM KỲ PHỔ ĐỘ là hệ thống pháp luật của nền Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Căn bản về luật pháp đạo của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ có hai phần chính là Pháp và Luật.

PHÁP là Pháp Chánh Truyền bất di bất dịch, do Đức Chí Tôn chỉ dạy từ buổi mới mở Đạo. Đây là một văn kiện qui định các phẩm vị, quyền hạn, bổn phận, đạo phục của chức sắc. Về sau Đức Hộ Pháp có chú giải thêm nhiều chi tiết rõ ràng hơn, viết thành quyển “*Pháp Chánh Truyền chú giải*”. Lời chú giải này đã được Đức Lý Đại Tiên chỉnh lại.

LUẬT là Tân Luật và Đạo Luật. Tân Luật đã được Hội Thánh lập thành và Đức Chí Tôn phê chuẩn từ năm 1927.

Năm Mậu Dần (1938) quyển Vạn Linh có lập thêm bộ luật nữa gọi là Đạo Luật năm Mậu Dần ban hành ngày Rằm tháng Giêng năm ấy.

Ngoài ra Đức Lý Giáo Tông và Đức Hộ Pháp còn ký ban hành sáu Đạo nghị định nữa vào năm 1930, và hai Đạo nghị định nữa vào năm 1934, cộng chung là tám Đạo Nghị Định thường gọi là “*Bát Đạo Nghị Định*”.

Câu “**TÙNG THỊ PHÁP ĐIỀU TAM KỲ PHỔ ĐỘ TẮT ĐẮC GIẢI THOÁT**” nằm trong bài DI LẠC CHƠN KINH do ĐỨC THÍCH CA MÂU NI VĂN PHẬT thuyết giảng nên là sự bảo đảm chắc chắn cho người chơn

---

tu được thoát khỏi cảnh sanh tử luân hồi, trở về cõi THIÊN LIÊNG HẰNG SỐNG.

53. Những Phương Cách Truyền Giáo Có Kết Quả?

Khi mở Đạo Cao Đài tại Việt Nam Đức Chí Tôn có tiên tri.

«Nam Bắc cùng rời ra ngoại quốc.

Chủ quyền chơn Đạo một mình Ta.»

■ (TNHT. TG 15. 9 Bính Dần)

Làm thế nào để ứng hiện lời tiên tri ấy? Trên thì có các Đấng Thiêng Liêng chuyển pháp khai mở năng khiếu tâm linh của con người, những ai hữu duyên cùng Đạo trên khắp mặt địa cầu, dưới thì có quyền hành Hội Thánh là phương tiện để độ rỗi nhơn sanh. Hai phương tiện truyền giáo hữu hiệu nhất là nơi thờ phượng Thượng Đế và các Đấng Thiêng Liêng để nuôi dưỡng đạo tâm vì. **«Lễ bái thường hành tâm Đạo khởi»** và kinh điển để truyền bá đức tin hiểu đạo lý cho chính đáng, tránh lạc lầm vào chỗ mê tín dị đoan. Ngoài ra còn có việc truyền bí pháp thuộc phần sinh hoạt cao cấp dành cho những vị đã tiến hóa về mặt tâm linh. Các phương tiện truyền thông đại chúng như truyền thanh, truyền hình báo chí, hình ảnh, ghi âm đã giúp ích rất nhiều trong việc truyền giáo. Nhưng phương tiện dù tối tân đến đâu, kinh điển dù cao siêu thế mấy, trên hết mọi sự con người mới là chính.

Đời sống của người tín đồ, sự sinh hoạt thể xác và tinh thần, nếu còn nặng mang nhiều nét phạm tục trước mắt chúng sanh thì nền Đạo đang có dấu hiệu qui phạm. Trong một nền tôn giáo nếu thiếu những tấm gương sáng chói về đạo đức của con người ở cõi

---

tục này thì việc truyền giáo cũng mất đi phần hữu hiệu.

Kinh điển giải bày lý đạo cao siêu, truyền thông đại chúng rộng rãi, đó chỉ là lý thuyết còn thực hành thì **đời sống của người tín đồ ra sao mới là kết quả.** Ấy vậy việc tu thân của mỗi cá nhân người tín đồ là nền tảng của cơ phổ độ. Trước hết, **phải tu sửa bản thân, tâm tánh của CHÚC SẮC, CHÚC VIỆC để làm gương cho người khác thì lời khuyên mới có giá trị và mới hy vọng cảm hóa đặng lòng người.**

Nội bộ chia rẽ, nhục mạ nhau như chốn chợ đời thì người ngoại Đạo sẽ thấy gì: hạnh đức người tu ra sao, có tốt hơn người đời hay không? hay thương yêu, đại đồng... chỉ là lời sáo rỗng!!! Không ai hoàn hảo nhưng phải có sửa đổi, tiến bộ. Tôn giáo Cao Đài có nền giáo lý mới mẻ, đặc sắc để cứu độ kỳ ba nhưng làm sao chạm vào tim, thấm vào trí não người đời? Thông thường, người đời đánh giá qua phong cách, hạnh đức của người Đạo, sau đó mới tìm hiểu tôn chỉ và giáo lý của một tôn giáo.

Ấy vậy, tu thân là chính trước khi sử dụng giáo quyền thi hành sứ mạng phổ độ mà Đức Chí Tôn giao phó...

54. Nhơn Ý Chẳng Tùng Thiên Ý, Con Bất Hiểu Biết Làm Thế Nào?

“... Trường đời vốn lấy giả thay chơn, nơi của Đạo lấy chơn thay giả... Câu chuyện Pháp Chánh Chơn Truyền luật Đạo lại một phen trời dậy nhiều năm qua bàn cãi. Lòng người ly tán bởi nạn áo cơm dục quyền cầu lợi. Cửa Đạo Thầy cũng hoen ố nhiều phen vì Luật Pháp Chánh không tuân. Nẻo Chơn truyền mở lối

---

khác cho vừa với phạm trí tính toán theo sự đẩy đưa của hoàn cảnh.

Nhơn ý chẳng từng theo Thiên Ý do cánh tay phạm bày vẽ thì quyền nhờn sanh dục tấn cũng đòi phen nghịch hẳn với Chơn truyền khiến chư Thần Thánh cũng châu mày ứa lụy.

Nét phong quang hồ hởi vẫn ẩn tàng chút nẻo lợi cùng danh là dấu nét của đời chưa gọi sạch, khiến nộ khí bày trò mưu mẹo dẫn phạm thân tách lối Đào nguyên. Việc hành Đạo khó tránh khỏi luật kim tiền vi chủ. Ấy là bước tục dẫn đường, nẻo Thiên môn lọt dấu.

*«Ngó cuộc thế điều hiu quạnh quẽ
Vẳng chơn Tiên đạo gót sơn hà
Nhìn lũ trẻ hồn ma chung chạ
Khiến lòng già đổ lụy chứa chan
Nơi đất khách chư Đệ, Huynh rõ thấu.
Chuyện Pháp Chánh khi xưa tái diễn
Nghịch Chơn truyền, Đạo Pháp tách chia
Khiến ngày nay chư Huynh Tỷ khổ lòng
Năm bảy phía chín mười phe không hòa hợp...»*

Trước vạn quốc, chữ Đại Đồng vô nghĩa nếu các tín đồ vẫn giữ nét bất hòa, chủ thuyết Cao Đài hóa ra ảo tưởng. Pháp Chánh là đầu mối Chơn truyền. Đức Chí Tôn đã ban hành từ buổi ban sơ, phải trọn tuân thì Đạo Thầy mới ra thiết tướng. Pháp Chánh Truyền, Tân Luật vẫn là căn bản cho cách tổ chức, điều hành nền Chánh giáo trước những tính toán rẽ lối cạnh cải chơn truyền. **Lời lẽ dẫu biện luận ra sao xin chư huynh tỷ giữ lòng mình bền chặt.** Mưu chước của tà thần đang lộ dạng, đang nhiều lời dối gạt trí tâm, đủ

---

lý nạn lời kia, giục lòng người nghịch lẫn để phá hủy, phân tán toàn bộ các cơ cấu như sự Đạo quyền nơi hải ngoại không phân biệt tư tưởng hệ phái nào, dòng tư tưởng ấy đã hiện lên gần rõ nét.

Kỷ cương Pháp Chánh chơn truyền Đức Chí Tôn để lại phải giữ gìn, Tân Luật buộc ràng tánh tục ban hành từ buổi khai nguyên Đại Đạo. Ấy là phép mẫu để giữ gìn Đạo nghiệp Thầy đó.

TNHT: Thấy lấy từ bi phong tịch, nhưng các Chức sắc nếu vì áo mão hơn đạo đức thì tội chất bằng hai.

Đức Phạm Hộ Pháp dạy: “*Từ đây, kể từ ngày nay cửa thiêng liêng của Đạo đã mở rộng. Bản Đạo kêu toàn thể con cái Đức Chí Tôn, ai hiểu biết mình đứng trong hàng phẩm cứu nhứt nguyên nhân hãy tỉnh mộng lại đứng về cùng Đức Chí Tôn. Cửa này là cửa các người đến đạt pháp đăng giải thoát lấy mình, nếu không tự mình đến trong lòng Đức Chí Tôn vì Đức Chí Tôn đã đưa tay ra nâng đỡ mà chúng ta không đến, không tưởng nghĩ đến thì sau này ắt sẽ bị đọa lạc nơi cõi Phong Đô.*

Hãy nhớ lời Thất Nương than thở: **Ôi! Tuy vâng, hồng ân của Đại Từ Phụ như thế mà vẫn thấy các chơn hôn sa đọa hằng hà, mỗi ngày chẳng ngớt, là tại thiếu kém đức tin và lòng tin cậy nơi Thầy. Đó là mấy Đạo hữu, Tín đồ bị thất thế.**

55. Sao Người Tu Hành Thường Bị Khảo?

Có một luật kỳ lạ trong Huyền bí học đã được khẳng định và chứng minh qua hằng ngàn năm kinh nghiệm: Vừa khi một ai thệ nguyện mình làm người ‘*đệ tử Dự Bị*’ thì một số ảnh hưởng huyền bí xảy ra. Điều trước

---

tiên của những chuyện này là mọi việc tiềm ẩn trong bản tánh con người của họ được làm lộ ra ngoài; lỗi lầm, thói quen, đặc tính hoặc ham muốn được chế ngự, dù xấu, tốt hoặc lưng chừng của người đó.

Thí dụ nếu đó là người có tánh hãnh diện hoặc ưa thích nhục dục, hoặc có tham vọng, do nhân quả hoặc do. v. v., những tật xấu này chắc chắn sẽ hiện ra, cho dù xưa nay người đó đã che dấu thành công và đè nén được chúng. Chúng sẽ hiển hiện ra trước mắt không gì ngăn cản được, và người đó sẽ phải chiến đấu cực nhọc gấp trăm lần hơn trước, cho tới khi diệt trừ hết tất cả những khuynh hướng ấy trong lòng.

Mặt khác, nếu anh tốt lành, rộng rãi, trong sạch và, hoặc có bất cứ đức tính nào lâu nay tiềm ẩn và chìm khuất trong tâm, nó sẽ được mang lên mặt không thể cưỡng lại được y như những điều khác. Như thế một người sẽ không thể che dấu chân tướng của mình, hoặc thấp kém hoặc thanh cao. **ĐÂY LÀ MỘT LUẬT BẤT BIẾN TRONG HUYỀN BÍ HỌC.** Khi ứng viên càng chân thành và có nhiệt tâm chừng nào thì tác động của luật càng rõ rệt chừng ấy, và người đệ tử dự bị càng cảm nhận sâu xa hơn thực tại và tầm quan trọng của lời thệ nguyện của mình.

Đọc lại sử đạo, các vị chức sắc lớn bị thử thách nặng nề: Dù trước đó được Đức Chí tôn, Đức Lý Giáo Tông khen ngợi nhưng cuối cùng cũng không vượt qua được thử thách, khảo đảo chỉ vì lòng còn tơ vương khanh tướng, phẩm vị cao cấp nhất....

Người tu thường bị bọn quỷ ma tìm cách ngăn trở bước đường tu hành, bằng cách dụ dỗ người tu vào đường

---

tà vạy với những miếng mỗi hấp dẫn như: tửu, sắc, tài, khí, hay danh, lợi, quyền, v. v... hoặc bằng cách gây ra những tai nạn như: bệnh hoạn ốm đau, bị chửi bới, bị oan ức... Vượt qua được cửa ải này thì mầm tự kiêu, tự mãn sẽ cảm dỗ cá nhân đó thêm muốn chức vị cao hơn, từ từ không còn giữ Tứ đại điều qui, từ từ không còn tuân theo Tân luật, Pháp chánh Truyền nữa!...

Có trường thi công quả tất có cơ khảo thí theo phép công bình Thiên đạo. Phạm muốn đoạt thủ địa vị nơi trường thi ấy, người hành đạo phải có công lao xứng đáng và phẩm hạnh hoàn toàn. Chịu thử thách mà không sa ngã mới đáng đăng tên vào Tiên tịch. Vì lẽ công bình, Đức Chí Tôn phải để cho Ma vương cảm dỗ. Kẻ nào kém đạo hạnh phải sa vào cạm bẫy, thế thôi. Thường thường Chánh Tà tương khắc. **Hễ Đạo khai thì Tà khởi.** : *“Vô ma khảo bất thành Đại Đạo, Đạo bất khảo bất thành Phật.”*

Ma khảo có nhiều cách: từ bản thân (THẤT TÌNH, LỤC DỤC) và từ bên ngoài (TÀ QUYỀN ÁP CHẾ). Đức Chí Tôn đã báo cho biết trước:

Chung quanh các con, dầu xa dầu gần, Thầy đã thả một LỮ HỔ LANG ở lộn với các con. Thầy hằng xúi chúng nó thừa dịp mà CẢN XẾ CÁC CON, song trước Thầy đã cho các con mặc một bộ thiết giáp mà chúng nó chẳng hề thấyặng là đạo đức của các con. Ấy vậy, ráng gìn giữ bộ thiết giáp ấy hoài cho đến ngày các con hội hiệp cùng Thầy. Nghe và ráng tuân theo.

Thời Tam Kỳ Phổ Độ, cửa Đạo mở rộng, nhưng chân giả khó phân. Có người chơn tu, có người mượn danh Đạo tạo danh đời, làm cho những người chơn tu

---

bị mắc oan. Cho nên các Đấng thiêng liêng mới cho Ma khảo để lựa chọn người chơn tu, loại ra những kẻ giả tu. Kẻ giả tu, sau cơn thử thách thì họ đều hiện rõ cái hình giả tạo của họ. Đức Chí Tôn cũng đã có nói trước rằng: «**Thầy làm ra mặt các con coi.**»

Cho nên, nếu không có Ma khảo thì làm sao phân biệt được chơn giả? Xưa, Đức Chúa Jê-sus, Đức Phật Thích Ca, trước khi thành đạo, phải chịu cho Satan, Ma vương khảo đảo đủ cách. Khi không lay chuyển được thì Quỷ vương mới chịu phục và mới thành đạo. Vượt qua được một lần khảo đảo là trình độ tâm linh tiến hóa lên một bậc. Cho nên, nhờ Ma khảo mà các Đấng định phẩm vị cho người tu hành.

Do đó, người tu cần phải nhớ:

- **Giữ vững đức tin, tin tưởng mạnh mẽ nơi Đức Chí Tôn và Đức Phật Mẫu, là hai Đấng Cha Mẹ chung thiêng liêng.**
- **Giữ chặt cái tâm, không cho vọng động, giữ cho an nhiên thanh tịnh, không ham không muốn, không gì hết ráo, thì mọi sự thử thách của quỷ ma chỉ như luồng gió thoảng.**
- **ĐỨC CAO THƯỢNG PHẨM DẠY:** Nếu kể danh và quyền thì trong Đạo nào có danh và quyền gì? Đạo chỉ có danh là biết thương người; quyền là phục vụ, sau mới được cái danh quyền bất diệt của Chí Tôn ban cho nơi thiêng liêng. Nếu hiểu danh, quyền, lợi lộc theo tục sự thì đó là tìm con đường tội tình.
- **ĐẠO PHÁP VÔ BIÊN. ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ** truyền đến 700.000 năm (thất ức niên). Đừng vì cảnh đời hữu hình trước mắt mà xao động, mất đức tin.

Mỗi lần bị Ma khảo, mỗi lần vượt qua là mỗi lần đạo tâm tiến lên một bậc cao hơn, và lần lần tiến hóa lên những bậc cao dần, cuối cùng thì được trở về ngôi vị cũ nơi cõi Thiên Liêng Hằng Sống.”

Ngày giờ này, Đại Tiên Kim Quang Sứ và các vị trong Quỷ vị cũng được hưởng hồng ân của Đức Chí Tôn ân xá như toàn thể các chơn hồn trong Càn Khôn Vũ Trụ. Vì có cho nên người Quỷ Chúa ấy lãnh một phận sự tối trọng tối yếu là làm giám khảo, duyệt chữ Tiên đạo phạm vị Phật.

56. Có Tiên Tri Về Cơ Thủ Thách Lớn Lao Này Không?

Đọc kỹ Thánh giáo, chúng ta thấy các Đấng đã tiên tri trước, xin trích vài bài như sau:

☞ *Mercredi 22 Septembre 1926 (15 tháng 8 năm Bính Dần)*

THẦY

... Rất đỗi là Thầy là bậc Chí-Tôn đây mà còn bị chúng nó mưu lên cho qua Thánh Ý Thầy thay, một đảng trì, một đảng kéo, thâm thay! Các con chịu ở giữa. Thầy dạy các con một điều là biết tranh đấu cùng Thầy, hễ nó tấn thì mình chống, cân sức cho bằng hay là trôi hơn mới đắc thắng. Các con chịu nổi thì Đạo thành, các con ngã thì Đạo suy. Liệu lấy!

Cầm cả quyền hành vô lượng nơi tay, Thầy ngó một cái cũng đủ tiêu diệt nó đặng, nhưng mà phép công bình thiên-liêng chẳng phải nên vậy; ấy cũng là cơ mầu-nhiệm cho các con có thể lập thành công quả.

➔ Đại-Dàn Chợ Lớn ngày 27-12-26

THẦY Các Con

Chư Môn-đệ nghe! Phần nhiều trong các con chẳng để lòng thờ kính Thầy, tưởng cho đem thờ Thầy vào nhà là chủ ý cầu một việc lợi riêng chi cho gia quyến vậy thôi, chớ chẳng hiểu là một nguồn trong sạch để rửa các lỗi phạm tục của các con. Nhiều đứa lại còn mờ-hồ, đã thờ Thầy mà còn chưa chắc ý rằng thờ đặng chi, và mở Đạo có ích gì?

Than ôi! **Đã bước chân vào đường Đạo hạnh mà chẳng để công tìm kiếm, học hỏi cho rõ ngọn nguồn, thì làm phận sự Môn-đệ như thế có ích chi cho nên Thánh đâu?** Đạo Trời khai ba lượt, người tục lỗi muôn phần, sanh đứng vào vòng thế cuộc, chưa biết mình đã lãnh một vai tuồng, đặng chờ lúc kết quả hồn quy Thiên ngoại, lánh khỏi xác phạm trở về nơi khởi-hành mà phục các điều đã thi hành giữa sân khấu là chốn trần ai khốn đốn này; phận chưa xong phận; thân chẳng nên thân, thân phận lo tính chưa rồi, còn mong mỗi chi dụng mình vào đường đạo-đức để cho có ích chung nữa đặng.

Lương tâm của các con là một khiếu thiêng-liêng của Thầy ban để sửa trị riêng các con trong đường tội lỗi và ban thưởng trong việc nhơn đức; làm một việc phải tức là do nơi ý Trời, phạm một nét vạy tà là cãi nơi Thiên-Luật; **phải quấy Thần Thánh chỉnh chép biên, thường phạt duy đời ngày chung cuộc! Khá biết lấy!**

Tu thân còn chưa xong thì thế nào mong mỗi thành Tiên Phật đặng?...

➔ Trung Tông Đạo, 18-10-Canh Dân. (dl 27-11-1950)

CAO THƯỢNG PHẨM

Các em đã hẳn biết nền Đạo của Chí Tôn là một nền chơn giáo hy hữu. Giáo lý của nó chỉ trọn vẹn trong hai chữ “THƯƠNG YÊU” mà thôi. Sự thương yêu đó đã bị nhờn loại phá tan, để nhượng lại cho sự tranh giành mà gây nên máu đổ thịt rơi. Giờ phút này, mấy em lãnh mạng lệnh giáo dân qui thiện, Bản đạo tưởng các em cũng đã hiểu rõ. Vậy các em phải nhớ câu kệ: “**Nếu lòng một dạ hai thì Thiên tru Địa lục**” và câu “**Giữ dạ vô tư thể Thiên hành hóa**” mà đem sự thương yêu ấy trở về nguyên bản.

Các em có hiểu chăng? Tiếng “lòng một dạ hai” là chi không đó?

Chẳng phải nói riêng khi phản đạo mà thôi, mà lại chung qui cho cả sự thương yêu giữa anh em đồng đạo. Đó là một sở nhứt định của sự hành tàng hư thiệt. Các em cũng vẫn biết nơi đây là gốc để đem lại sự thương yêu cho toàn cả sanh chúng trên mặt địa cầu này. Vậy các em khá để trong tâm tất cả những cái gì có thể làm thương tổn đến tình yêu ái cùng là điều ích riêng hay chung đặt làm điều tư lợi, những cái đó ngoài mặt thể đã chán rồi, trong cửa Đạo phải tiêu diệt cho hết thì mới mong sự phổ độ được đắc thành mau sớm.

Lúc ra đi hành đạo nhớ: **CHƠN TRUYỀN LÀ GỐC, LUẬT PHÁP LÀ CHUẨN THẲNG, TỬ BI BÁC ÁI LÀ ĐẠO PHÁP.**

Mỗi việc, các em phải khá suy nghiệm cho kỹ lưỡng, phải luôn nhớ rằng: Minh là người của chúng sanh chớ chẳng phải chúng sanh là người của mình. Mạnh thân

---

phàm đã làm con vật hy sinh dạng Đức Chí Tôn dùng để sửa đời lầm lạc ra thuần phong mỹ tục, thì phải biết nó ra thế nào rồi, giá trị hay chẳng là được trọn cùng không đó. Lại nữa, khi đã làm con vật hy sinh thì con vật ấy phải tùng theo sự điều khiển của chủ nó, nếu chẳng tuân thì sự hình phạt không tránh khỏi... **Qua nhận thấy phần đông ra hành đạo vì quyền chó không phải vì phận**, có nhớ chẳng lời Thánh giáo của Đức Chí Tôn nói rằng: “**Hễ dưới mắt các con còn thấy lẽ bất công thì Đạo chưa thành**” đó không?

➔ Đền Thờ Phật Mẫu Qui Thiện, đêm 26-10-Canh Dần (dl 5-12-1950).

CAO THƯỢNG PHẨM

Ở đời, mọi sự đều giả, cho đến mảnh thân của chúng ta cũng không được tồn tại. **Nếu ai đã mê theo đường danh bẽ hoạn hiện thời thì tất nhiên họ sẽ chuốc lấy sự mất ở ngày mai;**

Chỉ những kẻ đi tìm sự mất ở đời và sớm dặt mình vào khuôn khổ vị tha, bản tâm luôn luôn sẵn sàng phụng sự cho người đời, kẻ nghèo, kẻ đau, kẻ yếu, mới được còn mảy may mà thôi. Giá trị cùng chẳng, quý trọng cùng chẳng là do nơi hành động phi phàm hay cùng không phi phàm đó thôi.

–... Đó là tại số kiếp của những kẻ vô phận, đã đứng trong lòng yêu ái đùm bọc của Đức Chí Tôn mà chẳng biết gìn giữ dạng hưởng. Lại nữa, đó là cơ xáo trộn thử thách của Đức Chí Tôn. Đức Chí Tôn đã thường nói rằng: **Ma Ma, Phật Phật, hai đường, ai muốn đi đường nào thì đi. Các em có thương họ thì nhắc nhở giùm họ vậy thôi.**

BÁT NƯƠNG DẠY: Lại có câu: “**Lửa thử vàng, gian nan thử Đạo**” là cũng trong một ý niệm ấy. Nếu thoảng như đi trên con đường lập vị thiêng liêng được sung sướng hoặc dễ dàng hoặc không cần chi phải mệt xác mệt trí, hoặc không có chịu sự khảo duyệt nào về tinh thần hay hình thể, thì hơn loại trên mặt địa cầu này sẽ thành Phật hết. Như thế, các em nghiệm coi phẩm trật ấy có phân biệt và quý trọng không? Hẳn là không phân biệt rồi. Vậy các em nên hiểu điều đó để lướt qua...

➡ Đêm 5-11-Canh Dần (dl 13-12-1950).

BÁT NƯƠNG ĐIỀU TRÌ CUNG

Đêm nay, các em đã được hưởng nhiều ân huệ của các Đấng, các em đã lãnh hội rồi chưa? Nhứt là lời răn của Đức Lý Đại Tiên. Các em là Thiên mạng thì đã hiểu oai quyền của Đức Lý Đại Tiên là thế nào rồi. Chính Người đã nhiều phen xin Đức Chí Tôn bôi xóa Trường thi công quả của chúng sanh. Nếu Đức Chí Tôn chẳng thương hơn loại, không lời can gián Người thì thật là một sự đại bất phước cho hơn loại trong thời kỳ ân xá của Đức Chí Tôn rồi đó.

Vậy từ nay các em phải lập tâm ghi nhớ những lời Người căn dặn. Nếu hờ hững như lúc trước thì tránh không khỏi nghiêm huấn của Người đạ. Các em nên biết rằng, cả mảnh thân đã dâng trọn cho Đức Chí Tôn để thật hành luật thương yêu và quyền công chánh, thì phải tỏ ra thế nào là bậc chí Thánh, chí chơn mới được chớ.

Thoảng như có một hành động nào mà sai chơn truyền của một vài Thiên mạng thôi, đừng nói chi hầu hết, cũng có thể bôi xóa danh thể của Hội Thánh, tức nhiên là hình thể của Chí Tôn, đừng mong mỗi chi

---

tạo đời Nghiêu Thuấn được.

➔ Đêm 12-11-Canh Dần (dl 20-12-1950).

CAO THƯỢNG PHẨM

Đức Chí Tôn đã nhọc lòng lo liệu cho cả nhơn sanh mới định hoằng khai Tam Kỳ Phổ Độ, cốt để cứu rỗi các bậc nguyên nhân phục hồi cựu vị, nhưng gặp thời kỳ văn minh vật chất tiến hóa đến cảnh tàn khốc tiêu tụy sanh linh, chỉ còn có phương đạo đức mới thắng được vật chất hữu vi.

Vậy, đối về phần tài lực bạo tàn, chúng ta không thể sánh với kẻ vô thần, mà trái lại một điều là nhược thắng cường, ấy là ý định của Chí Tôn cho nhơn loại nhìn Đạo Trời mà tòng lương cải ác. Bởi thế mà chú hiền hữu cần trau dồi tánh đức của mình cho cao phẩm giá, rồi phải giáo hóa lại cho toàn thể đoàn em được tiến triển về tinh thần mới có cơ thủ thắng trận giặc cuối cùng sắp đến.

➔ Đêm 17-1-Ất Mùi (dl 9-2-1955).

LỤC NƯƠNG

Cả thế gian đang phải chịu bao trùm bởi nét phù vân mà từ người tu đến kẻ thế đành thâm lụy vào cam bẫy lợi danh mới ra nông nổi. Đại Đạo hoằng khai đặng phổ truyền chơn tướng của chơn truyền thì trạng huống hiện đại đã đành phải nhiều gian khổ.

Vậy nên mấy anh là người lãnh trọng trách phải lắm nhọc nhằn trong cơ định thế. Việc đến phải đến và sẽ phải đến. Đó là lẽ dĩ nhiên, nhưng mấy anh cần phải chịu khó định nên chiều hướng cho nét **“Duy Tâm hòa**

---

với **Duy Vật, tạo nên Trung Dung**” cho cả Thánh thể
vững bước hầu làm hướng đạo trong buổi cứu thế.

**Đừng lâm tưởng: Đạo là tu, tu là hiền, hiền là
gỗ mỡ tụng kinh. Mà trái lại: Đạo là đường, đường là
chánh trị, chánh trị mới ra tu, tu mới ra hiền, hiền
mới nên sư, sư mới nên hữu, hữu mới có huynh đệ,
huynh đệ mới ra đại đồng.**

➔ Báo An Đường Kim Biên, đêm 8-2-Đình Dậu
(dl 9-3-1957).

CAO THƯỢNG PHẨM

**Cơ tạo hóa vẫn công bình, nếu chẳng có sự khảo
duyet của sóng gió thì ai ai cũng tự xưng mình là trọn
Đạo, uốn ba tấc lưỡi để lòn thiên hạ chơi, sự thật thế
nào ai đâu rõ đặng.**

Giờ đây đến buổi lọc lừa, Đạo vươn mình trên sóng
dữ để xem tay chèo tay lái điều khiển thuyền Đạo ra sao,
chớ **chẳng phải Thiên ý cho gió yên sóng lặng mãi đâu!**

Các em hãy liệu thế dò phương mà kèm vững con
thuyền trước phong ba bão táp, kẻo nhưn sanh trước
lượn sóng đời quá vô tình lôi cuốn, kẻ yết ớt nhẹ dạ xa
thuyền Bát Nhã đó.

➔ TÁI CẦU

BÁT NƯƠNG ĐIỀU TRỊ CUNG

... Thật là khổ não, chị đâu có hẹp lượng với các em
đâu, song Thiên ý vẫn nghiêm khắc vì mọi việc chi nhờ
thiên liêng diu dẫn thì thành ra có sự ỷ lại nơi vô hình.

Đức Chí Tôn là Đại Từ Phụ muốn bồi dưỡng con cái
của Ngài lên ngôi vị, song chư Phật, Tiên, Thánh chẳng

---

khủng vì không muốn thấy Thiên vị rẻ giá.

Đạo chỉ còn đôi bước đường nữa là đến chốn vinh quang thì chắc phải chịu một phen thử thách nặng nề lần chót nữa, song tội nghiệp con cái của Đức Chí Tôn đã khô héo trước sự thử thách của thời gian đã qua, nay lại phải chịu một phen khảo duợt một lần chót nữa, & cho mảnh thi hài không chịu nổi khổ ão mà đâm ra thất chí thêm thất phận mà chớ!

Chị đã chứng kiến mọi đau khổ của các em nhỏ vì Đạo dảm lặn vùi trong ngục thất. Tuồng đời lúc nào cũng vậy. Đạo thanh đời suy, Đạo suy đời lặn áp, song chi chi cũng do sự sắp bày của Thiên cơ cả. Chưa ai tài ba lỗi lạc mà đủ năng lực sửa đổi bao giờ. Cơ khảo duợt nếu không gay go thì chưa chắc lọc lược kẻ giả tâm nương bóng Đạo mà mượn lột thầy tu để lừa bịp thế. Bây giờ chị chỉ khuyên các em bình tĩnh mà đối phó với thời cơ, cứ nhìn đại nghiệp mà giữ vững tinh thần của bốn đạo, đừng làm xao động & cho kẻ non nớt đức tin sa ngã mà công trình phổ độ của mấy em bị tiêu hao rất uổng cho con cái của Đại Từ Phụ.

Các em nhớ điều ấy, đừng xem thường, đừng hy sinh vô lối, đừng búng rầy, đừng để thất vọng rời xa Thầy xa Đạo thì công quả của các em mới trọn vẹn, bằng chẳng thì chỉ đi ngược chiều với Thánh ý Đại Từ Phụ đó ãa...

... Việc Đạo đang hồi gặp cơ thử thách, khiến cho toàn thể con cái Chí Tôn phải lắm chịu khổ ão về đường Đạo cũng như đường đời, bởi cơ mà có lắm hành tàng hư thiệt, thiệt hư dẫn lối ãa đường, khiến cơ hồ mây mùn Đạo quyền, nhưn tâm bất nhứt, xu phụ lẩn

---

tranh mà hình thế Chí Tôn đôi phần ảnh hưởng. **Chẳng vậy thôi đâu, kể từ đây còn thêm nhiều điều gay gắt để cho kẻ mất người còn thì bóng cờ cứu khổ mới nên thiệt tướng.**

Các em đang ở trong vòng lẩn quẩn của thế tình mà chịu mọi khổ hận hầu tạo Minh đức Tân dân, lần hồi hòa bình chủng tộc, rồi mới ra vạn chủng.

Nói đến sơn hà của mấy em thì đương nhiên phong hóa nhà Nam là phương liệu, vì vậy mà **đem khối tinh thần đối chọi với quyền lực hữu vi là đắc thắng.**

Chị chỉ khuyên một điều là: “**Áo rách mà vẫn thơm, bụng không no mà mãi còn giá trị.**” Chỉ bấy nhiêu lời đủ xây đài vinh quang cho các em ngày sẽ tới.

Còn bạo lực địch dầu mãnh liệt tới thế nào đi nữa, chung qui rồi cũng có ngày định phận quả nghiệt mà tiêu tan. Ngày ấy chẳng còn xa là bao. Các em nên hiểu lấy.

➡ Giáo Tông Đường, ngày 20-2-Bính Thìn (dl 20-3-1976).

KHAI ĐẠO

... Bản tăng được lệnh về gấp. Các bạn chó thắc mắc vì sự qui Tiên gấp của Bản tăng, bởi có lệnh Ngọc Hư. Một điều đáng tiếc là Bản tăng đã lãnh lệnh của Ngự Mã Thiên Quân Hộ Pháp Chuông Quân Hiệp Thiên Đài mà chưa thực hành gì cả...

Đức Hộ Pháp căn dặn chư Thời Quân còn tại thế **cố bảo thủ chơn truyền và Đạo pháp.**

Vì chư Chức sắc lưỡng Đài hành đạo ngoài lời dạy của Đức Chí Tôn và các Đấng từ ngày khai Đạo, vì

---

phạm Thiên điều và bị chư Thần Thánh lánh xa không ủng hộ, bằng cố cho Kim Quang Sứ cho lệnh Quỷ vương cám dỗ và thâm làm môn đệ là khác! Chừng ấy, công nghiệp khổ hạnh của chư Chức sắc đều bị phế bỏ hết!!!

57. Tâm Thư Kính Gửi Chư Huỳnh Tử Cao Đài Hải Ngoại

Hội tín hữu Cao Đài ra đời rải rác từng nhóm đó đây, làm sống lại sinh hoạt thờ phượng, cúng kiến, truyền bá đức tin của đoàn người tín hữu trên khắp các nước: Hoa Kỳ, Canada, Úc, Anh, Pháp, Đức...

Nếu như tín ngưỡng chỉ đơn thuần là chuyện của tâm linh thì chưa đến nỗi phải nhọc lòng để tâm phân giải. Đằng sau cái bóng dáng của sinh hoạt truyền giáo hải ngoại vẫn thấp thòm những ý tưởng của các chính khách đã vì đời nặng mang để nghiệp hay chút công danh phù phiếm còn vương đọng trong tâm đã vẽ nên cảnh Chùa chiền, Thánh thất một bức tranh mây nổi nhuộm màu tang thương. Hễ có hợp quần tất nhiên gây sức mạnh, có quyền bính tất phải có đua tranh. Từ đó xảo thuật của đời đã len vào cửa từ bi. Giục lên tiếng chuông rộn rã, cảnh tỉnh lòng người đang mưu tìm hạnh phúc bằng sự chơn thật của mình.

Ôi... tuy vẫn Đại Từ Phụ đã vì đời mà mở cơ qui nguyên phục nhứt cho con cái của Người gom về một mối, anh trước em sau diu nhau về đường Chí Thánh, mà hại thay cái bóng vẽ hình tôn giáo và con mắt Cao Đài nơi đất khách dường như nghiêng đổ nhạt nhòa bởi tâm lý nhờn sanh bất hóa trong việc truyền giáo. Do đâu? Vì đâu nên nỗi?

Bởi khối đoàn kết còn thiếu nét thương yêu, thiếu

---

quyền công chánh chẳng khác nào như đồng gạch chất chồng còn thiếu vữa hồ để buộc dính cho thành ngôi lâu đài mỹ lệ. Người người hô hào đoàn kết mà cái tệ nạn của tinh thần phe phái bên trong vẫn không mấy may giảm sút. Chốn Thiên môn biến động, cảnh hội trường chẳng cộng yêu hòa ái, mạnh ai nấy đua tranh, trường luận biện chẳng ngớt lời miển sao giữ cho còn cái thể riêng tư của phe phái mình. Quyền Đạo đã trở thành một đề tài tranh đấu. Thôi thì đủ kế nhiều mưu, văn hay luận giỏi vẽ nên cảnh hoạt trường của những nhà luận bác thi thố tài năng chữ nghĩa. **Muốn tòng Đạo phải biết ngõ ngách, ngọn nguồn, căn cơ yếu lý chỗ gọi rằng hay giỏi.** Thực trạng ấy làm đau lòng người tu sĩ. Đấng trượng phu cũng ngao ngán tấn tuồng. Thôi thì nhà ai nấy giữ. Hiệp rồi tan, tan rồi hiệp cũng là lẽ thường tình...

Con mắt Pháp Chánh trung ương hằng dõi theo các sinh hoạt Đạo Trời trên khắp thế giới phải giục mình xem xét lại. Bước Thánh phải lần dò, quán tục phải lia xa đừng xem chuyện Đạo như chuyện nhà e thất sách, bởi chúng ta ít người thông hiểu ngọn nguồn ngõ ngách của Pháp chánh luật Trời từ buổi ban sơ.

Năm Bính Dần 1926, Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ ra đời với 28 chữ ký tên của bậc tiền bối và 247 tín đồ đứng tên trong tịch Đạo. Đó là pháp lý khai sinh nơi mặt thế, đối với hơn quần xã hội luật pháp quốc gia buổi ấy. Hội Thánh lập thành và sinh hoạt theo Pháp Chánh Truyền, Tân Luật; không có một chi phái nào có mặt trong quyền Hội Thánh. Ấy là một khối đoàn kết thương yêu được Đức Lý dắt dìu từng câu, từng chữ trong

---

lời dạy hằng ngày dầu việc nhỏ, việc lớn cũng vậy. Vài năm sau quyền Hội Thánh bắt đầu nứt rạn dần đến chia phe phân phái. Tại sao?

Vốn từ trước cõi Đông Dương này nhà cầm quyền thực dân Pháp muốn chia cho dễ trị nên vừa khi Hội Thánh thành hình, khối tín đồ đông đảo tin theo thì Pháp ra tay giục loạn...

... Anh em toan tính nghe cũng êm xuôi nhưng phép tà thân đầu dừng ở đó, giục loạn phạm tâm, tranh quyền tranh chức nghi ngờ lẫn nhau nhiều việc. Cơ bút cầu riêng hư hư thực thực khó phân, dạy truyền nhiều lẽ chống đối lẫn nhau, Chi phái đã thành hình không như toan tính, nguyên nhân nay đã khác hẳn lập quyền riêng, có Hội Thánh riêng, đạo phục cũng khác vài phần, có phong thường riêng, kinh sách lưu truyền tự do canh cải. Tình huynh đệ chẳng còn, trường tranh đấu trong Đạo một phen điên đảo.

Ôi! Cũng quyền Đạo, một tấn tuồng bia miệng thế. Một chi, hai chi, ba chi rồi nhiều chi nối tiếp coi mồi nổi loạn. Thánh quyền tựa hồ tan rã. **Đức Lý Đại Tiên mới ra tay dẹp loạn. Đạo Nghị định thứ 8 ra đời không nhìn nhận chi phái.** Từ đó Tòa Thánh mới được yên, mặc cho chi phái tự do sinh hoạt theo sự hiểu biết riêng của nhơn sanh. Hai dòng tư tưởng đã thành hình rõ rệt tại Tòa Thánh Tây Ninh, tổ đình chung của các phái. Hội Thánh Cao Đài được thành lập từ buổi ban sơ vẫn tiếp tục phổ truyền chánh giáo, lấy Pháp Chánh Truyền, Tân Luật làm chuẩn, kinh điển thì Thánh Ngôn Hiệp Tuyển không đổi dời, tư tưởng y như lời minh thệ đã hứa:

“Từ đây chỉ biết một Đạo Cao Đài Ngọc Đế, chẳng

đổi dạ thay lòng, hiệp đồng chư môn đệ, gìn luật lệ Cao Đài, như sau có lòng hai thì Thiên Tru Địa Lục.”

Quyền Hội Thánh đã có Đức Lý Thái Bạch kiêm nhiệm Giáo Tông, Hộ Pháp là Ngài Phạm Công Tắc, chức sắc tuy chẳng đủ người nhưng cũng một lòng một dạ. Còn phần chi phái tại các địa phương y như lời truyền tự do biến tướng cũng thu phục như tâm mở mang địa phận, thu nhận tín đồ, phong thưởng thêm chức sắc, phỏng theo hình đồ Pháp Chánh Truyền, Tân Luật nhưng ngặt một điều là không nhìn quyền Đức Lý Giáo Tông và Đức Hộ Pháp Phạm Công Tắc.

Trời bây giờ có hai ngôi. Ngôi Trời đã lập là Tòa Thánh Tây Ninh tiếp tục hành quyền thể Thiên hành hóa. Ngôi Trời mới lập do chi phái cầm quyền rải rác ở nhiều nơi cũng xưng danh Hội Thánh. Lòng người đã đổi, câu minh thệ cũng trở nên thừa, chúng sanh thêm một phen ngộ ngác.

Pháp Chánh Truyền Đức Chí Tôn đã định, chỉ có một phẩm Giáo Tông cầm quyền gọi là Anh Cả, dưới có 03 Chương Pháp, 03 Đầu Sư, vvv... Con số đã ấn định rành rành, Thầy lại dấn không nên thêm hay bớt. Nay chi phái lập thành xưng danh Hội Thánh thì phải có thêm Giáo Tông, Hộ Pháp, chẳng biết Đức Lý mới nghĩ sao? Ngôi Giáo Tông có một, Thầy phú giao cho Đức Lý Thái Bạch kiêm nhiệm về phần vô vi, còn hữu hình dầu ai có thể cũng là người thay mặt Ngài gọi “Quyền Giáo Tông” mà thôi. Ngôi Giáo Tông chỉ có một Ngài cho toàn Đạo Cao Đài, hai ba ông đòi ngôi chỗ đâu mà ngự! Chơn pháp ở chỗ nào? Ai là người rõ thấu?

Đời là quán trọ, Đạo đâu phải cửa công khanh, ai

---

có giựt giành chi cho nhọc trí. Một việc tốt hai việc lành dầu nhỏ nhoi cũng là hành thiện. Trường phổ tế phải phân biệt, phân cho ra chánh lý. Đạo pháp vốn vô biên mình giữ được dạ hiền cũng là quý lắm!

Nơi hải ngoại ít người luận giải cho đám môn sinh rõ lý. **Đạo vốn từ bi nhưng chẳng phải muốn gì cũng được. Hễ anh em chẳng hòa thì Đức Chí Tôn chẳng ngự.** Ngồi đền thờ còn trở lại khối xi măng, đàn nội cúng phe phái chống kinh, lẫn điển ấy làm rung rinh Kinh Bạch Ngọc.

Nay anh em đạo hữu Cao Đài nơi hải ngoại bực tài trí phân nhiều, hãy nung chí thanh cao, đừng tự hào, không phân phe phái cũ, công cử đủ 03 người Chánh Tri Sự, Phó Tri Sự, Thông Sự lập nên quyền Hội Thánh em hành sự. Đủ năm năm công nghiệp mãn nhiệm kỳ, cử người khác lên thay BTS cho việc Đạo ngày thêm khởi sắc. Hội tín hữu là nơi gom góp buổi ban đầu có anh, có chị, có em, họ hàng cô bác là người đồng đạo Cao Đài để nâng đỡ lẫn nhau. **Nay gốc Đạo giữa nghiêng Hội Thánh chẳng còn quyền theo Thánh giáo! Cửa từ bi lộn lạo đủ mọi hạng người thì BTS nắm chặt quyền Đạo tại mỗi tư phương là đúng lẽ.** Việc tế tự phải trang nghiêm cho ra cung cách thần quyền, cầu Chí Tôn ngự giáng mở khối tâm linh cho anh em mình hòa hiệp. Dầu anh em chi phái hay Thánh Tòa biết tín ngưỡng Đấng Cha Chung thì hiệp quần đâu phải khó. **Trước nhưn sanh phải tuyên bố cho rành “Tôi trọn tuân Pháp Chánh Truyền Tân Luật.”** Nếu mình đủ tài, đủ đức đúng mục hiền minh ắt sẽ làm nên nghiệp lớn.

Tại sao? Tại Trời Đất là lý công minh, thấy con ngoan, con giỏi, con hiền, sẽ có con mắt Tiên Ông

---

giúp sức. Tại nhơn sanh cần người hiền đức dám hy sinh lãnh phận sự chùa chiền đặng chia bớt nỗi khổ đau trong tâm hồn của họ, nỗi khổ đau do cái sống sang giàu nhưng thiếu tình thiêng liêng của Đạo. Bắt gió nắn nên hình, chuyên lo hôn tang tế sự cho ấm lòng người viễn xứ. **Học lý Đạo cho thông, còn phải dạy đoàn con cháu dịch kinh sách phổ truyền dân xứ lạ, truyền bá đức tin hầu mai sau tạo nên hình thánh thể.** Việc hành Đạo đừng thấy xa xôi ngao ngán, ráng tập tánh trượng phu dù phải gặp lúc mây mù cũng có hồi quang đăng. Ấy là phép Thiêng Liêng xây chuyển đổi họa vi phúc, lấy cuộc đời trọng trước mài giũa đức tin nên phải biết giữ mình trong giới luật cho nên trang chí Thánh.

Bàn Tri Sự thay quyền Hội Thánh. Hội tín hữu phải giúp đỡ cũng ví như thân mình có hai tay trái, phải cùng làm việc Đạo là việc chung, yếu lý linh hồn vi chủ. Sinh hoạt Hội là phần thế sự để tranh đấu cùng đời trong nhiều lãnh vực theo điều lệ nội quy do mình đặt để tùy nhu cầu thiết yếu mỗi nơi có khác. Sinh hoạt Hội vẫn mang màu tín ngưỡng, bởi hội viên là người đồng đạo nhưng **Hội không cầm quyền Hội Thánh.** Bàn Tri Sự có phẩm CTS, PTS, TS do Đức Lý Giáo Tông và Đức Phạm Hộ Pháp lập thành gọi là "**Hội Thánh Em**". Hễ nhận phẩm ấy hành quyền có áo mão do Ngài ban cho ắt phải tùng lệnh Đức Lý Giáo Tông cùng Đức Hộ Pháp là người làm đầu Hội Thánh, tùng Tân Luật, Pháp Chánh Truyền.

Nay Hộ Pháp và Giáo Tông đều ở cõi Thiêng Liêng, Hội Thánh chẳng thực quyền nơi chánh gốc dù có ai mời mọc làm chuyện ngược đời cũng phải nhớ: phẩm Chúc việc thay quyền Hội Thánh. **Còn nếu như tinh thần**

---

mình cường ngạnh cho Đức Lý làm sai, chẳng nể vì Đức Hộ Pháp thì tốt hơn đừng bước đến trường thi do hai Ngài thay mặt Đức Chí Tôn điều khiển từ năm Bính Dần 1926 cho khỏi lỗi câu nguyên. Một mình ở nhà lo tu nhơn tích đức, rèn luyện tinh thần cũng được, đâu cần chi phương tiện giáo quyền và xưng danh chùa chiền hay tổ chức. Đạo pháp vốn vô biên không ai có quyền ràng buộc.

Dẫn chuyện xưa tích cũ dài dòng mong huynh đệ rõ đầu là chơn pháp cho khỏi điều lầm lạc...

BẢO HUYỀN LINH QUÂN
NGUYỄN LONG THÀNH

58. Vì Sao Nhiều Người Tu Mà Đắc Quả Ít?

➔ *Đức Hộ Pháp Thuyết Đạo Tại Đền Thánh Đêm 22 tháng 03 năm Kỷ-Sửu (19-04-1949)*

TU THÌ NHIỀU MÀ THÀNH CHÁNH-QUẢ THÌ ÍT, VÌ LỖI VÀO CỰC-LẠC BỊ KIM-QUANG-SỨ ĐÓN ĐƯỜNG

Chúng ta từ Thượng-Cổ đến giờ, tu thì nhiều mà thành chánh-quả thì ít, cái nguyên-lý ấy là tại Đạo bị bể... Buổi ban sơ, tinh-thần của Bản-Đạo còn hoang mang, không có biết sao lại còn có bốn phận đi mở Cực-Lạc Thế-Giới nữa. Cực-Lạc Thế-Giới là gì? Sao lại phải đi mở? Bản-Đạo tự hỏi. Tới chừng đi rồi mới biết tình-trạng của các Đẳng Chơn-Linh đã đoạt-vị trong Càn-Khôn. Vũ-Trụ chịu nạn khảo-thí do nơi Kim-Quang-Sứ. Kim-Quang-Sứ đã đặng Đức Chí-Tôn cho làm Giám-Khảo kỳ thi Hạ-Nguơn Tam-Chuyển qua Thượng-Nguơn Tứ-Chuyển này.

Kim-Quang-Sứ là ai? Bên Thánh-Giáo Gia-Tô gọi là Quỷ-Vương đó vậy.

Kim-Quang-Sứ là một vị Đại-Tiên có quyền hành đem ánh sáng Thiêng-Liêng Đức Chí-Tôn chiếu diệu trong Càn-Khôn Vũ-Trụ, vị Đại-Tiên ấy đã gắm-ghé bước vào Phật-Vị, cái quyền-năng của Ngài đã đoạt đặng tướng không thua kém Đức Chí-Tôn là bao nhiêu, do cái tự-kieu tự-trọng còn một bước đường nữa mà đoạt không đặng, nếu người nhường là nhường Đức Chí-Tôn mà thôi. Vì người hám vọng, tự-tôn, tự-đại, gọi cả quyền-năng Đức Chí-Tôn người không nhường, tức nhiên người đủ quyền-năng hơn Đức Chí-Tôn mà chớ, vì có cho nên Ngài dành quyền trọng đại muốn cầm quyền một quyền-lực để điều khiển Càn-Khôn Vũ-Trụ, chưa đoạt đặng mà Ngọc-Hư-Cung đã biết tinh-thần Kim-Quang-Sứ muốn phản phúc...

... Ngày giờ này, Đại-Tiên Kim-Quang-Sứ đã đặng ân xá, cũng như các Đấng Chơn-Linh được ân xá, bởi vì trong Quỉ-Vị cũng được hưởng Hồng-Ấn Đức Chí-Tôn ân xá, cũng như toàn-thể các Chơn-Hồn trong Càn-Khôn Vũ-Trụ. Vì có cho nên, người Quỉ Chúa đàng ấy còn lãnh một phận-sự tối trọng, tối yếu là làm Giám-Khảo dưới Chư Tiên đoạt phẩm-vị Phật.

Đấng mà dám đưa tay cho kẻ thù định phận, quyền năng đường ấy để khảo duyệt toàn con cái của Ngài, tức nhiên là khảo-duyệt Người, mà Người không có nao không có sợ. Chúng ta đủ biết quyền phép của Đức Chí-Tôn hơn quyền phép Kim-Quang-Sứ thế nào? Hơn nhiều lắm.

Đối với tinh-thần nhơn-loại đương nhiên bây giờ, đáng lẽ Đức Chí-Tôn gìn-giữ kỹ càng cho lắm, nhưng Ngài không cần để tâm giữ cho kỹ lưỡng điều đó mà chớ. Bởi có cho nên khi mở Đạo, tại Từ-Lâm-Tự Ngài đến,

---

Ngài cấm cơ viết tên Ngài, rồi Ngài liên thăng. Ngài cho Qui đến đặng phá, khảo-duyệt, phá cho tiêu nền chơn giáo của Ngài. Ngài đã cho phép làm, nó vẫn thi hành chớ không có sợ sệt, e lệ gì không làm. Kim-Quang-Sứ đã thi hành trong hai mươi mấy năm, cả Thánh-Thể Đức Chí-Tôn và toàn thể con cái của Ngài nam, nữ cũng thế, đang bị tay Người làm tàn hại, đủ mưu lược, đủ mưu chước đặng hại cho thất Đạo. Không một điều gì, không một mưu chước gì mà Người không dùng, không mưu chước gì Người không làm đặng tàn phá Thánh-Thể của Đức Chí-Tôn, nhưng... quyền lực Kim-Quang-Sứ bao nhiêu đi nữa cũng chưa qua khỏi cái mức của Đức Chí-Tôn đã gạch sẵn cho con cái của Ngài đi thì chúng ta nó thấy đủ bằng có đoạt đặng.

Ngộ-nghĩnh thay..., Đức Chí-Tôn cho thử con cái của Ngài đặng bỏ cái phàm lấy cái Thánh.

59. Thiên Điều Đang Hành Pháp, Thành Tâm Cầu Nguyện Có Ích Không?

Từ khi lập tôn giáo Cao Đài đến giờ, Chư vị Chức sắc Đại Thiên Phong nhất là Đức Hộ pháp rất quan tâm đến LỄ HỘI YẾN BÀN ĐÀO vào ngày rằm tháng tám âm lịch mỗi năm. Nguyên do bí pháp của Lễ Hội yến là dịp để Đức Phật mẫu ban hồng ân cho con cái của Ngài. Hiệp Thiên Đài là cơ quan nắm về Pháp nên luật đạo qui định chỉ chức sắc HTĐ mới có nhiệm vụ dâng hoa, trà, rượu. Nếu Lễ Hội yến năm Bính Thân (2016) không theo đúng Pháp trên thì Lễ Hội Yến chỉ có thể pháp, tức lễ hội vui chơi, còn bí pháp ban hồng ân không có vì Đức Phật mẫu và các Đấng Thiêng liêng không đến dự!!! Không ban hồng ân thì chúng ta hẳn

---

sẽ chịu nhiều tai họa hơn, từ thiên tai, bệnh tật đến chiến tranh...

Vì thế, rất hữu ích khi chúng ta thành tâm cầu nguyện vì Đức Chí Tôn đã dạy:

Muốn đến Thầy thì phải cầu nguyện. Thầy không bao giờ không cảm ứng với những lời cầu nguyện chơn-thành. Con chỉ cần cầu-nguyện Thầy với danh hiệu Cao-Đài thì sẽ có sự cảm-ứng-chấp-thuận.

Sau mỗi thời cúng Đức Chí Tôn và các Đấng thiêng liêng, hoặc cúng Đức Phật Mẫu, chúng ta đều phải đọc Ngũ Nguyện, đó là năm điều mà chúng ta mong ước trong suốt kiếp sanh gặp Đạo tu hành.

- **NAM MÔ:** Nhứt nguyện Đại Đạo hoằng khai,
- **NHÌ NGUYỆN:** Phổ độ chúng sanh,
- **TAM NGUYỆN:** Xá tội đê tử,
- **TỨ NGUYỆN:** Thiên hạ thái bình,
- **NGŨ NGUYỆN:** Thánh Thất an ninh.

Nếu chúng ta thực hiện được năm điều Nguyện này thì chúng ta có được Tam Lập: Lập đức, Lập công và Lập ngôn.

1. Muốn thực hiện Nhứt nguyện thì chúng ta phải thuyết giảng giáo lý, truyền bá kinh sách của Đạo, đó là **Lập ngôn**.
2. Muốn phổ độ chúng sanh thì chúng ta phải phụng sự chúng sanh cho bớt khổ, đưa chúng sanh về đường đạo đức, đó là **Lập Công**.
3. Muốn được Đức Chí Tôn tha thứ tội tình thì chúng ta phải ăn năn sám hối tội lỗi đã qua, và lập hạnh giữ gìn giới luật theo TÂN LUẬT, PHÁP CHÁNH TRUYỀN, ĐẠO LUẬT để không gây ra tội mới.

-
- Muốn cho thiên hạ được thái bình thì chúng ta hằng ngày khi cúng Đức Chí Tôn và Đức Phật Mẫu, chúng ta cầu nguyện hai Đấng ấy ban ơn huệ cho chúng sanh giữ được THƯƠNG YÊU & CÔNG CHÁNH để đối xử với nhau. Như thế, mới tránh được họa chiến tranh.
  - Muốn cho Thánh Thất và toàn thể thế giới được an ninh thì chúng ta phải sống và hành động thế nào cho hợp lòng người, thuận đạo Trời, để nương theo đó cùng chúng sanh tiến hóa, đó là **Lập đức**.

Đó là ý nghĩa của Ngũ Nguyện, và là bốn phận phải làm của một tín đồ, chớ không phải Nguyện suông rồi thôi.

60. Kết Luận Thế Nào Về Cơ Đạo Đang Ngửa Nghiêng?

Để kết luận, xin chép bài thơ của Đức Phạm Hộ Pháp tiên tri về hành trình của tôn giáo Cao Đài:

... Đến nay tôi nói ít lời

Đạo thành nháy mắt ai thời có hay.

Trung thành chịu đấng chịu cay

Đình Lãng họ Tạ lên ngôi mấy hồi

Để cho nó hát cho rồi,

Mãn tuông họ Tạ đến hồi Bàng Quyên

Trung thành cũng chẳng đặng yên

Bàng Quyên mãn lớp Thần Tiên ra đời

Chớ nên bàn luận nhiều lời

Phải lo chuẩn bị kịp thời ứng khoa.

Cận ngày đại hội Long Hoa

Thần Tiên giáng thế quỷ ma lộn nhào

---

*Bấy giờ ma quỷ nhập trào,
Chuyển cây Ma Xử vàng thau phân rành...*

---

60 CÂU HỎI ĐÁP
VỀ THIÊN PHONG – PHẪM PHONG – TỰ PHONG

.....
TÙNG THIÊN – TỬ BẠCH HẠC
.....

2016